

TORSDAG, DEN 22. OKTOBER 2009

FORSÆDE: Martínez MARTÍNEZ

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Bevillingsoverførsler: se protokollen

3. Modtagne dokumenter: se protokollen

4. Problemet vedrørende udviklingslandenes begrænsede adgang til visse vacciner (forhandling)

Formanden. – Det første punkt er den mundtlige forespørgsel til Kommissionen af Charles Goerens for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa om problemet vedrørende udviklingslandenes begrænsede adgang til visse vacciner (O-0100/2009 – B7-0214/2009).

Charles Goerens, spørger. – (FR) Hr. formand! I forbindelse med denne forespørgsel til Kommissionen vil jeg gerne hjælpe med at uddybe, hvilke muligheder der er for at få fjernet den uretfærdighed, der består i, at 80 % af verdens befolkning nægtes adgang til vacciner i almindelighed og vaccine mod influenza A (H1N1) i særdeleshed.

Problemet er ikke nyt. Faktisk dukker spørgsmålet op hvert år sammen med influenzasæsonen. For det meste opstår nye sæsonbetonede influenzavira i udviklingslandene. Så går laboratorierne i ilandene i gang med at fremstille ny vaccine. De kan først påbegynde produktionen, når de har fået virusstammer fra det land, hvor den nye type influenza er opstået, og det er normalt et uland. Når vaccinen er udviklet, er der kun lige nok til at beskytte befolkningen i ilandene. Resultatet er, at befolkningen i de sydlige lande ikke er beskyttet mod pandemier.

Jeg henvender mig til Kommissionen for at spørge den, hvad den agter at gøre for at fjerne denne uretfærdighed. Er det moralsk forsvarligt, at den sundhedsbeskyttelse, en befolkning kan regne med, er afhængig af landets økonomiske midler? Jeg vil derfor gerne vide, om Kommissionen kan fortælle os, hvilke midler den kan mobilisere for at afhjælpe situationen. Hvilken strategi ville Kommissionen i givet fald vælge, og hvilke partnerskaber ville den indgå med de berørte stater, institutionerne i FN-systemet og den private sektor i bestræbelserne på at sikre borgerne i ulandene adgang til vaccine?

Jeg nævnte det ikke i min skriftlige forespørgsel, men udgør WHO's system til beskyttelse af intellektuel ejendomsret en hindring for produktionen af vacciner i ulandene? Ville EU i givet fald være villig til at igangsætte en debat i WHO med henblik på at fjerne denne hindring?

Jeg vil gerne stille et sidste spørgsmål. Kan Kommissionen skitsere de foranstaltninger, der skal træffes for at forbedre sundhedsinfrastrukturen i ulandene, hvilket er en væsentlig forudsætning for mere retfærdig adgang til vacciner?

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne takke parlamentsmedlem Charles Goerens for hans spørgsmål, som giver mig anledning til både at behandle aspekterne af pandemien med influenza A (H1N1) og de mere overordnede aspekter af Europa-Kommissionens bidrag til at forbedre sundhedsinfrastrukturen i ulandene.

EU har reageret på pandemien med influenza A (H1N1) både indadtil og udadtil. Faktisk har vi at gøre med en krise, der kræver en global løsningsmetode, både af hensyn til en effektiv beskyttelse af vores egne borgere og af solidaritetshensyn til mindre udviklede lande.

Vi taler om effektivitet i form af de hurtige varslingsystemer, den tætte overvågning af pandemiens og selv virussens udvikling samt vurderingen af virkningen af de forebyggende og helbredende foranstaltninger, der er truffet i de lande, hvor pandemien startede, og det er alt sammen centrale elementer i udarbejdelsen og

tilpasningen af vores egne strategier. Imidlertid taler vi også om solidaritet, fordi EU som primær sponsor af offentlig udviklingsbistand og nøglepartner for en lang række ulande skal støtte disse lande i kampen mod nye trusler.

I vores strategi over for disse trusler er hverken Kommissionen eller EU som helhed startet på bar bund. På baggrund af fortilfældet med fugleinfluenza, der kom af H5N1-virus, har EU sammen med internationale organisationer som WHO, Verdensbanken m.fl. kunnet indføre effektive procedurer for informationsudveksling og koordinering af teknisk bistand samt finansielle instrumenter såsom Verdensbankens trustfond. Som WHO's generaldirektør fru Chan siger, har verden aldrig været så godt forberedt til en pandemi. Kommissionen har allerede spillet en særlig vigtig rolle og gør det fortsat i disse systemer, som nu er udvidet til at dække enhver type influenza.

For så vidt angår ulandenes generelle adgang til vacciner, har den nye influenzapandemi pustet nyt liv i den mere end to år lange debat i WHO og i arbejdsgruppen, der står for forberedelserne til influenzapandemien. Denne arbejdsgruppe er nedsat på anmodning fra Verdenssundhedsforsamlingen og som reaktion på Indonesiens beslutning, som Charles Goerens henviste til i sin skriftlige forespørgsel.

WHO præsenterer i denne uge i Geneve sine første henstillinger fra gruppen, som EU har været aktivt medlem af. I overensstemmelse med Verdenssundhedsforsamlingens resolution skal de endelige henstillinger præsenteres for WHO's bestyrelse, som skal mødes i slutningen af januar. Til den tid skal den optimale balance findes mellem at sætte skub i forskning i og hurtig udvikling af nye lægemidler fra primært den private sektor, hvis vigtigste incitament i dag er de intellektuelle ejendomsrettigheder, og at sikre retfærdig adgang til de produkter, der udvikles under denne forskning.

EU tager forbehold over for enhver begrænsning af udvekslingen af biologisk materiale, som man måtte behøve for at udføre de relevante forskningsaktiviteter. Et aktivt internationalt samarbejde på et åbent grundlag, koordineret af legitime institutioner som WHO og organisationens netværk, er afgørende for hurtig udvikling og distribution af løsninger på pandemien.

I tilfældet med influenza A (H1N1), som vi ikke havde vaccine nok på lager til at klare, har der også været spørgsmålet om produktionskapacitet, og hvem der har forsteret til den, når store ordrer placeres af lande, der har de nødvendige midler. Det løfte, som en række vaccinefabrikanter og siden også visse lande har afgivet om at øremærke 10 % af deres produktion, afgive ordrer på donationer eller sælge til en reduceret pris til ulande, er et opmuntrende tegn på global solidaritet.

Fra Kommissionens side finder vi det afgørende at yde tredjelande bistand til at håndtere pandemien, og den må ikke begrænse sig til adgang til vacciner, når de er tilgængelige. Det er af yderste vigtighed at fortsætte den støtte, der ydes af Kommissionen og medlemsstaterne under forskellige former med sigte på konsolidering af sundhedsinfrastrukturerne, sammen med bistand til projekter, støtte til sektorbudgetter og overordnede budgetter i partnerlandene og endda støtte til internationale organisationer.

Overholdelsen af princippet om at give landene mulighed for at påtage sig ansvaret for deres egen udvikling og løfterne om at yde effektiv bistand skal navnlig garanteres ved, at opmærksomheden fortsat rettes mod prioriterede sygdomme og indgreb. Strategien til håndtering af en pandemi er faktisk først og fremmest baseret på sundhedsinfrastrukturer, der er bedre udstyret og kan klare en tidlig behandling af sygdomstilfælde, så der findes tilgængelige og retfærdigt fordelte forebyggende ressourcer.

I tilfælde af en alvorlig krise vil Europa-Kommissionen kunne mobilisere sine ressourcer til humanitær bistand og nødhjælp og vil også kunne udvise fleksibilitet i anvendelsen af ressourcer, der allerede er allokert til partnerlande, som har anmodet om bistand. Under sådanne alvorlige kriser vil ngo'er og faktisk også større institutionelle netværk absolut have stor betydning. Kommissionen ved derfor, at den kan regne med, at disse instanser træder effektivt i aktion.

Gay Mitchell, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Den uundgåelige og gentagne opdukken af en influenzaepidemi har rykket vaccinationsspørgsmålet frem på forsiden igen. Det har imidlertid været et langvarigt og vedholdende problem for den tredje verden. Den mundtlige forespørgsel her til morgen rejser et glimrende spørgsmål om den vestlige verdens hykleri og forskelsbehandling, når den kræver materialer fra ulandene til fremstilling af vacciner til at beskytte sine egne rige borgere for derefter at have den frækhed at sælge de selvsamme vacciner tilbage til de fattige.

Ud over at dække den tredje verdens behov for at få lignende adgang til influenzavaccinationer må vi arbejde på at indføre et system, hvorved de fattigste mennesker i verden, som næsten uvægerligt er mere udsat for sygdomme, får den mulighed, som vi i Vesten tager for givet, nemlig at beskytte sig mod sygdomme, der kan

forebygges. Tuberkulose er et godt eksempel på kontrasten mellem os og vores naboer i den tredje verden. I Europa får børn rutinemæssigt BCG-vaccinationen, der er over 80 % effektiv. Det har medført, at tuberkulose ikke længere er den vedholdende trussel, den engang var i Europa.

Sammenlign så dette med ulandene, hvor 26 % af de dødsfald, der kunne være forebygget, skyldes tuberkulose. Tuberkulosens følger i disse lande forværres af, at det er en meget smittefarlig luftbåren sygdom, som spreder sig let i indelukkede områder som de meget udbredte slumkvarterer i mange ulande. Læg så til, at 50 % af aidspatienterne i Afrika syd for Sahara, hvor hiv/aids er udbredt, vil udvikle tuberkulose. Vi kan dermed se, hvor heldige vi er, at vi bor i et forholdsvis kontrolleret immuniseret område, fordi vi har de programmer, vi har.

Hvis man vil finde en solskinshistorie om immuniseringens kraft og behovet for udviklingsstøtte generelt, behøver man blot at se på eksemplet med mæslinger i Afrika, hvor dødsfald som følge af mæslinger faldt 90 % fra 2000 til 2006, primært på grund af vaccinationsprogrammer.

Det er klart, at vaccination virker, og det er klart, at vi har et ansvar over for folk, der lider under manglen på vaccinationer. Jeg opfordrer indtrængende til, at Europa-Parlamentet fastholder presset for at sikre, at denne mulighed også er tilgængelig for de fattigste af de fattige.

Må jeg lige komme med en bemærkning til forretningsordenen: Gør venligst noget ved Parlamentets elevatorer. Jeg nåede kun lige frem her til tiden, fordi dørene satte sig fast, og elevatoren kørte op og ned. Alle klager over det. Noget må gøres.

Formanden. – Hr. Mitchell! Med hensyn til spørgsmålet om elevatorerne, som De her rejser, vil jeg gerne afsløre noget, der måske er en hemmelig del af Præsidiets forhandlinger. På det seneste møde i Præsidiet kritiserede jeg den situation, som De netop beskrev, og som med skam at melde ikke kun er et problem i Strasbourg. I Bruxelles har det også i ugevis været rent ud umuligt at bevæge sig rundt i de forskellige labyrinter af parlamentsbygninger, fordi elevatorerne var ude af drift.

Præsidiet vil give sagen videre til de relevante tjenester, så elevatorfunktionen på den ene eller anden måde bliver forbedret.

Michael Cashman, for S&D-gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne bringe Parlamentet ud af elevatoren og tilbage til vaccinerne, som kan forebygge dødsfald. Jeg synes, det er det, vi skal fokusere på. Naturligvis støtter jeg den opfordring, vi har hørt i forbindelse med influenza A-virus (H1N1), men jeg ønsker et meget bredere perspektiv. Hr. kommissær, faktisk er der systemer, der virker, og vacciner virker. Se blot på pneumokokfremkaldt sygdom. Det er en bakterieinfektion, som forårsager lungebetændelse, meningitis og blodforgiftning, og den er forholdsvis ukendt trods sin dødelige status som den sygdom, der på verdensplan dræber flest børn under fem år, selv om den kan forebygges med vaccine.

Pneumokokbakterier er den væsentligste årsag til lungebetændelse, som tager livet af to mio. børn om året. Det er en global sundhedsmæssig udfordring med løsningsmuligheder. Det vil måske interessere Dem at vide, at Kommissionen og mange medlemsstater allerede har givet løfte om at støtte immuniseringen af verdens fattigste lande gennem støtte til GAVI, IFFIm og AMC, hvilket De ikke nævnte.

Men vi kan og skal gøre mere for at prioritere pneumokokfremkaldt sygdom inden for de eksisterende sundheds- og udviklingsprogrammer og bearbejde ulandene til at gøre det samme. AMC for pneumokokker er en hidtil uset mulighed for landene for at beskytte deres børn mod denne dræber, der kan forebygges. Og dog er det triste forhold det, at under 20 af 71 støtteberettigede lande har ansøgt om AMC-støtte, der ellers kan redde så mange liv.

Jeg vil gerne minde Parlamentet om, at udvidet adgang til livsvigtige vacciner er det primære håndtag, vi kan dreje på for at nå millenniumudviklingsmål 4, nemlig en nedbringelse af børnedødeligheden med to tredjedele inden 2015. Vi må sikre os, at vi gør disse vacciner tilgængelige for de lande, der har mest brug for dem. Med så enkelt et greb vil vi simpelthen kunne redde millioner af børns liv. Der er udstedt en skriftlig erklæring her i Parlamentet om sagen, herunder samling af patenter. Jeg opfordrer indtrængende medlemmerne til at underskrive den og gøre en forskel.

Frédérique Ries, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Som vi ved, igangsætter de fleste af vores medlemsstater i denne uge første bølge af influenza A-vaccinationer, mens vi samtidig er tvunget til at erkende de magre fremskridt, der gøres med hensyn til ulandenenes adgang til vaccine.

Det er netop blevet sagt: Millioner af mennesker og primært børn dør hvert år i disse lande af en hel hær af sygdomme, som bl.a. min kollega Gay Mitchell tidligere nævnte.

Jeg siger ikke, at løsningen er enkel, især – ikke kun, men især – fordi spørgsmålet om adgang til vaccinen på ingen måde kan sammenlignes med adgang til lægemidler. Det er der mindst to specifikke grunde til, nemlig det beskedne antal producenter og den fortsat vanskelige kontrol med kølekæden. Der er dog positive elementer, nemlig at virusset i øjeblikket ikke muterer, og at der skulle være tre mia. doser til rådighed hvert år. Det er åbenlyse fakta, og de kræver og tilskynder til, at vi lancerer en strategi på globalt plan.

Jeg gerne slutte min begrænsede taletid med at sige, at jeg derfor mener, at EU bliver nødt til at give sin helhjertede støtte til WHO's opfordring til en fair fordeling af vacciner, først og fremmest til sygdomme med høj dødelighed, og at vi også må skabe betingelser for og opmuntre til udviklingen af private og offentlige partnerskaber, så vi effektivt kan bekæmpe manglen på vacciner i verden.

Marisa Matias, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil først og fremmest gerne understrege betydningen af Charles Goerens' forespørgsel, som er et grundlæggende spørgsmål om retfærdighed. Vi er alle fuldstændig klar over, at en influenza A-pandemi vil ramme landene i Syd, sammen med konsekvenserne af virusspredningen, og ikke landene i Nord. Hvert år sidder vi med hænderne i skødet, mens tusinder af borgere dør som følge af pandemier, som allerede er udryddet eller kan behandles i de nordlige lande, og det er en meget lang liste med bl.a. malaria, denguefeber, gul feber og tuberkulose. Listen er endeløs, og dog gør vi intet ved problemet.

Faktisk bruger vi den sydlige verden som leverandør af gratis prøver med nye virusstammer, så vi kan forbedre behandlingen i det nordlige lande, men vi har ikke en effektiv løsning på disse problemer. Jeg vil derfor blot gerne føje nogle flere spørgsmål til dem, der allerede er stillet.

Vil vi rent faktisk gerne behandle problemet som et folkesundhedsspørgsmål eller som et forretningsanliggende? Hvis vi ønsker at behandle det som et folkesundhedsproblem, skal vi sikre lige adgang til behandling i alle egne af verden, og vi skal derfor være mere effektive i vores indsats. Når det er sagt, vil jeg gerne spørge, og jeg håber, at det ikke er tilfældet, om vi venter på, at der endelig bliver overskud af vacciner på lager i Europa, eller på, at bivirkningerne bliver for skadelige, førend vi viser vor generøsitet og pludselig begynder at sende de nødvendige vacciner til den tredje verden.

Endelig vil jeg gerne spørge, om EU, om vi europæere og om Kommissionen føler sig godt tilpas med et system eller en model, hvorefter de nordlige lande håndterer pandemier ved hjælp af en forebyggelsesmodel, mens de sydlige lande får palliativer eller simpelthen rester fra de riges bord.

Formanden. – Det er nu hr. Guerrero Saloms tur til at få ordet, og jeg vil gerne sige, at jeg er meget glad og også bevæget over for første gang at kunne give ordet til en mangeårig god ven og kollega.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Hr. formand! Tak for de pæne ord. Det er en ære at arbejde for den institution, som De i øjeblikket er næstformand for.

Jeg tager ordet for at støtte formålet med dette punkt, nemlig at yde støtte til ulandene til at forebygge og bekæmpe pandemien med influenza H1N1.

Ud over pandemien vil jeg dog også gerne påpege, at diverse sygdomme rammer ulande hårdere end ilande. Mange sygdomme, som er blevet udryddet i ulandene, koster stadig tusinder af mennesker livet i den tredje verden.

Disse lande må beskytte indbyggernes sundhed, men mangler midlerne til det. For at bekæmpe aids, tuberkulose, malaria og andre smitsomme sygdomme har disse lande brug for vacciner, som de i øjeblikket hverken har adgang eller råd til.

Jeg vil gerne tilskynde Kommissionen til, sådan som kommissæren har beskrevet, at søge alliancer, fremme programmer, motivere donorlande og arbejde på at sikre, at ulandene får adgang til generiske lægemidler til priser, som deres borgere har råd til.

Leonard Orban, Medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Ud over hvad jeg sagde i begyndelsen af min tale, vil jeg også gerne understrege følgende: Europa-Kommissionen yder permanent sundhedsrelateret finansiel bistand til utallige ulande som led i projekter, programmer og budgetstøtte.

For at overholde nationale prioriteter vil Kommissionen sammen med sine partnere undersøge, hvordan vi kan bruge disse ressourcer til at styrke metoderne til bekæmpelse af pandemien. Det, jeg allerede har sagt

implicit, vil jeg gerne gentage eksplicit: Europa-Kommissionen har ikke de tekniske og finansielle instrumenter til at købe vaccinerne selv.

Men ved at arbejde tæt sammen med WHO og indgå alliancer og underskrive aftaler med diverse interessenter vil vi gøre, hvad vi kan for at imødekomme de anmodninger, der er fremkommet på dette område.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

5. Den finansielle og økonomiske situation i Moldova (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er Kommissionens redegørelse for den finansielle og økonomiske situation i Moldova.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Valgene, der blev afviklet igen den 29. juli i Republikken Moldova, var en afgørende prøve på landets evne til at konsolidere sin demokratiske udvikling og fortsætte fremskridtene med at tilnærme sig EU. Vi er glade for, at valget blev afholdt i god ro og orden, og at den nye regering ikke blot har udtrykt sine faste intention om at vælge en proeuropæisk kurs, men også har vedtaget en række foranstaltninger, der peger i den retning.

På den anden side står de nye myndigheder i Republikken Moldova over for enorme vanskeligheder. En af de mest alvorlige kriser og største vanskeligheder er konsekvenserne af den økonomiske og finansielle krise. Blandt EU's naboer mod øst står Republikken Moldova sandsynligvis i den mest prekære økonomiske situation. Handelen og fremstillingsindustrien er brudt sammen, ikke blot som følge af krisen, men også på grund af politisk uro efter parlamentsvalget i april.

Den pengemængde, der overføres fra udlandet til Moldovas borgere, og som indtil sidste år androg over en tredjedel af landets BNP, er faldet til langt under sædvanligt niveau. Eksporten og importen er faldet dramatisk. Det samme gælder den hjemlige efterspørgsel og industriproduktionen. Prognosen for 2009 er et brat fald på over 10 % af BNP.

Da Republikken Moldova allerede er det fattigste land i Europa, vil denne nedgang ramme særlig hårdt og gøre de vanskeligheder, som befolkningen kæmper med, endnu værre, i særdeleshed de mest sårbare grupper i samfundet. For at tilføre Republikken Moldova og landets befolkning bistand er EU rede til at støtte dette land ved at tilbyde makrofinansiel bistand oven i, hvad der ellers måtte blive ydet af IMF og som led i en koordineret indsats sammen med denne organisation. Dertil vil vi yde specialistbistand og sætte fart i betalingerne af vores sædvanlige bistand til dette land.

Med hensyn til makrofinansiel bistand, som det er nødvendigt med denne type bistand, vil vores støtte afhænge af, om der indgås en aftale om et støtteprogram mellem Republikken Moldova og IMF. Der er i øjeblikket repræsentanter fra IMF i Chişinău, og vi afventer med interesse deres beretning. Vi kan ikke gå videre med forberedelserne af et makrofinansielt bistandsprogram, før programmet lanceres sammen med IMF. Det er derfor for tidligt at sige, hvilken form for makrofinansielt bistandsprogram Europa-Kommissionen måske vil yde.

Vi forventer, at landet beder om hjælp, ikke blot til at konsolidere deres valutareserver, men også til at dække deres budgetunderskud. Jeg må også nævne, at Republikken Moldova er berettiget til både tilskud og lån. Den endelige sammensætning af denne bistandspakke vil naturligvis afhænge af, hvilke behov der bliver afdækket.

I mellemtiden har Europa-Kommissionen allerede sendt en delegation af eksperter til Chişinău med GD ECFIN, Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender, i spidsen for at hjælpe myndighederne i Republikken Moldova med at udarbejde deres eget økonomiske program. Delegationens målsætning, der stammer fra det nylige møde med myndighederne i Chişinău, var at hjælpe dem med at evaluere landets plan for den aktuelle økonomiske situation. Kommissionens tjenestegrene er i denne forbindelse blevet bedt om at indsamle de oplysninger, der skal til for at udforme et makrofinansielt bistandsprogram.

Kommissionen stiller fortsat sine ressourcer til rådighed med hensyn til at yde myndighederne i Chişinău specialkonsulentbistand på området. Samtidig undersøger vi mulighederne for at sætte tempo på betalingerne fra budgetstøtten, der er led i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. I september godkendte Europa-Kommissionen en forøgelse fra 30,5 mio. EUR til 34,5 mio. EUR af loftet over betalinger, der er øremærket dette års budgetstøtte. Naturligvis er målet med vores bistand i form af budgetstøtte først og fremmest at tilskynde til reformer i de aftalte sektorer og ikke blot at lukke huller i budgettet.

I den nuværende situation er det imidlertid mere end et middel til at supplere de begrænsede budgetmidler. Det er også en måde at hjælpe befolkningen i Republikken Moldova med at overvinde de reelle vanskeligheder, de står over for.

Vi er især glade for, at et antal medlemmer af Europa-Parlamentet har krævet en hurtig støtteindsats til fordel for Republikken Moldova. I de kommende måneder vil vi opfordre parlamentsmedlemmerne til at bakke vores indsats på området op. Vi er sikre på, at Parlamentet straks vil godkende den makrofinansielle bistandspakke til Republikken Moldova, når den bliver fremlagt til vedtagelse. Det vil sætte os i stand til at yde bistanden i god tid.

Før jeg slutter mit indlæg, vil jeg gerne have lov til kort at nævne situationen i Transdnjestr. Jeg vil først og fremmest gerne understrege, hvor vigtigt det er for os ikke at miste dette problem af syne på grund af de betydelige politiske forandringer, der foregår i Republikken Moldova. Forhandlingerne om løsning af konflikten skulle blive genoptaget så hurtigt som muligt i 5+2-formen. Vi er optimistiske i den henseende, idet den nye regering har bekræftet sin støtte til princippet i sit program. EU har stigende og vigtig indflydelse i denne proces.

Vi regner med, at den nye regering i Chişinău vælger en proaktiv tilgang til problemet, som vil bidrage til at løse konflikten. Hvad Kommissionen angår, har vi netop lanceret to projektpakker med finansiering fra Europa-Kommissionen til at øge tilliden til sundhedssektoren, miljøbeskyttelsen, den sociale sektor og den økonomiske sektor. Denne indsats er led i vores konstante brede indsats for at løse konflikten.

Republikken Moldova er kommet til en skillevej, både politisk og økonomisk. Vi har forpligtet os fuldt ud til at støtte landets fremtidige udvikling. Vi vil fortsat gøre vores yderste på dette særlig kritiske tidspunkt for, at vores støtte bliver omfattende, effektiv og rettidig.

Marian-Jean Marinescu, for PPE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Republikken Moldova gennemgår en alvorlig økonomisk, finansiel og institutionel krise forårsaget af det globale økonomiske og finansielle klima og navnlig af otte års kommunistisk styre.

Det første valg i juli 2009 og sejren til Alliancen for Europæisk Integration markerer et vigtigt skridt mod opfyldelsen af moldovernes europæiske forhåbninger. Sejren kom i hus i kraft af den indsats, som partierne i Alliancen ydede imod kommunistmetoderne, og indflydelsen fra både situationen i Transdnjestr og Den Russiske Føderation. Vi må beundre dem, der skaffede sejren næsten egenhændigt ved at vinde moldovernes tillid.

Moldova har brug for hjælp. Den nye regerings stabilitet og den fremtidige færd mod vest eller øst for denne tidligere sovjetstat afhænger heraf. Jeg er overbevist om, at Moldova vil få hjælp fra flere hold. Vi skal være med der.

EU har ikke andet valg end at reagere positivt på de bestræbelser, som Alliancen for Europæisk Integration udfolder. Dette betyder specifikt, at der snarest muligt skal forhandles om en associeringsaftale mellem EU og Moldova og meget hurtigt igangsættes en konstruktiv dialog med henblik på at indføre visumfritagelse for moldoviske borgere og give Republikken Moldova finansiell støtte, så den kan få dækket sit budgetunderskud. Europa-Kommissionen må snarest muligt stille den makrofinansielle bistand til rådighed for Moldova, som landet så desperat mangler.

Hr. kommissær, jeg lyttede nøje til, hvad De sagde, og jeg er glad for, at Kommissionen er opmærksom på Republikken Moldova, og at De er i gang med at udforme en makrofinansiell bistandspakke, bortset fra at det alt sammen afhænger af samarbejdet med IMF. Det, jeg beder om, er, at De, Kommissionen og IMF, ikke forsøger at hjælpe Moldova ad parallelle spor, men samarbejder med hinanden om det, så vi ikke ender i en situation, hvor IMF forventer, at Kommissionen handler, og vice versa.

Kristian Vigenin, for S&D-gruppen. . – (BG) Hr. formand! Jeg blev særlig glad for at lytte til kommissær Orbans indlæg om Europa-Kommissionens hensigter med og tilgang til Moldova. Jeg tror, at vi skal give Moldova meget klare signaler fra de europæiske institutioner og EU som helhed og give landet den nødvendige støtte, både finansielt og økonomisk. Imidlertid må jeg understrege, at også politisk støtte er nødvendig for den siddende regering og dens forsøg på at redde Moldova ud af den problematiske situation, landet befinder sig i. Efter to valg lige efter hinanden vil denne regering naturligvis gøre en indsats for at løse befolkningens reelle problemer, hvilket forekommer at have været nedprioriteret de seneste måneder, hvis ikke i årevis. Herudover må vi huske, at den politiske situation i Moldova meget hurtigt kan tage en ny drejning, selv om den i øjeblikket forekommer mere stabil og positiv. Efter min mening er det stadig fuldstændig uklart, om

Moldova vil kunne vælge en præsident, og hvis det ikke sker, vil landet selvfølgelig skulle gennem en ny valgrunde næste år. Dette vil være den værst tænkelige udvikling, ikke kun for selve landet, men også for Moldovas befolkning.

Derfor støtter vi Kommissionens indsats. Jeg tror, at vores gruppe og Parlamentet vil støtte Europa-Kommissionens intentioner. Hertil kommer, at vi må gøre det klart over for Moldova, dets regering og den nuværende opposition, at det er på tide, at Moldova tager fat på befolkningens reelle problemer, og at der ikke må spilles politisk hasard med befolkningens ve og vel. Jeg mener, at også oppositionen i Moldova vil forstå budskabet på nuværende tidspunkt. Vi støtter også tanken om en hurtig associeringsaftale, der – som hr. Marinescu nævnte – også bør indeholde en visumfritagelse. Visumreglerne har givet alvorlige spændinger mellem Moldova og Rumænien, og aftalen bør desuden omfatte oprettelsen af et frihandelsområde. Vi mener, at Kommissionens nødforanstaltninger skal suppleres med, at det østlige partnerskab, der blev iværksat midt i år, kommer rigtig i drift. Vi må også vise reelle resultater i tråd med EU's politik.

Cristian Silviu Buşoi, for ALDE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Republikken Moldova er i en yderst vanskelig økonomisk situation. Den finansielle krise i EU har også påvirket de lande, der ligger op til EU's grænser, og det er vores pligt at hjælpe dem.

Den økonomiske krise i Moldova er ikke kun en konsekvens af den globale krise, men primært en følge af manglende nødvendig handling i det øjeblik, da krisen brød ud i Republikken Moldova. På grund af valgene forvred den tidligere kommunistiske regering de lokale budgetter ved først og fremmest at tilføre kommunistkontrollerede myndigheder budgetmidlerne. Desuden blev det besluttet at fastholde en kunstig valutakurs mellem leu og euro på et niveau, som skulle sikre, at befolkningen i dette vores naboland ikke blev berørt af krisen. Så nu hvor vinteren nærmer sig, risikerer de lokale myndigheder, at de ikke kan betale for varmeforsyningen, og regeringen vil få problemer med at udbetale løn og pensioner.

Vi hilser igangsættelsen af forhandlingerne mellem Republikken Moldovas regering og IMF og Verdensbanken velkommen. Jeg er sikker på, at forhandlingerne vil munde ud i en aftale, hvor der er taget hensyn til de økonomiske, politiske og sociale realiteter i Republikken Moldova. Republikken Moldova har på baggrund af landets vanskelige politiske og økonomiske situation ikke brug for at blive påtvunget betingelser, som er umulige at opfylde.

I april fik vi et par gange lejlighed til at drøfte Republikken Moldova i Europa-Parlamentet. Vi var alle enige om, at EU måtte yde finansiell støtte. Det er desto mere vigtigt nu, hvor der er kommet liberale, proeuropæiske kræfter til magten. Derfor vil jeg på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa gerne bede Kommissionen direkte om at sikre, at dens kommende forslag indeholder specifikke tilbud om makrofinansiell bistand, fordi Republikken Moldova har brug for hjælp straks for at kunne dække sit budgetunderskud, der sandsynligvis vil nå op på 14 % af landets BNP inden udgangen af 2009.

På mellemlangt sigt kan det østlige partnerskab måske være et vigtigt instrument, men det skal sættes i drift så hurtigt som muligt og tilføres tilstrækkelige midler. Vi beder også om, at der i den kommende associeringsaftale indarbejdes forslag til et udvidet og bredt fælles frihandelsområde og en visumfritagelse for de moldoviske borgere.

Werner Schulz, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er muligt, at den politiske situation i Moldova vil falde til ro i morgen som følge af valget af en præsident, der støttes af koalitionen for europæisk integration. Ellers vil der, som vi har hørt, skulle afholdes et nyt valg, og i givet fald bør EU yde en konstruktiv hjælp.

Det rækker naturligvis ikke at sende nogle valgobservatører, og jeg vil gerne her rejse spørgsmålet om, hvordan man kan få valgdeltagelsen bragt op og få gjort valgresultatet mere åbent. Omtrent en million moldovere bor og arbejder i udlandet, særlig i Italien, Portugal og Østrig. Deres valgdeltagelsesprocent var encifret ved det sidste valg, og det er der logiske grunde til. F.eks. var det i Italien kun muligt at stemme i Rom og Bologna, og utallige moldovere spredt ud over hele landet gjorde ikke brug af deres valgret på grund af de omkostninger, der var forbundet med det.

Vi i Europa-Parlamentet bør sammen med Kommissionen, Rådet og Moldovas regering sikre, at der opsættes flere stemmesteder og indrettes særlige valglokaler ved det næste valg, så moldovere i udlandet kan deltage i valget, da det er fra dem, vi kan forvente et klart tilvalg af Europa. Det er også derfor, at jeg gerne vil henlede Deres opmærksomhed på ikke blot økonomisk og finansiell støtte, men også behovet for bevidst og konstruktiv politisk støtte.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Moldova er Europas fattigste land og en indlandsstat, men det er for nylig lykkedes landet at afholde et demokratisk valg. Det nye parlament må nu vælge sin præsident klogt.

Men det ville utvivlsomt være bedre og sikrere for landet ikke at lide under en kunstig territorial opdeling. Der er sket uhyre beskedne fremskridt med løsningen af den frosne konflikt i Transdnjestr – et problem, der går 17 år tilbage i tiden. Det er primært, fordi Rusland støtter det ulovlige regime i Tiraspol økonomisk og fortsat udstationerer tropper i Transdnjestr.

Vi kan sædvanligvis bedømme Ruslands oprigtighed på graden af det russiske engagement i løsningen af konflikter som denne, men faktum er, at Rusland hverken i Transdnjestr, Georgien eller Ukraine kan nære sig for at blande sig. Rusland hævder, at Moldova som tidligere sovjetrepublik befinder sig i russisk interessesfære. Sådanne begreber er forældede. Moldova kan som et åbenlyst suverænt, europæisk land en dag slutte sig til NATO og endda EU.

EU må fordoble sin indsats nu for at klare de udløste spørgsmål i Moldova og give landet den passende finansielle støtte, det har brug for, men det sker ikke ved naivt at nulstille forbindelserne med Kreml.

Jiří Maštálka, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne tale om disse problemer og også om følgende rapport fra Georgien. Vi får for lidt tid til rådighed til at vurdere disse komplekse problemer. Jeg føler mig forpligtet til at konstatere, at den tjekkiske præsident Václav Klaus ikke tog fejl i sine udtalelser om situationen i Moldova og ej heller om grænsekonflikten mellem Georgien og Rusland. Det ligger selvfølgelig tilbage i tiden, mens vi i dag står over for en ny problematik, til trods for at vi har en kommissionsformand, men ikke en ny Kommission.

Jeg vil gerne i det mindste bifalde rapporten om den georgisk-russiske konflikt og det forsøg, der er gjort i den på at give en objektiv vurdering af hele situationen. Vi har bekendtgjort et ambitiøst program for det østlige partnerskab, og jeg vil gerne fremsætte nogle kortfattede forslag i forbindelse med såvel Moldova som Georgien. For det første må det østlige partnerskabsprojekt ikke ses som et politisk instrument imod Rusland, men som et instrument til at løse problemer i samarbejde med Rusland. For det andet må spørgsmålet om territorial integritet for både Moldova og Georgien løses i overensstemmelse med international ret og ikke gennem den såkaldte Thessaloniki-Kosovo-variant. For det tredje har begge lande udtrykt interesse for et tættere samarbejde med EU, og det må indebære passende finansiell støtte samt reel politisk støtte gennem f.eks. en lempelse af visumreglerne. For det fjerde har begge lande brug for virkelig meget konsulentbistand, navnlig til driften af offentlige institutioner såsom præsidentens kontor, parlamentet, anklagemyndigheden osv. For det femte har begge lande et påtrængende behov for bistand, navnlig til etablering af retlige rammer for ytringsfrihed og frie medier, hvorigennem de kan bibringe deres egne borgere en større følelse af tillid.

For at alt dette kan gå i opfyldelse, må EU have både evne og vilje til at fuldføre opgaven med at integrere disse lande i det nye Europa gennem politisk og finansiell støtte og andre mekanismer. I modsat fald vil det østlige partnerskab blive opfattet som en simpel geopolitisk manøvre, og det vil forblive en idé uden indhold. Og i modsat fald risikerer vi simpelthen at blive desillusionerede og bare udgyde flere ord om behovet for nye orange, lyserøde eller andre revolutioner, når vores parlamentsperiode slutter. Det kan da godt være, at vi kan bidrage med finansieringen af dem, men de vil ikke være en reel løsning på situationen eller en forbedring af indbyggernes tilværelse.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Den finansielle og økonomiske situation i Moldova kan opsummeres i få ord. Det er en katastrofe, som Dr. Aneli Gabani, en af Europas førende eksperter i Moldova, informerede mig om i går. En ny regering har måske nok indtaget regeringskontorerne i Chişinău den 25. september med et lovende navn og ditto program – Alliancen for Europæisk Integration – men kommunistpartiet er stadig stærkt og allerede i færd med at forberede sin tilbagevenden til magten ved at fremtvinge et nyt valg – som ventet.

Hvis EU ønsker at støtte den siddende moldoviske regerings europæiske kurs, må Bruxelles gøre noget ved det meget hurtigt. Derfor må Rådet og Kommissionen indtrængende opfordre IMF til at komme Moldova til hjælp så hurtigt som muligt uden straks at kræve sociale stramninger. Lad os give den reformvenlige regering lidt politisk pusterum. Det er klart, at også EU selv må tilføre rigelige midler i dette tilfælde. Moldovas politiske fremtid er trods alt på den europæiske dagsorden her i dag.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Også jeg ønsker at bifalde Kommissionens intention om at støtte Republikken Moldova. Republikken Moldova behøver støtte, som skal være målrettet landets befolkning.

Dette er den eneste måde, hvorpå Republikken Moldovas borgere vil kunne opbygge den tillid, som skal til for at bane vejen for stabilitet og vækst.

Den makrofinansielle bistandspakke, som blev aftalt her, skal naturligvis sættes sammen hurtigst muligt. Vi må ikke vente med at handle, for hvis indsatsen forsinkes, vil det ende i skuffelse i Moldova i stedet for tillid. Herudover tror jeg, at regeringen i Chişinău skal støttes politisk, fordi landet efter en lang periode endelig er ved rigtig at åbne sig mod EU. Det navn, som regeringskoalitionen har valgt, er bestemt ikke noget tilfælde. Den består af partier, som virkelig ønsker et alternativ til den vej, som Moldova hidtil har betrådt.

Denne politiske støtte er afgørende, især fordi der er risiko – og det understreger jeg kraftigt – for at Moldova vil blive betragtet som et lokalt problem, ja, i sidste ende som et problem for rumænerne inde i EU. Det er alt andet. Det er et europæisk problem, og jeg er glad for, at der er medlemmer med en hel række forskellige perspektiver, der udtaler sig om dette emne. Trods alt er Moldova tæt på Europa og må støttes, nu hvor der er en åbning. Ellers risikerer vi at falde tilbage i en cyklus med forsinkelser og henholdende adfærd, som var typisk for Voroninregeringen.

Demokratisk udvikling og støtte fra EU kan faktisk også føre til en løsning på situationen i Transdnjestr, fordi regionen befandt sig i et dødvande. Det var, fordi regeringen i Chişinău var tilbageholdende med at bringe situationen ud af dødvandet og indtog en ambivalent og ukonstruktiv holdning til problemet.

Til sidst skal Moldovas borgere kunne få visum. Situationen dér er på ingen måde værre end på det vestlige Balkan, og borgerne fra Republikken Moldova må derfor have frihed til at rejse.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Hr. formand! Som jeg også sagde her i mandags i Europa-Parlamentet, har Moldova brug for konkrete tiltag, ikke løfter. Moldova er i øjeblikket i den mest vanskelige økonomiske situation af alle stater på vores kontinent. Det er præcis derfor, at EU's institutioner må finde løsninger på, hvordan der kan ydes makrofinansiell bistand til Republikken Moldova straks.

Denne bistand skal dække budgetunderskuddet, som er på 14 % af BNP. Der har været brug for meget lang tid til at iværksætte forhandlinger om en ny aftale med Moldova. Det er nu blevet muligt, og vi håber, at forhandlingerne vil blive ført i et højt tempo. Imidlertid er parlamentet i Chişinău i en vanskelig stilling. Risikoen for udskrivelse af et nyt valg er der stadig. Valget af en ny præsident, som var planlagt til i morgen, er blevet udsat i endnu 10 dage.

Jeg er meget glad for den entusiasme, som Kommissionen har udvist ved meddelelsen om, at forhandlingerne er startet, og jeg håber, den holder sig. Vi har ikke råd til at skuffe Moldovas befolkning. De har brug for os, de har brug for Europa.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! I drøftelserne her i Parlamentet om Moldova har der været masser af fokus på landets meget ringe økonomiske situation, men ærlig talt er situationen i dag langt bedre end for et år siden. Vi kan se, at Moldova gør klare fremskridt mod en økonomi, der er stærk nok til at sikre borgerne velfærd. Paradoksalt nok er Moldova nu i en bedre situation end for et år siden, mens Ukraine, der blev fremdraget som et eksempel til efterfølgelse, har oplevet en forværring.

Vi kan se fremskridt i, hvad Moldova og landets regering foretager sig. EU må stille et klart europæisk perspektiv i udsigt for dette land og give sin sikre støtte til de nuværende myndigheder for at undgå, at det gamle politiske mareridt vender tilbage. Moldovas aktuelle situation er resultatet af otte års kommuniststyre, og hvis vi ikke ønsker at medvirke til, at det inkompetente regime vender tilbage til magten, må vi hjælpe den nuværende moldoviske regering og Moldovas befolkning.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil også gerne takke kommissæren og Kommissionen for alle erklæringerne om Moldova og de skridt, som Kommissionen ønsker at tage i fremtiden. Da jeg er fra Polen, ved jeg, hvor vigtigt det er med disse skridt og erklæringerne om styrkelse af det svage demokrati i overgangsperioden i sådanne lande. Udviklingen i Moldova er vigtig for befolkningen, men også meget vigtig for hele regionen. Det er det, jeg gerne vil understrege.

I overgangsperioden er reformerne meget skrøbelige i mange tidligere sovjetlande, og succes i Moldova vil være et vigtigt eksempel og signal at sende til andre reformvenlige grupper i den tidligere sovjetregion.

I forbindelse med den skrøbelige regering og situation i Moldova lige nu må vi huske på erfaringerne fra begyndelsen af 1990'erne i dette land, da den vanskelige økonomiske situation gav sig udslag i manglende udbetalinger af løn og pension og i, at reformarbejdet blev afbrudt. Lige nu taler vi om at hjælpe med den økonomiske situation, men vi må også huske at styrke institutionerne. Kernen i alle demokratier er institutionerne: de politiske institutioner, de institutioner, der gennemfører retsstaten, retssystemet og pressefriheden.

Polen har for nylig gjort meget for at hjælpe Moldova med valget og perioden op til, men jeg tror navnlig, vi må benytte os af det østlige partnerskab som en egnet foranstaltning, fordi det giver mange muligheder. Jeg mener ikke, det kun skal være Kommissionen, der skal tage vigtige skridt, men også at vi i Parlamentet – når vi har modtaget al dokumentationen – skal sætte skub i vores processer og beslutninger for at bidrage til at afhjælpe situationen.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Fru formand! Den proeuropæiske regering i Republikken Moldova må ikke blive offer for den alvorlige økonomiske situation. Jeg opfordrer til mere bistand end den pakke, der allerede er givet tilsagn om fra Kommissionens side, og det insisterer jeg på.

Den finansielle bistand skal støtte befolkningen og reformerne, som landet bliver nødt til at indføre, sådan som EU også opmuntrer til. Disse reformer skal følges op af større og hurtigere finansiell støtte fra EU sammen med en overvågningsmekanisme til at sikre og understøtte den korrekte forvaltning af midlerne. Endelig bør den nye aftale med Republikken Moldova være en associeringsaftale i lighed med andre lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik. Der bør forhandles om visumliberalisering, og gennemførelsen af den skal befordres.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Fru formand! Den økonomiske krise har også slået kraftigt igennem i Republikken Moldova. Rumænien og Republikken Moldova har særlig tætte økonomiske bånd mellem sig. Mit land er det primære eksportmarked for Moldovas eksportører og den andenstørste importkilde. Disse handelsforbindelser blev imidlertid hårdt ramt af den tidligere kommunistregerings skadelige indførelse af visumtvang. Dog er samhandelen blevet genoptaget, efter at ordningen er fjernet igen.

Kommissionens lovede kredit på 100 mio. EUR må ydes hurtigst muligt. Med tanke herpå kommer der måske en IMF-mission på besøg i Chişinău i den nærmeste fremtid. Polen har også lovet at yde massiv støtte. EU skal tage hensyn til, at resultatet af de moldoviske vælgers kryds i juli måned viste, at de er ved at åbne sig mod Europa.

Der er brug for massive indgreb nu fra EU, før vinteren kommer, så de antieuropæiske kræfter ikke får en chance for at drage fordel af den vanskelige situation, som Republikken Moldova befinder sig i for øjeblikket. Hidtil har ikke så meget som én euro fundet vej til Republikken Moldova.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Fru formand! Moldoverne har igangsat en radikal forandring i Chişinău ved at vælge en proeuropæisk regering, som ærligt ønsker at forpligte sig til det europæiske projekt for Republikken Moldova.

Moldova står i øjeblikket over for alvorlige økonomiske og sociale problemer, og EU må demonstrere, at det symboladede ord solidaritet ikke kun gælder under en valgkamp. Vi må vise, at vi i Den Europæiske Union er i stand til at leve op til de forventninger, som moldoverne har til os. Stillet over for den katastrofale situation efter Voroninregimet, virkningerne af den økonomiske krise for slet ikke at nævne vinterens komme har Republikken Moldova brug for hjælp nu. Vi må ikke glemme apropos IMF, at mange EU-medlemsstater er vigtige aktører i Den Internationale Valutafond, og beslutningen må træffes nu.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Fru formand! Jeg var faktisk observatør under valget i Moldova og er bekendt med situationen. Det er en stat med en temmelig kompliceret historisk fortid, f.eks. Transdnjestr, Gagauzia, Moldova og mange andre elementer. Næsten alle tidligere sovjetstater har primært brug for en vis portion finansiell støtte. Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre til at indlede forhandlinger så hurtigt som muligt og indlede forhandlinger med IMF, idet vi alle virkelig bør støtte denne stat og denne regering, der er dannet siden det sidste valg, og som er slået ind på vejen mod demokrati. Jeg tror, mine kolleger havde helt ret i det, de sagde om bestemte skridt fremad, dvs. om at åbne mulighed for et frihandelsområde og en visumordning. Det hører til hverdagen, og det vil vi også skulle løse i fremtiden.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne officielt anføre mine grunde til at stemme, som jeg gjorde.

Jeg går ind for, at EU støtter Moldova med at håndtere en kritisk situation. Jeg går ind for finansiel støtte fra IMF og EU, nemlig hurtig hjælp og finansiel bistand til Moldovas befolkning. Jeg går ind for politisk støtte til koalitionsregeringen i Chişinău, da dette træk vil vække forhåbninger. Forhåbningerne må holdes i live ved hjælp af finansiel bistand.

Moldovas indbyggere skal kunne forlade deres land og rejse ud, og det er derfor, jeg går ind for en ordentlig visumpolitik. Jeg går også stærkt og beslutsomt ind for, at aftalen bliver en associeringsaftale. Jeg tror ikke, 100 mio. EUR er nok. Der er desperat brug for øjeblikkelig og hurtig bistand.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Fru formand! De mere og mere opmuntrende budskaber, som EU har sendt Chişinău for nylig, bliver modtaget derovre med stor entusiasme. Det er, fordi størstedelen af landets borgere nærer store forhåbninger om at blive en del af Europa. Det er let at forstå.

EU har mere en én gang vist sin evne til at få sine medlemmer ud af en vanskelig økonomisk situation, og at den har de mekanismer, der skal til. Der er imidlertid motiver, der vækker en vis bekymring for, om moldovernes entusiasme risikerer at falme. Den primære grund er, at den aftale, der foreslås Moldova, ikke giver de samme garantier for integration, som stabiliserings- og associeringsaftalen gav staterne på Vestbalkan. På den anden side vil forhandlingerne om aftalen kræve mere tid, og det blev gjort klart fra begyndelsen.

Jeg mener også, at EU hurtigt skal foreslå en alternativ løsning såsom en kæmpe økonomisk redningsplan, måske endda en miniatureudgave af en Marshallplan for Moldova.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Fru formand! Jeg har gjort én yderst vigtig iagttagelse, nemlig at der er politisk opbakning i Parlamentet til at styrke båndene til Republikken Moldova og bringe landet tættere på EU.

Jeg må specifikt svare på nogle af de spørgsmål, der netop er rejst. Et af de vigtigste angår koordineringen mellem Europa-Kommissionen og IMF af ydelsen af makrofinansiel bistand. Som jeg før har sagt, arbejder vi tæt sammen med IMF om at koordinere vores bistandsprocedurer. Det er stadig for tidligt for os at sige, hvordan disse aftaler vil falde ud, men vi tror, at EU nok ønsker at sikre, at tilpasningsprogrammet også omfatter en række reformer, som vi anser for væsentlige for at sikre god regeringsførelse og bæredygtig vækst i fremtiden.

På baggrund af erfaring fra makrofinansielle bistandsprogrammer til andre lande er det muligt, at der som led i forhandlingerne om de nærmere procedurer for ydelsen af bistanden vil dukke visse betingelser op, som specifikt er forbundet med f.eks. god regeringsførelse, som er blevet nævnt af flere talere, og harmonisering af den europæiske naboskabspolitik. Jeg ønsker endnu engang at understrege følgende forhold: Vi kan ikke – ifølge de regler vi er nødt til at følge – nøjes med at yde makroøkonomisk bistand. Derfor skal der indgås en aftale mellem myndighederne i Republikken Moldova og IMF. Uden denne aftale kan der ikke ydes den makrofinansielle bistand, som vi mere specifikt har talt om.

På den anden side ønsker jeg at forsikre Dem om, at vi skam koordinerer vores indsats med IMF. En IMF-delegation besøger i øjeblikket Chişinău. Som jeg allerede har fortalt, er vores kolleger fra GD FIN også i Chişinău for at koordinere dialogen med IMF og med Moldovas myndigheder.

Et andet spørgsmål, der blev stillet, vedrører den øvrige bistand, som EU kan give Moldova, og som er rettet mod befolkningen, for at vise, at vi faktisk ønsker at støtte ikke blot myndighederne i landet, men også dets befolkning. Lad mig give jer et par eksempler. Denne EU-bistand har været og vil fortsat være til specifik gavn for befolkningen.

Vi samfinansierer vejinfrastrukturprojekter, moderniseringen af Chişinău lufthavn, udvidelsen af det republikanske kliniske hospital i Chişinău, som er landets største, samt konsolideringen af den primære lægehjælp. I foråret i år sendte vi medicinsk udstyr til en værdi af 4,5 mio. EUR til 60 klinikker i Republikken Moldova.

Dette land er den største modtager af EU-bistand næsteften de palæstinensiske områder målt per capita. Som led i den europæiske naboskabspolitik steg bistandsbudgettet i år til 62 mio. EUR fra 40 mio. EUR i 2007, og ifølge prognosen fortsætter stigningen.

Vi kan i øjeblikket ikke klart kvantificere størrelsen af den finansielle bistandspakke som led i den makroøkonomiske støtte og de øvrige programmer og typer af støtte, vi vil yde. Det vil der komme tal på, når vi når frem til indgåelsen af en aftale med myndighederne i Moldova, som specifikt opfylder dette lands behov.

Der blev rejst endnu to spørgsmål. Et af disse vedrører tidsplanen for forhandlingerne om en ny associeringsaftale med Republikken Moldova. Jeg vil gerne fortælle, at Europa-Kommissionen i sidste uge sendte en delegation Chişinău til teknisk samråd med myndighederne om forhandling af en ny aftale.

Dagsordenen for disse forhandlinger indeholder form, mål og tidsplan for forhandlingerne samt elementerne i den kommende aftale. Vi er således allerede i forhandling om disse spørgsmål.

Det sidste spørgsmål, jeg vil berøre, er visumfritagelsen. I henhold til den fælles erklæring fra den 7. maj 2009 i anledning af starten på det østlige partnerskab skal EU træffe foranstaltninger, som gradvis bevæger sig mod visumfritagelse med det langsigtede mål, at alle lande i partnerskabet opnår denne fritagelse. Betingelserne herfor er, at kravene til god regeringsførelse og sikkerhed samt garanti for bevægelsessikkerhed er opfyldt.

På dette tidspunkt afventer Europa-Kommissionen med særlig interesse Rådets drøftelse af igangsættelsen af en struktureret dialog med Republikken Moldova om visumfritagelse. Indtil da vil vi fortsætte med indtrængende at opfordre de moldoviske myndigheder til at bære reformerne videre på områderne retfærdighed, frihed og sikkerhed, hvilket utvivlsomt vil virke befordrende på drøftelserne om at lette visumreglerne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Europa-Kommissionens rapport om den økonomiske og finansielle situation i Republikken Moldova er fuldstændig utvetydig. Regeringen i Chişinău gennemgår en vanskelig periode forårsaget ikke blot af den globale økonomiske recession, men også af de økonomiske beslutninger, der var forkerte eller blev udskudt for længe af den forrige regering. Bortset herfra er det i øjeblikket sikkert, at Moldova har erklæret sig rede til at gå europæiske vej, og at landet ønsker at være meget mere end blot en stat, der grænser op til EU.

Lige nu søger Moldova støtte til at komme ud af den økonomiske nedtur foruden allierede. Moldova er uløseligt forbundet med Europa, og støtten fra EU kunne gives i form af specifikke foranstaltninger ud over opmuntring og udtalelser om støtte og tilnærmelse. Vi bor i et globalt Europa med indbyrdes forbindelser, hvor ingen regering kan udvirke mirakler alene, særlig ikke når disse forventes at ske fra den ene dag til den anden af et folk, der alt for længe er blevet glemt af sine egne ledere.

En udstrakt hånd fra Europa til Moldova om samarbejde og en større tilnærmelse mellem Chişinău og Bruxelles vil vække større tillid hos investorerne i dette land. På langt sigt vil det give sig udslag i stabilitet og vækst

George Sabin Cutaş (S&D), skriftlig. – (RO) Republikken Moldovas vej mod demokrati har været vanskelig, og den er nu drejet mod Europa. Det nye regeringsflertal i Chişinău er skrøbeligt, da det også gennemlever udskydelsen af afstemningen i parlamentet om udnævnelsen af præsidenten for Moldova.

Samtidig kan den vanskelige økonomiske situation, som den nye regering konfronteres med, få alvorlige sociale og politiske følger. Under disse omstændigheder er kuren hurtig og massiv støtte fra EU på mange områder, herunder de tre elementer i den kommende associeringsaftale: den politiske aftale, frihandelsaftalen og visumfritagelsen.

Finansiel støtte er afgørende for at sikre denne stats stabilitet og tilskynde til demokratiske og økonomiske reformer. EU og IMF må således yde betydelig makroøkonomisk bistand til at dække budgetunderskuddet og de sociale omkostninger i den efterfølgende periode.

Jeg må udtrykke det håb, at præsidentvalget i Moldova og de ændringer, der vil ske i Europa-Kommissionen og EU-formandskabet, ikke kommer til at påvirke prioriteringen af den europæiske bistand til denne stat, der ligger i vores umiddelbare nærhed, og som lægger jord til den uløste konflikt, der foregår tættest på EU's grænser. Denne faktor må ikke overses, fordi den direkte påvirker stabiliteten i Østeuropa og sikkerheden ved Europas grænser.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), skriftlig. – (PL) Republikken Moldova er en meget vigtig partner for EU, og landets indre situation afspejler stabiliteten i hele regionen. Den nye regering vil gerne optages i EU i fremtiden, hvorfor vi bør støtte den for at holde de ændringer, landet foretager, på rette spor. I denne sammenhæng er det meget vigtigt at benytte de anledninger, der skabes af samarbejdet i det østlige partnerskab,

f.eks. indgåelse af en associeringsaftale og liberalisering af visumpolitikken. EU skal huske, hvor vigtigt det er at støtte de tidligere sovjetstater, der forsøger at demokratisere deres politiske landskab.

Iuliu Winkler (PPE), skriftlig. – (RO) Det svenske formandskabs meddelelse om, at der snarest skulle indledes forhandlinger om en ny aftale med Republikken Moldova til erstatning for den nugældende partnerskabs- og samarbejdsaftale, er mere end velkommen set i lyset af den nye politiske situation i denne stat. Republikken Moldovas skæbne i europæisk sammenhæng er blevet styrket af den proeuropæiske flertalsregering, der er dannet i parlamentet i Chişinău.

Jeg mener, at EU særligt nu, hvor virkningerne af den økonomiske krise føles for alvor, må støtte Republikken Moldova, også finansielt, og der skal findes mekanismer til at opmuntre til reformer i Republikken Moldova, hvilket til gengæld vil bringe denne stat tættere på at få opfyldt ønsket om optagelse i EU. Mekanismer med økonomisk samarbejde og handelsaftaler er virksomhedsfulde instrumenter i henseende til at virkeliggøre Republikken Moldovas europæiske fremtid.

De gunstige handelsvilkår, som EU gav Moldova i begyndelsen af 2006, og Moldovas deltagelse i CEFTA i 2007 sammen med alle staterne på Vestbalkan, hvoraf nogle er kandidatlande, forbinder den moldoviske økonomi med det indre marked. Det er her, det kan forventes integration i EU. Jeg mener, at de europæiske institutioner må lægge særlig vægt på ikke blot politiske forbindelser med Republikken Moldova, men også økonomiske og kommercielle relationer.

6. Rapport fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt er Kommissionens udtalelse om rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Fru formand! Som en bemærkning til forretningsordenen vil jeg gerne protestere over manipulering udført af nogen i sekretariatet. Der blev udsendt en liste med henblik på forhandlingen om undersøgelsesmissionen i Georgien, men visse navne, herunder mit, var fjernet fra talerlisten. Jeg anmoder derfor om min taletid i overensstemmelse med den oprindelige plan. Jeg anmoder om taletid efter hr. Kasoulides.

Formanden. – Hr. Landsbergis. Det ser ud til, at der kun er talere for grupperne, og De har allerede en taler for PPE-Gruppen. Men jeg kan tilbyde Dem taletid efter catch the eye-proceduren.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Fru formand! Jeg er glad for at få lejlighed til at drøfte Georgien her i dag. Mindre end et år efter den væbnede konflikt med Rusland står Georgien nu over for utallige udfordringer, som er af direkte interesse for EU, og vi må vie dette land vores udelte opmærksomhed.

Rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien, der blev ledet af den schweiziske ambassadør Heidi Tagliavini, blev udarbejdet på EU's anmodning og på grundlag af Rådets afgørelse. Den er imidlertid fuldstændig uafhængig, og EU har ikke været involveret i udarbejdelsen overhovedet eller haft noget som helst at gøre med indholdet. Derfor vil jeg ikke gå i detaljer med konklusionerne heri.

Vi mener, at rapporten har opfyldt sit primære formål, som var at finde forklaringer på de begivenheder, der fandt sted i august 2008, og de primære årsager til denne konflikt. Rapporten understreger tydeligt, at der som så ofte i konfliktsituationer ikke var en enkelt part at skyde skylden på. Både Georgien og Rusland kritiseres for deres handlinger. En anden lære, der uddrages ifølge rapporten, er, at der er brug for hurtigere og mere beslutsom handling fra det internationale samfunds side i situationer med ekstreme spændinger, der kan udarte til vold.

Den Europæiske Union fastholder de forpligtelser, den har påtaget sig med hensyn til Georgiens territoriale integritet. I øjeblikket bør vi fokusere vores indsats på at undgå fremtidige konflikter og finde fredelige løsninger på igangværende spændinger, da det er den eneste måde at sikre langvarig velfærd og stabilitet i regionen.

Krigen har efterladt sig dybe spor hos georgierne, og landet kæmper stadig med fundamentale problemer som f.eks. at dække tusindvis af internt fordrevnes basale behov. Derfor er jeg glad for at kunne sige, at gennemførelsen af pakken med bistand efter konflikten, som Europa-Kommissionen har sat sammen i samarbejde med medlemsstaterne og andre parter, fungerer efter hensigten. Som De nok ved, yder

Europa-Kommissionens pakke bistand på indtil 500 mio. EUR i perioden 2008-2010. Blandt pakkens fokusområder er de internt fordrevnes behov og økonomiske foranstaltninger til fremme af økonomisk vækst og jobskabelse. Derudover har Europa-Kommissionen foreslået, at Georgien bør modtage makrofinansiel bistand på 46 mio. EUR til at hjælpe landet med at overvinde virkningerne af den finansielle og økonomiske krise.

I øjeblikket udgør EU's observatørmision i Georgien stadig den eneste internationale tilstedeværelse, der kan overvåge situationen i landet. Denne mission spiller en afgørende rolle, men vi vil alligevel gerne udvide dens virke til at dække hele området. Forhandlingerne i Geneve, hvor EU, OSCE og FN deler formandskabet, er en enestående chance for at gå i politisk dialog med alle partnere. Vi vil fortsat udfolde enhver tænkelig bestræbelse på at fremme konstruktive drøftelser, der kan føre til konkrete resultater.

I øjeblikket drøfter arbejdsgruppen for internt fordrevne og humanitære aspekter, som Europa-Kommissionen og UNHCR deler formandskabet for, en række foranstaltninger til modtagelse af hjemvendende flygtninge, internt fordrevne og andre fordrevne. Samtidig giver de to mekanismer for konfliktforebyggelse og konfliktløsning i Abkhasien og Sydossetien positive resultater med hensyn til at reducere antallet af hændelser og lette disse personers grænseovergang.

Med blik på den seneste tids begivenheder er det vigtigt at øge stabiliteten, sikkerheden og velfærden i Georgien. Behovet for økonomiske og politiske reformer i landet er større end nogensinde. Det østlige partnerskab, der blev oprettet i Prag i maj, er en vigtig ramme for styrkelse af den støtte, vi giver Georgien, både bilateralt og gennem multilateralt samarbejde med andre partnere i regionen. Et nøgleelement er forslaget om at etablere stærkere politiske relationer og handelsforbindelser. I henhold til det østlige partnerskab aftalte Rådet for de eksterne forbindelser i september, at direktiverne om forhandling af nye aftaler skulle udarbejdes for alle tre lande i det sydlige Kaukasus, herunder Georgien.

Ud over at styrke vores politiske relationer vil vi foreslå, at den nye aftale med Georgien indeholder oprettelsen af et udvidet og bredt frihandelsområde. Det er vigtigt at nævne, at et sådant område ville fremme den gradvise tilpasning af Georgiens økonomi til EU's indre marked. Det er klart, at dette ambitiøse langsigtede mål stadig vil kræve, at Georgien gør en indsats for at indføre reformer. Forhandlingerne om et udvidet og bredt frihandelsområde vil først blive indledt, efter at de nødvendige forudsætninger er opfyldt.

Jeg vil gerne tilføje, at vores indsats for at sætte skub i kontakten mellem folk i forbindelserne til Georgien giver resultater. Kommissionen har afsluttet forhandlingerne om en aftale, der skulle befordre visumfritagelse og garantere tilbagetagelse. Teksten er tilgængelig hos Rådet. Vi håber, at procedurerne kan afsluttes snarest.

Jeg tror, at vi alle kan blive enige om, at Georgien er en nøgleaktør i vores nabolag. Derfor er det yderst vigtigt for os at overholde vores forpligtelser i dette land for at hjælpe det med at løse de utallige problemer, det har, navnlig med hensyn til at gennemføre et reformprogram. Da Georgien gør reelle fremskridt med at indføre politiske og økonomiske reformer, vil EU's forbindelser med Georgien blive udbygget og uddybet.

Ioannis Kasoulides, for PPE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi tager først og fremmest rapporten, som vi netop har fået, om den uafhængige undersøgelsesmission til efterretning. Det er meget vanskeligt under sådanne omstændigheder at sige, hvem der begyndte, og hvem der tog handsken op. Det, der tæller, er, at forholdene på stedet er uændrede et år efter konflikten, og at det udgør en overtrædelse af en række principper, som EU skal overholde.

Først er der, som De sagde, hr. kommissær, princippet om støtte til Georgiens territoriale integritet. Ingen diplomatiske eller andre typer indsats bør nogensinde opmuntre uafhængigheds- eller separatistbevægelser. Et *fait accompli*, der er gennemført ved magt, er ikke acceptabelt og vil aldrig være det.

Dernæst er der princippet om, at fordrevne personer har ret til at vende tilbage til deres hjem og ejendom: den grundlæggende bevægelsesfrihed, som De nævnte, til at krydse grænsen. Ejendomsretten bør stå centralt i vores politikker, og der skal tages initiativer til at løse disse problemer med humanitære rettigheder og menneskerettigheder uafhængigt af resultatet af eventuelle politiske løsninger.

For det tredje har fjendtlighederne i Sydossetien vist, at der ikke findes frosne konflikter. Udtrykket frosne konflikter klinger af ro. Manglende interesse fra det internationale samfunds side kan føre til en kronisk tilstand, og en uløst konflikt er en potentiel trussel mod fred og stabilitet. Et år efter konflikten understreger jeg atter EU's og det franske formandskabs vellykkede indsats for at opnå en hurtig våbenhvile og udsende den mission, der overvåger den. Den europæiske overvågningsmissions tilstedeværelse er en garanti for, at ingen af siderne fra nu af vilkårligt kan hævde, at modparten indledte fjendtlighederne. Vores indsats bør nu dirigeres i retning

af en politisk løsning, hvor vanskelig den end måtte være, og vi bør tilskynde til at fortsætte de politiske forhandlinger, der indledtes i Geneve umiddelbart efter fjendtlighederne.

Vi støtter indsatsen for en ny associeringsaftale i forbindelse med det østlige partnerskab, som rækker ud over mulighederne inden for handel og investering. Vi støtter også en aftale om at lette procedurerne for udstedelse af visum til korte ophold og om tilbagetagelse mellem EU og Georgien, og vi er tilfredse med den pakke med bistand efter konflikten, som fungerer godt.

Zoran Thaler, for S&D-gruppen. – (SL) Fru formand, mine damer og herrer, repræsentanter for Kommissionen! Vi bifalder den upartiske og uafhængige undersøgelse af og efterfølgende rapport over konflikten i 2008 i Georgien, der blev udført af den internationale undersøgelsesmission under ledelse af den schweiziske diplomat Heidi Tagliavini. Før fjendtlighederne brød ud i Sydossetien natten mellem 7. og 8. august 2008 og krævede mange civile liv, havde vi været vidner til måneders provokation fra alle sider. Den russiske militære intervention, herunder invasionen i Georgien, var ude af proportioner og uberettiget. Begge parter i konflikten var skyldige i brud på de internationale humanitære regler, hvilket også er blevet bekræftet af rapporten og diverse organisationer, f.eks. Human Rights Watch.

Hvad skal vi nu gøre? Rusland skal fuldt ud respektere fredsftalen. Først og fremmest må landet trække sig ud af de områder, det har besat siden 7. august 2008. Det bør levere hurtig, gratis og ubegrænset adgang til Sydossetien for medlemmerne af EU's overvågningsmission og internationale organer, herunder FN, så de kan overvåge våbenhvilen og levere humanitær bistand. Ca. 25-30 000 georgiere er fortsat fordrevet til Sydossetien, og myndighederne dér må lette deres tilbagevenden til deres hjem.

Georgiens territoriale integritet må der ikke sættes spørgsmålstegn ved. Der er imidlertid foruroligende tegn på autoritært sindelag i Georgien. Præsident Saakasjvilis misbrug af retssystemet, den voksende fjendtlighed over for ethvert modsatrettet synspunkt, den stadige indskrænkning af ytringsfriheden og den til tider konfrontatoriske nationalistiske retorik er alt sammen til skade for Georgien. Georgien vil kun kunne vende tilbage til den proeuropæiske og demokratiske vej og blive attraktiv for andre lande i regionen, hvis landet holder fast i idealerne fra Rosenrevolutionen. Alle aktører bør gøre sig selv den tjeneste af tro på de muligheder, som forhandlingerne i Geneve afdækker. Situationen i Kaukasus skal have seriøs opmærksomhed på det næste topmøde mellem EU og Rusland.

Kristiina Ojula, for ALDE-Gruppen. – (ET) Fru formand, mine damer og herrer! På vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa vil jeg gerne overbringe ordføreren min tilslutning Rapporten spiller en yderst vigtig rolle, også selv om den kun dementerer den udbredte myte – en myte spredt af Den Russiske Føderation – om, at Georgien startede krigen. Samtidig er denne rapport afbalanceret, og begge sider af konflikten kritiseres. Det siges endog, at de ikke kunne hindre konflikten. Rapporten er bestemt betydningsfuld, fordi det meget klart konstateres, at Den Russiske Føderation – lige fra begyndelsen af konflikten – holdt øvelser på sydossetisk område og forsynede Sydossetien med militær teknologi og også andet militært udstyr.

Et andet væsentligt moment i rapporten er så afgjort spørgsmålet om den masseudstedelse af pas, som Den Russiske Føderation har praktiseret i mange år både i Abkhasien og Sydossetien, og som har været i strid med international ret for ikke at tale om, at den underminerer muligheden for et godt naboskab. Selv om det siges meget klart i rapporten, at denne masseudstedelse af pas ikke har gjort indbyggerne i Sydossetien og Abkhasien til borgere i Den Russiske Føderation, er det kun juridisk set, at de er stadig georgiske borgere, og det er af samme grund, at der ikke er hold i Den Russiske Føderations påstand om, at den beskyttede eller sendte folk ud for at beskytte sine borgere i Sydossetien. En anden vigtig del af rapporten er omtalen af den etniske udrensning på sydossetisk område i de georgiske landsbyer. Det er et meget vigtigt moment. Desværre omhandler rapporten imidlertid ikke den etniske udrensning, som Den Russiske Føderation foretog i Abkhasien fra 1991, da næsten en kvart million georgiere på grund af Georgiens uafhængighed blev tvunget til at forlade Abkhasien, deres eget land.

Til sidst vil jeg også gerne sige, at det vigtigste af alt naturligvis er rapportens henvisning til, at Georgiens uafhængighed, selvstændighed, suverænitet og territoriale integritet skal respekteres. For os er spørgsmålet i dag, om det virkelig kan lade sig gøre, og hvis vi nu inden længe fejrer 20-året for Berlinmurens fald, vil jeg gerne spørge, hvornår vi vil kunne fejre dagen for Abkhasiens og Sydossetiens forening med Georgien.

Ulrike Lunacek, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne slutte mig til den foregående taler og sende fru Tagliavini og hendes mission en varm lykønskning med den rapport, de leverede.

Ifølge rapporten stod det klart, at begge sider var ansvarlige for optrapningen af konflikten, som fandt sted i august 2008. Det er klart, at Rusland har opbygget en militær tilstedeværelse i Sydossetien, der var georgisk område. Imidlertid er det også klart, at disse provokationer førte til en overreaktion fra Georgiens præsident Saakasjvilis side. Det er vigtigt at få frem, at begge parter var ansvarlige, og vi må nu se på, hvordan tingene kan udvikle sig i fremtiden. Det var rapportens helt store fortjeneste. Jeg er også meget enig med alle dem, der sagde, at Georgiens og alle andre landes territoriale integritet skal respekteres. International ret skal overholdes.

Imidlertid er det også vigtigt at se nærmere på nogle af årsagerne: den aggressive sprogbrug, fremmedfjendske tale og nationalistiske retorik, der var led i optrapningen af konflikten. Et andet spørgsmål er, hvad EU vil gøre nu. Vi har en overvågningsmission, som er vigtig, men den må have adgang til alle dele af Georgien for at kunne støtte internt fordrevne og andre.

I vores drøftelser nu, hvor kommissæren har foreslået et frihandelsområde med Georgien, og Parlamentet skal drøfte mikrofinansiel bistand til Georgien, er det klart, at EU også skal overveje at stille Georgien betingelser, f.eks. at det reducerer militærbudgettet. Forsvarsbudgettet er vokset de seneste år i Georgien, som til gengæld har mangler på andre områder, f.eks. det sociale, civilsamfundet og mediefrihed. EU skal overvåge dette meget nøje. Kort sagt er det vigtigt, at EU støtter indsatsen for at nedtone den aggressive sprogbrug, og at finansiel bistand ydes på betingelser.

Milan Cabrnoch, for ECR-Gruppen. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! På vegne af ECR-Gruppen og Europa-Parlamentets delegation vedrørende samarbejdet med Georgiens parlament, som jeg er formand for, bifalder jeg den rapport, som Kommissionen har fremlagt. Rapporten er troværdig og er ikke blevet betvivlet af nogen af konfliktens parter. Vi overvåger nøje situationen i Georgien, og vi overvåger også detaljerne i Georgiens forberedelser til medlemskab af NATO. Vi støtter fuldt ud Georgiens integritet og suverænitet som uafhængig stat. Vi kan ikke acceptere, at Georgien eller et andet land ligger inden for Den Russiske Føderations eller noget andet lands eksklusive interessesfære. I forlængelse af den militære konflikt, som fandt sted i Georgien for et år siden, overvåger vi med største bekymring situationen i især Sydossetien. Vi er ikke trygge ved situationen med hensyn til, om våbenhvilen bliver overholdt, og vi er navnlig utrygge ved den situation, der råder for flygtningene, som blev tvunget til at forlade deres hjem, og som ikke kan vende tilbage til det. EU's humanitære bistand kommer desværre ikke igennem til Abkhasien og Sydossetien i øjeblikket. Både etniske georgiere og andre indbyggere lider i øjeblikket rundt om i disse områder. Det er også med stor beklagelse, at vi må konstatere, at de uafhængige fredsobservatører, der er sendt til Georgien af EU, end ikke har kunnet arbejde i disse områder.

Ifølge rapporten forbrød begge sider af konflikten sig mod international ret. Det er ikke vores opgave at dømme, men ikke desto mindre fremgår det klart af rapporten, at det, Den Russiske Føderation foretog sig, ligger langt ud over, hvad man normalt opfatter som nødvendigt forsvar. Vi er yderst bekymrede over oplysningerne om den etniske udrensning og vold mod civilbefolkningen, som foregik både under og efter konflikten ifølge rapporten. I det tværparlamentariske udvalgs kommende arbejde vil vi støtte et øjeblikkeligt stop for al vold, en øjeblikkelig ophævelse af blokader, der hindrer levering af humanitær bistand til dem, der for alvor har brug for den, adgang til internationale fredsobservatører og størst mulig lempelse af virkningen af konflikten for uskyldige civile. Vi vil støtte alle tiltag, der fører til afslutningen på konflikten og genopretningen af Georgiens territoriale integritet og suverænitet.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Fru formand! Der er ingen vindere ifølge den læseværdige rapport fra Kommissionen over undersøgelsen af den væbnede konflikt i Georgien i sommeren 2008. Den konklusion er jeg ikke enig i.

Naturligvis var og er der en vinder: Rusland. Med hjælp fra Georgiens præsident er Kreml i færd med resolut og med militære midler at fuldføre den politiske annektering af Abkhasien og Sydossetien. Taberen er staten Georgien, om end den tilfældigvis kan trøste sig med støtten fra den ortodokse russiske kirke, som fortsat hævder, at abkhasere og sydossetere er georgiske statsborgere. Jeg vil gerne understrege denne prisværdige holdning hos patriarkatet i Moskva, som er et eksempel til efterfølgelse for vankelmødige medlemsstater.

Tagliavinis mission kritiserer med rette masseudstedelsen af russiske pas til georgiske borgere i Abkhasien og Sydossetien som værende i strid med international ret. Undermineringen af georgisk suverænitet bliver i øjeblikket kopieret i Ukraine, hvis nationale suverænitet udhules på Krim, hvor Rusland med rund hånd udsteder nye pas til ukrainske borgere.

Derfor er den vigtige politiske lære, som EU kan drage af Tagliavinis rapport, at EU aktivt skal bistå Kiev med at forsvare landets nationale uafhængighed over for naboerne. Europæiske projekter på Krim er en glimrende mulighed, og det samme gælder Georgien.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Fru formand! Konflikten i Kaukasus i 2008, også kaldet 5-dages-krigen, var en beklagelig væbnet militær konflikt på georgisk område mellem Georgien og Rusland, som også berørte de såkaldte overløberprovinser Sydossetien og Abkhasien.

På grund af en nyhedsdækning fra de internationale mediers side, som desværre ofte var ensidig, af fakta og baggrund for krigen vil jeg gerne belyse en række punkter: USA fordømte skarpt Ruslands militære aktion og beskrev den som ren magtdemonstration og chikane og forsvarede Georgiens holdning. Det første, der skal siges her, er, at Rusland ikke var aggressor, men reagerede på den krig, som Saakasjvili startede. Han vidste ganske udmærket, da han indførte genforeningsprogrammet, at han stod over for en almægtig modstander, men han regnede med NATO og US som rygdækning, og det er grunden til, at han besluttede at vriste overløberprovinserne ud af Ruslands hænder.

Russernes reaktion var overdreven, ingen tvivl om det, men blev udført i overensstemmelse med international ret som en såkaldt selvforsvarssituation. Dermed var USA's støtte til Georgien tydeligvis ikke kun beregnet til at støtte den demokratiske ret til selvbestemmelse, men havde også – skal det siges – militære og politiske motiver, navnlig fordi Georgien fungerede som en strategisk vasalstat i Kaukasus ved den russiske grænse.

Georgierne bør være forsigtige med at lade USA levere rygdækning. Man kan bare tænke på Ungarn i 1956, da USA igen tilbød sin støtte, som vi ved. Under alle omstændigheder var resultatet forfærdende. Ungarerne blev overladt af Vesten til at slås alene for deres frihed.

Endelig vil jeg gerne henvise til rapporten af 30. september 2009, hvori undersøgelsesudvalget, som EU's ministerråd havde nedsat, i detaljer redegjorde for, at den begrundelse ifølge international ret, som Georgierne brugte for at angribe, var ugyldig.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Fru formand! Missionens leder Heidi Tagliavini skrev i en separat pressemeddelelse, at konflikten i 2008 måtte siges at være forudsigelig og kunne være undgået, men at det internationale samfund vendte ryggen til, som om det havde opgivet ikke blot at løse den underliggende konflikt, men også at opretholde en mere og mere skrøbelig våbenhvile. Hvem vil dog foretrække stigende usikkerhed og væbnet vold og åbent at nærme sig et tragisk resultat?

Heidi Tagliavini noterede sig tre juridiske personer, der tegnede det ligeglade internationale samfund: FN, OSCE og EU. Nu er vi, Europa-Parlamentet, blandt de tre store hyklere, som så, vidste og undlod at forebygge den seneste blodige etape af den 17 år lange krig.

Der er også andre af missionens hovedkonklusioner, der stadig har global betydning. F.eks. ikke flere fredsbevarende enheder fra et naboland, da de normalt forsvarede særlige *zones d'état*, men ikke freden. Der bør ses nøjere på virkningen af en stormagts tvangspolitik og revolverdiplomati over for en lille nabo, der ikke har underlagt sig den, for ikke at nævne det ultimative tab af vigtige dele af territoriet gennem krybende annektering. Der er ingen vindere i denne konflikt. Når det internationale samfund er blandt de store tabere, har den politiske samarbejdskultur været for dårlig.

To citater mere: Etablerede internationale retsprincipper såsom respekt for staternes suverænitet og territorial integritet blev ignoreret; konsekvensen er, at vi synker ned under det civiliserede niveau for politisk samspil i Europa.

(Formanden afbrød taleren)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand, hr. kommissær! Jeg fik selv mulighed for i september sidste år at besøge Tbilisi. Spørgsmålet om Georgiens territoriale integritet og stabilitet har stor indflydelse på stabiliteten i regionen i bred forstand, og denne region har desværre netop været kendetegnet ved manglende stabilitet. Der er ikke kun én sandhed, der er flere, og de modsiger ofte hinanden. Når beslutningstagende politikere går fra snøvsen, er konsekvenserne uforudsigelige og vidtrækkende. De direkte og indirekte tab er enorme, men konsekvenserne vil først og fremmest påvirke uskyldige mennesker.

Hverken indblanding fra stormagterne eller støtte til den ene eller anden part kan give et godt resultat. Vi har brug for handling, der kan genoprette og styrke den i øjeblikket helt tabte tillid. Kaukasus er en kompleks region og har lige som Balkan en så mættet historie, at den ikke kan fordøje den. Hurtige løsninger og fremmedhad vil aldrig være den rette vej til succes. Selv om manglende overholdelse af et mindretals rettigheder

og legitime frihedsrettigheder imidlertid er hovedårsagen til konflikten, er grundene mere omfattende end som så, bl.a. er der økonomiske, energirelaterede og geopolitiske grunde. Det er dog et geopolitisk krav, at stormagterne agerer ansvarligt, fordi – som man siger – græsset altid vokser sparsomt, hvor elefanterne ruller sig. Vi må lære disse elefanter, at ikke alt græsset er eller nogensinde bliver deres.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Fru formand! Jeg tror, den aktuelle debat er faldet ind i det mønster, hvor man primært fokuserer på at kurere symptomerne på den alvorlige situation i Georgien. Georgien er i øjeblikket et land, hvor EU's ry som stormagt på den internationale scene afgøres. Sandheden er, at ingen har fulgt præsident Sarkozys plan, som allerede er lagt i de historiske arkiver, at Rusland fortsat udøver militær integration af Abkhasien og Ossetien, og at EU ikke vil kunne opbygge sin status som en magt, hvis ord indgyder respekt, for så vidt angår situationen i Georgien. Det bedste bevis herfor er, at kommissær Ferrero-Waldner ikke deltager i dagens forhandling, og kun kommissær Orban forelægger Kommissionens holdning. Fru Wallis mener åbenbart ikke, at sagen er tilstrækkelig vigtig, at dømme efter de strenge grænser, hun har sat for taletiden til dette spørgsmål.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Fru formand! Dette er et emne, som vedrører stormagterne, selv om det er et menneskerettighedsproblem. Som pant i stormagternes spil er de civile, mindretallene og demokratiet altid ofre i sådan en situation. Hvor der splittes og opdeles, erstattes sikkerhed med usikkerhed, og folk overlader det til gevæerne at tale i stedet for at gå til forhandlingsbordet. Hvad kan der gøres? EU må udvise troværdighed. EU må vedtage en minoritetspolitik, som garanterer mindretallenes ret til at bruge deres modersmål, fremme deres kultur og være selvbestemmende, også i Frankrig, Rumænien, Grækenland og Slovakiet. Nøglen til situationen i Rusland, Georgien, Sydossetien og Abkhasien ligger hos EU. EU må finde en løsning og skal kunne være et godt eksempel for disse lande.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Fru formand! Selv om det er faktuel korrekt, at præsident Saakasjvili faktisk iværksatte et angreb på Sydossetien i 2008, var det først efter at være blevet provokeret, bl.a. med alvorlige økonomiske sanktioner og russisk troppeopbygning i de besatte områder.

Jeg synes ikke, rapporten afspejler fuldt ud, at Ruslands reaktion var ude af proportioner – med bombning af civile områder i Georgien, f.eks. Gori, og systematisk etnisk udrensning af georgiere i Sydossetien og besættelse af georgisk territorium med abkhasiske styrker.

Saakasjvili var efter min mening bestemt umådeholden i sit forsøg på at genvinde kontrollen over suverænt georgisk territorium og begik en forfærdelig politisk fejl – selv om det trods alt var suverænt georgisk territorium. Rusland er imidlertid nu ulovligt, men fast besluttet på at etablere en interessesfære i andre lande i sit nabolag, det såkaldte "nærmeste udland", som naturligvis er suveræne territorier, der bør respekteres i international ret.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Fru formand! Der er én konklusion at drage af denne konflikt, og det er, at det internationale samfund alt for længe og for beredvilligt har bifaldet eksistensen af de såkaldte frosne konflikter, der, som min kollega hr. Kasoulides formulerede det, klinger af ro. Kernen i konflikten er, at Georgien ikke invaderede russisk territorium, mens Rusland invaderede georgisk territorium med massiv militær magt og stod for at besætte hovedstaden. Det var et hidtil uset brud på international ret, og det underminerer Ruslands troværdighed som en pålidelig partner.

Da den internationale reaktion på denne invasion fortsat er ambivalent, kan Rusland føle sig som vinder, hvilket betyder, at der er sandsynlighed for lignende aggressioner f.eks. på Krim eller endog i Østersøområdet. Derfor har vi brug for et klart tilsagn fra EU's side om at være til stede i Georgien og garantere landets frie valg og territoriale integritet. Det vil være afgørende, at vi er til stede der.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne gøre det meget kort og starte med at sige, at princippet om Georgiens territoriale integritet, som vældig mange har omtalt, er centralt for de tiltag, vi gennemfører. Det er et grundlæggende spørgsmål, som vi lægger os på sinde i hver eneste foranstaltning, vi træffer.

Jeg ønsker at gøre det meget klart ved at sige, at Kommissionen stadig vil støtte og styrke samarbejdet på alle mulige områder med Georgien for at sætte landet i stand til at opnå fremskridt og bevæge sig tættere på EU. Denne støtte og disse bestræbelser vil som sagt blive udmøntet på mange områder.

Vi vil fortsat være til stede ved forhandlingerne i Geneve, hvor der foregår en politisk dialog, som alle parter indgår i. Det er væsentligt for at løse denne situation. Vi vil også fortsat yde bistand til de fordrevne. Vi er

desuden i færd med at indlede forhandlinger om associeringsaftalen, herunder en frihandelsaftale, som naturligvis indeholder spørgsmål vedrørende lettelsen af visumreglerne.

Endelig vil jeg sige, at vi under forberedelserne til disse forhandlinger klart ønsker, at myndighederne i Georgien opfylder visse betingelser og forpligtelser, der udspringer af retsstaten og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder, samt naturligvis andre økonomiske og samhandelsrelaterede betingelser.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet

(Mødet udsat kl. 10.55 og genoptaget kl. 11.05)

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

Ana Gomes (S&D). – (PT) Hr. formand! I henhold til forretningsordenens artikel 151 vil jeg gerne sige, at jeg føler, at mit navn misbruges i ændringsforslagene til budgettet vedrørende tvungen abort, som hr. Deva og hr. Szymański har fremsat. Ændringsforslaget, jeg henviser til, og som jeg fremsatte i en udtalelse om betænkningen "En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger", havde følgende ordlyd:

"Calls on the EU to firmly pursue the elimination of all forms of discrimination against girls (since conception) and commit adequate resources to overcome the subsequent asymmetries".

– (PT) Min tekst er beregnet til at beskytte piger imod diskrimination før fødslen, nemlig imod selektiv abort baseret på køn, men har ikke til formål at hindre alle aktiviteter i forbindelse med afslutning af en graviditet.

Min tekst adskiller sig i både ordvalg og formål fra hr. Deva og hr. Szymańskis i deres ændringsforslag til budgettet. Det er derfor ikke rigtigt at drage en parallel mellem dem og endnu mindre at nævne mit navn i så henseende, hvilket jeg føler er et forkasteligt forsøg på politisk manipulation.

Jeg vil stemme imod ændringsforslag 727, 732 og 734 fremsat af hr. Deva og hr. Szymański.

7. Sakharovprisen 2009 (bekendtgørelse af vinderen)

Formanden. – Jeg vil gerne indlede med nogle vigtige oplysninger om Sakharovprisen 2009. På Europa-Parlamentets Formandskonference i morges valgte vi som modtager af årets Sakharovpris organisationen Memorial og dens repræsentanter Oleg Orlov, Sergey Kovalev og Lyudmila Alexeyeva såvel som alle andre menneskerettighedsforkæmpere i Rusland. I år går prisen altså til Memorial. Vi håber inderligt, at vi hermed bidrager til at stoppe den onde cirkel af frygt, usikkerhed og vold, der omkranser menneskerettighedsforkæmpere i Den Russiske Føderation.

Vi håber også at fremme vores budskab om, at civile aktivister overalt skal have frihed til at udøve deres mest basale rettigheder i form af tankefrihed og ytringsfrihed. Vi må have frihed til at forfølge vores tanker og ideer, fordi det er afgørende for, om vi når frem til sandheden.

Lad mig som formand for Europa-Parlamentet og navnlig som gammel Solidarność-mand dele min store personlige tilfredsstillelse med jer her i dag over at kunne offentliggøre denne prismodtager. På et tidspunkt havde vi i Polen alvorlige problemer lig dem, som vores kolleger og partnere i Den Russiske Føderation har i dag. Jeg er meget glad for, at sandhed og frihed altid vinder i den sidste ende. Det er sådan, det var i mange lande i Central- og Østeuropa. Det forhold, at de russere, som i dag søger sandheden, er ude af stand til at udføre deres arbejde frit, er et stort problem for hele Europa og en personlig tragedie for dem selv. Med prisen udtrykker vi medlemmer af Europa-Parlamentet vores dybfølte støtte til deres virke.

(Bifald)

Jeg vil også gerne sige et par generelle ting. Siden 1988 – i mere end 20 år nu – har Europa-Parlamentet hvert år uddelt Sakharovprisen for tankefrihed for at ære en persons eller organisations bidrag til udviklingen af menneskerettigheder og grundlæggende værdier.

Vi bør også i dag huske alle disse usædvanlige mennesker, som gennem egen indsats og engagement har modstået de barske udslag af undertrykkelse, forfølgelse og landflygtighed. De er ofte "almindelige" mennesker,

som udviser et ualmindeligt stort mod og engagement. De risikerer ofte meget, endog livet. Vi har givet prisen til forfattere, journalister, politikere, professorer, advokater og organisationer, der kæmper for arbejdskraftens frie bevægelighed, og desuden kvindeorganisationer, der bekæmper tvungen forsvinding. Tankefrihed er en universel værdi.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at de to nominerede, som ikke modtog Sakharovprisen i år, også nyder vores store støtte, og at vi også bør nævne deres navne for at have gjort et særlig stærkt indtryk på os. Det, at vi nævnte deres navne, at de var til stede under så mange forhandlinger, er udtryk for vores dybfølte støtte til deres virke. Det er ikke blot prismodtageren, men også de nominerede, som fortjener vores store respekt og dybe anerkendelse.

(Bifald)

Prisoverrækkelsen foregår onsdag den 15. december i Strasbourg.

8. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

8.1. Forslaget til EU's almindelige budget for regnskabsåret 2010 (afstemning)

– Før afstemningen:

László Surján, ordfører. – (EN) Hr. formand! I Budgetudvalget stemte vi om over 1 100 ændringsforslag til budgetforslaget for 2010. Der vil uvægerligt være et lille antal tekniske justeringer, som jeg hermed anmoder om at få sat under afstemning i plenum.

Hvad angår den europæiske økonomiske genopretningsplan, har udvalget vedtaget to nye punkter, der blev tilføjet budgetpost 06 04 14 01, 06 04 14 02 og 06 04 14 03. Disse punkter skulle føjes til de eksisterende anmærkninger, men på grund af en teknisk fejl så det ud, som om de erstattede disse anmærkninger. Ændringsforslag 832 bør derfor justeres tilsvarende.

Efter en kontrol af margenerne resulterede afstemningen i udvalget i en margen på 1 775 000 EUR under afsnit 3b. Jeg foreslår, at dette beløb bliver afsat til programmet "Europa for Borgerne". Det betyder, at ændringsforslag 889 til budgetpost 15 06 66 bør ændres og de samlede forpligtelsesbevillinger forhøjes til 32 255 000 EUR. Ændringsforslag 547 er derfor ikke længere relevant og bortfalder.

Ordlyden "bæredygtige og miljøvenlige foranstaltninger, den såkaldte grønne reform" bør træde i stedet for ordlyden "den såkaldte grønne reform" i de anmærkninger, der er vedtaget til følgende budgetposter:

04 02 17 ESF – konvergens

04 02 19 ESF – konkurrenceevne

13 03 16 EFRU – konvergens

13 03 18 EFRU – konkurrenceevne

Under budgetpost 13 03 20 Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) – operationel teknisk bistand bør ligeledes de to første nye afsnit erstattes af følgende afsnit:

"En del af bevillingen skal anvendes til finansiering af bæredygtige og miljøvenlige foranstaltninger, den såkaldte grønne reform, der forener økonomiske, sociale og miljømæssige udviklingskrav og en genopretning af de europæiske regioner efter den økonomiske og finansielle krise."

Af tekniske årsager fik budgetposten "Pilotprojekt vedrørende altomfattende samarbejde mellem offentlige myndigheder, kommercielle virksomheder og nonprofitselskaber i forbindelse med at integrere mennesker i samfundet og beskæftigelsen" nummer 04 03 12.

Af tekniske årsager fik budgetposten "Forberedende foranstaltning vedrørende Erasmus for journalister" nummer 09 06 05.

Hvis ændringsforslag 943 til budgetpost 26 01 20 "Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor" vedtages, vil det tilsvarende budgetbilag for dette kontor blive ændret tilsvarende

Jeg beder mødetjenesten foretage de nødvendige korrektioner i protokollerne, såfremt plenarmødet vil støtte mig. Tak for opmærksomheden.

Lad mig til sidst takke Sekretariatet for det enorme arbejde, det har ydet. Denne justeringsliste dukker op hvert år og er bevis på Sekretariatets gode indsats. Vi drøftede det med gruppen og koordinatorene, og jeg fik støtte til denne ændring, som er i det almindelige forslags ånd.

Det vigtigste er, at vi i Budgetudvalget var enige om at udnytte alle lovlige muligheder for at udfylde margenen i hvert budgetafsnit, og det betyder, at enhver stemme, der udløser ekstra midler, sætter budgettets lovlighed på spil. Det gør jeg opmærksom på og håber, at samarbejdsånden fortsat vil råde. Vi har lidt forskellige synspunkter, men det er normalt.

(Bifald)

(De mundtlige ændringsforslag blev vedtaget)

– Før afstemningen om ændringsforslag 870:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! I henhold til afstemningslisterne vil ændringsforslag 464 fra Verts/ALE-Gruppen bortfalde, hvis ændringsforslag 870 fra Budgetudvalget vedtages. Afstemningslisten følger den uformelle regel, som Thomas von der Vring har indført, og ifølge hvilken de ændringsforslag, der er vedtaget af Budgetudvalget, skal sættes under afstemning som de første på plenarmødet, hvorefter alle andre ændringsforslag til den samme budgetpost bortfalder, hvis Budgetudvalgets ændringsforslag vedtages.

Denne praksis, som ikke er med i Parlamentets forretningsorden, blev imidlertid indført med det ene formål at sikre, at den samlede budgetstilling, som Parlamentet vedtager, forbliver inden for de finansielle grænser, der er fastsat for Europa-Parlamentet. Da ændringsforslag 464 kun omhandler hensættelse af midler i reservefonden, kan det afgjort ikke betyde, at disse grænser overskrides. Faktisk udelukker de to ændringsforslag på ingen måde hinanden og kan derfor begge sættes under afstemning.

Jeg beder Dem derfor anvende forretningsordenens artikel 161 og også tillade afstemning af ændringsforslag 464.

(Bifald)

Formanden. – Mine damer og herrer! Rækkefølgen er allerede fastlagt og blev nøje kontrolleret, men jeg vil gerne bede ordføreren tage ordet. Jeg beder Dem som den bedst informerede om at sige et par ord om sagen.

László Surján, ordfører. – (EN) Hr. formand! Det er normalt ikke ordføreren, der afgør, om noget er korrekt eller ikke. Vi har en bestemt praksis og sædvane. Jeg må oplyse plenarmødet om, at hvis vi først stemmer om Budgetudvalgets ændringsforslag, som Verts/ALE-Gruppen ikke har draget i tvivl, så vil deres efterfølgende ændringsforslag reducere Den Europæiske Fond for Regionaludvikling med 300 mio. EUR i betalinger.

Så der er en reel modsigelse. På den ene side ville der ske en stigning, på den anden et fald. Vi bør holde fast i vores beslutning, for det står tydeligt i ændringsforslag 464, at betalingen ikke øges. Det er en nultstigning. Derfor er der en modsætning – der kan ikke både forekomme en stigning på 300 mio. EUR og samtidig ikke en stigning.

Formanden. – (...) så vi kan gå over til afstemning. Det er det, som både vores tjenester, der har undersøgt sagen, og ordføreren mener. Jeg foreslår derfor, at vi går over til afstemning.

– Før afstemningen om ændringsforslag 812:

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne bede om ordet i henhold til forretningsordenens artikel 173, som vedrører manglende overholdelse af forretningsordenen. Jeg vil gerne anmode om en ændring af afstemningsrækkefølgen, da det forekommer mig, at rækkefølgen i afstemningslisten er i strid med forretningsordenens artikel 161.

Jeg beder derfor om, at ændringsforslag 70 om en bevilling på 600 mio. EUR i støtte til mælkesektoren, der, som vi alle ved, er i en yderst alvorlig situation, sættes under afstemning umiddelbart før ændringsforslag 812 om en bevilling på 300 mio. EUR. Jeg vil gerne påpege, at denne bevilling på 600 mio. EUR blev enstemmigt vedtaget i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og nød bred opbakning i

Parlamentet ved sidste møde den 17. september, da vi stemte om en beslutning om at støtte mælkesektoren i den krise, den står over for.

Formanden. – Tak. Det er tydeligvis et spørgsmål om de finansielle midler, vi har til rådighed, hvilket betyder, at beslutningen er alvorlig. Vi vil bestemt gerne hjælpe, men vi må vide, hvad der er til rådighed. Forslaget her gælder afstemningen om ændringsforslag 812 først. Jeg vil gerne bede ordføreren tage ordet og udtale sig om sagen. Hvordan står finanserne, hvilke finansielle muligheder er der?

László Surján, ordfører. – (EN) Hr. formand! Igen er afstemningsrækkefølgen ikke mit valg. Min kollega Helga Trüpel sagde for lidt siden, at der er en såkaldt uformel regel om, at Budgetudvalgets ændringsforslag sættes under afstemning først. Hvorfor? Fordi Budgetudvalget er det parlamentsorgan, der har mulighed for at måle, om vi har råderum eller ej.

Det er ikke i vores interesse at ændre reglerne undervejs i afstemningsproceduren, og jeg er imod det. Afstemningslisten er blevet omdelt. Grupperne har besluttet, hvordan de skal stemme. Enhver ændring vil medføre forvirring og siden også en masse vanskeligheder. Hvis vi ændrer vores regler i ét tilfælde uanset årsagen, er vi på herrens mark. Hvert organ bør respektere sine egne sædvaner, regler og forskrifter.

– Fø afstemningen om ændringsforslag 445:

María Paloma Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Hr. formand! Der er sket en teknisk fejl. Jeg agter at stemme imod ændringsforslag 444.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Jeg forstår udmærket ordførerens argument om, hvorfor vi skal stemme om ændringsforslag 812 først.

Hvis det imidlertid kun er et spørgsmål om procedure, ville en vedtagelse af ændringsforslag 812 ikke nødvendigvis medføre, at ændringsforslag 70 var bortfaldet.

Det er sædvanligt i parlamentariske forsamlinger først, som hr. Capoulas Santos bad om, at stemme om de ændringsforslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst. Vi gør en undtagelse fra de begrundelser, som ordføreren gør rede for ...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Tak. Vi forstår. Vi har en fastlagt afstemningsprocedure. Jeg beder ordføreren tage ordet. I henhold til tjenesterne og efter vores mening bortfalder det andet ændringsforslag. Kan ordføreren bekræfte dette?

László Surján, ordfører. – (EN) Hr. formand! Selv efter afstemningen er der ingen grund til at starte debatten igen. Vi går nu ind for afstemning.

– Fø afstemningen om ændringsforslag 603:

Michael Cashman (S&D). – (EN) Hr. formand! Dette er bare ment som en hjælp. Vi er nogen, der har hørt forskellige numre nævnt. Så for at undgå misforståelser beder jeg om, at vi følger med på skærmen. Bare i tilfælde af at der er problemer med at høre hinanden. Jeg beskylder ikke nogen for noget, men opfordrer blot til at holde øje med skærmen.

Formanden. – Okay. Vi holder os alle til skærmen. Måske læser jeg numrene for hurtigt. Jeg skal nok sagtne farten. Tak.

– Fø afstemningen om ændringsforslag 937:

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Hr. formand! Jeg har lige en hurtig bemærkning til forretningsordenen. De sagde for lidt siden, at De var bundet af reglerne, og hvad kan man gøre, når man er bundet af reglerne? Det forstår jeg fuldt ud, og det gør Parlamentet også.

Må jeg formode, og må vi formode, at De vil være bundet af reglerne for Parlamentet i hele deres valgperiode? For Deres forgænger følte sig ikke bundet af reglerne, og på baggrund af stemmeforklaringerne rev han reglerne i stykker, for han følte sig ikke bundet af dem. Jeg overlader det til Deres afgørelse.

Formanden. – Mange tak. Mine damer og herrer! Navnlig under afstemningen er det kun muligt at få taletid vedrørende *forretningsordenen*. Vær venlige ikke at rejse andre spørgsmål end bemærkninger til *forretningsordenen*, for ellers kan vi ikke nå afstemningen. Det er meget generende for os alle.

(Bifald)

8.2. Forslag til det almindelige budget 2010 (Sektion III) (A7-0038/2009, László Surján) (afstemning)

8.3. Forslag til det almindelige budget 2010 (Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (afstemning)

8.4. Tilpasning af Europolansattes vederlag og tillæg (A7-0040/2009, Claude Moraes) (afstemning)

8.5. Fælles markedsordning for landbrugsprodukter og særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 79:

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! De må alle undskylde, at jeg tager ordet, men jeg vil gerne vide, om nogen kunne forklare mig, hvad CMO egentlig står for.

Formanden. – Det står for Common Market Organisation – den fælles markedsordning – men der er selvfølgelig forskelle fra sprog til sprog!

8.6. Status over SIS II og VIS (afstemning)

8.7. Opbygning af demokrati i eksterne forbindelse (afstemning)

8.8. Institutionelle aspekter af oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (A7-0041/2009, Elmar Brok) (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 3:

Elmar Brok, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne stille et mundtligt ændringsforslag til De Grønne. Hvis de godkendte det, ville jeg anbefale at stemme ja. Hvis vi indsatte sætningen: "There should be no duplication of external service in the Council or in the European Council", ville jeg anbefale plenarmødet at stemme for.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om ændringsforslag 56:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (EN) Hr. formand! Vi kunne stemme om en række ændringsforslag under ét. Jeg foreslår, at vi sætter ændringsforslag 56 til 28 under afstemning under ét.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede forslaget)

8.9. Forberedelse af mødet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd og topmødet EU/USA (2. og 3. november 2009) (afstemning)

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

9. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Regnskabsåret 2010

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Nu hvor de enkelte lande må skære i budgetterne, og alle vores vælgere også må spare på deres husholdningsbudgetter, er det bare typisk, at det kun er EU, der konstant vedtager store budgetstigninger.

Det vil få umiddelbare og mærkbare skattemæssige konsekvenser i medlemsstaterne. I mit eget land f.eks. vil vores budgetbidrag stige med 60 % over de næste 12 måneder. For at sætte det i perspektiv lovede mit parti på den seneste partikonference at foretage årlige besparelser på 7 mio. GBP om året på tværs af alle statslige udgiftsområder. Vi bruger det dobbelte på bare denne ene post ud af vores bruttobidrag til EU's budget.

De kan sløre det som stimulerende udgifter og en reaktion på kreditkrisen og alt det andet, men De ved jo, at det ikke passer. Det, vi reelt gør, er at tage penge op af folks lommer og bruge dem på deres vegne via et bureaukratisk system. Hvis det havde været den mest effektive måde at tildele midler på, ville vi have tabt den kolde krig. Vi kan nu se sandheden, som er, at EU's kernefunktion er beskæftigelse af egne ansatte, og derfor vokser budgetterne konstant.

Diane Dodds (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre det klart, at jeg støtter ændringsforslag 732 og 733, og det er en skam, at Parlamentet ikke støttede dem. Jeg bifalder enhver foranstaltning, som forhindrer finansieringen af familieplanlægningsprogrammer, som omfatter abortprogrammer og tvangssterilisationer.

Desuden bør det hilses velkomment, at støttemodtagerne får mandat til aktivt at bekæmpe selektiv kønsdiskriminering af spædbørn, der fødes i visse asiatiske lande. Dette ændringsforslag ville have givet EU lejlighed til at underbygge sine ord om fordømmelse med en positiv indsats og at nægte støtte til sådanne ordninger.

– Betænkning: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Også jeg vil gerne udtrykke min irritation over, at vi ikke har kunnet blive enige i dag om den forudsætning, at EU's udgifter over udviklingsstøttebudgettet ikke må gå til aktiviteter såsom familieplanlægning, når det sker i form af tvungne aborter eller tvangssterilisationer. Jeg vil gerne protestere over de metoder, som navnlig mange asiatiske lande bruger til at tvinge kvinder til aborter, især hvis de venter pige børn. Det siges, at 35 mio. piger er skaffet af vejen på den måde. Vi må ikke støtte dem, der organiserer den slags, og vi må holde op med at sende dem penge fra Europa. Men det løfte kan ikke holdes med den fordækte afstemning om vores budget, vi har oplevet i dag fra de liberale, kommunisternes og visse socialdemokraters side.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hr. formand! Blandt de mange ændringsforslag var der en ændret ordlyd, som slog hovedet på sømmet. Der står: "afviser tanken om at anvende fællesskabsbudgettet til at finansiere en mere militaristisk og neoliberal Europæisk Union." Parlamentet afviste dette ændringsforslag. Det viste dermed, at det ikke havde lært af krisen de seneste år og ikke lært af den konklusion, som selv de tidligere fortalere for det liberale marked nåede frem til, nemlig at det ikke længere er muligt at fortsætte ad den vej. EU's budget er altid afhængigt af det liberale markeds forrang, som kan medføre meget alvorlige følger for Europas befolkning, som vi allerede har oplevet for nylig.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Mens forskellige institutioner og programmer, som alle er i tråd med de politisk dominerende kommunikationslinjer og uddannelsen eller genuddannelsen af befolkningerne, har modtaget millioner af euro i støtte, har vores mælkeproducenter med et proceduremæssigt greb mistet den støtte, de med rette forventede.

Vi fik da også forelagt to ændringsforslag: ændringsforslag 812, som måske havde Rådets opbakning, om kun 300 mio. EUR og ændringsforslag 70 om 600 mio. EUR. Det giver mening, at ændringsforslag 70 skulle sættes under afstemning først. Desuden siges det meget klart i forretningsordenens artikel 161, stk. 2: "Vedrører to eller flere ændringsforslag, som udelukker hinanden, samme del af teksten, stemmes der først om det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst."

Ordføreren henviste til en uformel regel, men den formelle regel går forud for eventuelle formodede uformelle regler, og denne procedure har været brugt til at erklære det andet ændringsforslag om en større bevilling på 600 mio. EUR for bortfaldet.

Det er en skandale!

– Betænkning: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for 2010-budgettet, fordi de midler, der er øremærkede i dette budget, virkelig vil lette tilværelsen en smule for de borgere i EU's medlemsstater, der er berørt af den økonomiske, sociale og finansielle krise. Desuden er der i dette budget øremærket flere midler til sociale behov, og det er særlig vigtigt i øjeblikket. Jeg støttede også bestemmelserne om ekstra midler til at øge beskæftigelsen og sikre arbejdspladser. Det er desuden meget vigtigt, at vi afsætter specifikke midler til mejerisektoren. Naturligvis kunne vi have sat flere penge af til mejerisektoren, sådan som socialdemokraterne foreslog, men det er godt, at der i det mindste er afsat en vis mængde hertil i dette budget.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte imod budgettet, fordi alle posterne enten var uændrede eller blevet forøget, selv om alle medlemsstaterne døjer med svindende indtægter. Og så bruger vi flere penge på Europa! Det forstår jeg ikke.

Jeg stemte også nej, fordi det nu er fastlagt, at hvert parlamentsmedlem oven i sin løn og godtgørelsen af rejseomkostninger og andre udgifter har ret til 4 202 EUR til generelle omkostninger. Medlemmerne formodes at bruge dette betragtelige beløb på kontorhold og telefonomkostninger f.eks., men ingen af dem har pligt til at stå til regnskab for måden, pengene er brugt på. Det betyder, at hvert parlamentsmedlem hver måned får en blankocheck, som ville få selve Julemanden til at måbe.

Det finder jeg helt og aldeles forkasteligt. Hvis dette Parlament tager sig selv alvorligt, må det stoppe den praksis. Det kan gøres ved at stemme med mig imod budgettet, og jeg vil også opfordre hvert medlem til frivilligt at holde øje med, hvordan de 4 202 EUR anvendes.

– Ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Jeg stemte naturligvis for forslaget om at lette krisesituationen for mejerisektoren. Jeg ønsker endnu en gang at understrege, at det er en dråbe i havet. Jeg ville imidlertid have følt det forkert at stemme imod. Jeg er skuffet og bedrøvet over, at jeg trods gentagne forsøg ikke har modtaget svar på mine tre spørgsmål. Det første spørgsmål gjaldt, hvad EU vil gøre for at sikre sig imod en fortsat slingrekurs fra krise til krise, uanset om det er mejerisektoren eller lignende kriser andre steder. Hvilken lære har EU draget af denne skrækelige krise, som allerede har ødelagt livet for mange familier? Mit andet spørgsmål til kommissæren, da hun var her, og derfor til Kommissionen også var, hvordan disse penge kan fordeles til medlemsstaterne, eller om det er muligt at gøre det på en sådan måde, at små producenter, hvis levebrød er i fare, bliver de første til at modtage støtte. Mit tredje spørgsmål, som jeg ikke fik svar på, var, hvad de nye medlemsstater vil gøre for at imødegå den diskrimination, de udsættes for. Hele vores marked måtte ...

(Formanden afbrød taleren)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne fremsætte tre bemærkninger til beslutningen om mælkesektoren. For det første glæder jeg mig meget over, at Kommissionen nu kan reagere hurtigere på markedsforstyrrelser inden for mælkesektoren. For det andet er jeg glad for, at vi sammen har ydet finansiell støtte til de europæiske mælkebønder. For det tredje må vi, netop fordi penge ikke er alt, bruge vores tid på at forberede os på tiden efter mælkekvoternes ophør. Derfor håber jeg, at politikerne og industrien vil indgå i en intensiv dialog, for spørgsmålet om, hvordan vi skal indrette markedet for mælkeprodukter for mælkebønderne efter 2015 er fortsat ubesvaret, og det er efter min mening det største problem.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg støtter fuldt ud udvidelsen af anvendelsesområdet for artikel 186 til at omfatte sektoren for mælk og mejeriprodukter. Dette vil gøre det muligt at reagere fleksibelt på pludselige ændringer på de globale og europæiske markeder for mælk for at undgå negative virkninger

på producenter eller en forvridning af den økonomiske konkurrence. Jeg tvivler dog på, at køb af kvoter finansieret over de enkelte medlemsstaters budget effektivt kan løse krisen inden for mælkesektoren. Ikke alle EU's medlemsstater har de samme muligheder, når det gælder finansiering af denne foranstaltning. Jeg mener, at dette vil underminere landmændenes konkurrenceevne i disse lande og dermed selvfølgelig også den økonomiske konkurrence. Som medlem af Europa-Parlamentet fra Den Tjekkiske Republik ville jeg derfor i dette tilfælde foretrække at se køb af kvoter finansieret via fællesskabsbudgettet, som alle medlemsstater kan anvende på lige fod. Derfor stemte jeg ikke.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Efter mange måneders venten, efter langvarige drøftelser i Landbrugsudvalget, efter massive protester fra landmændene i forskellige medlemsstater har vi godkendt supplerende former for støtte til mælkebønderne. Men dette er ikke nok, da disse landmænd har lidt store tab, og mange af dem er på fallittens rand, hvilket har undermineret EU's og medlemmerne af Europa-Parlamentets autoritet.

Var det nødvendigt, at det skulle være sådan? Hvorfor Kommissionens forsinkede svar? Betyder det, at vi ikke kontrollerer markedet ordentligt? Hvis det er tilfældet, siger det meget om den dårlige forvaltning i EU. Vi, medlemmerne af Europa-Parlamentet, har været dem, der har rejst spørgsmålet måned efter måned.

Lad os ikke glemme, at en forsinket intervention er langt mindre effektiv og ender med at koste mere. Vi bør tage ved lære heraf. Vi har behov for langsigtet stabilitet for den vanskelige, arbejdskraftintensive og dyre aktivitet, som mælkeproduktion er. Det er vores pligt over for vores hårdtarbejdende landmænd.

Formanden. – Tak, hr. Siekierski. Jeg har modtaget to andre stemmeforklaringer, begge fra nye medlemmer. Jeg vil gerne påpege, at der i henhold til forretningsordenens artikel 170 ikke modtages flere anmodninger om fremsættelse af stemmeforklaringer, når den første stemmeforklaring er begyndt. Jeg vil undtagelsesvis tillade disse to forklaringer, men jeg vil gerne anmode tjenestegrenene om endnu en gang at gøre grupperne opmærksom herpå på passende vis. Hvis ikke vi til en vis grad følger reglerne, vil tingene komme ud af kontrol.

Hr. Seán Kelly har ordet.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! For det første vil jeg gerne sige, at også jeg er meget glad for, at vi i dag har vedtaget budgettet til finansiering af mælkesektoren, hvilket viser, at EU lytter og reagerer – naturligvis inden for grænserne af sit budget. Det ville være bedre, hvis vi havde flere penge at give til mælkesektoren, men vi kan forhåbentlig forbedre det spørgsmål i fremtiden. Et halvt brød er bedre end slet intet brød.

For det andet vil jeg gerne påpege, at der var en række fejl i den engelske tolkning i dag. Hr. Buzek sagde meget pænt, at det måske kunne være, fordi han talte for hurtigt. Det er uden betydning, og det handler ikke om at bebrejde nogen, men 908 blev kaldt 909, 444 blev kaldt 445, og 440 blev kaldt 444, så hvis der efterfølgende er nogen spørgsmål, bør dette tages i betragtning. Naturligvis virkede skærmen desværre heller ikke en overgang, men det var en elektronisk fejl, ikke en menneskelig fejl.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte for en ændring af forordningen om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, selv om jeg har min tvivl om, hvorvidt den nye metode til beregning af sanktioner for overskridelse af nationale kvoter bør træde i kraft fra 1. april i år. Det betyder, at lovgivning skal ophæves med tilbagevirkende kraft, hvilket underminerer retssikkerhedsprincippet. Jeg har dog stemt for, da denne ændring vil frigive 280 mio. EUR i finansiering til mælkeproducenterne og giver håb om, at mælkeproducenterne har redet det værste af stormen af.

Der er dog fortsat det grundlæggende spørgsmål om den fremtidige mælkeproduktion i EU og i denne forbindelse er det vigtigste spørgsmål mælkekvoernes fremtid. I øjeblikket er Kommissionens handlinger selvmodsigende. På den ene side er der forslaget om at øge kvoterne og fjerne kvoterne i 2015. På den anden side indebærer det forslag, der er blevet fremlagt i dag, at udbuddet skal reduceres. Vi må bestemme os for det ene eller det andet. Jeg går ind for en opretholdelse af kvoterne.

- Forslag til beslutning RC-B7-0118/2009

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Den franske filosof, René Descartes, fremsatte den berømte formodning, at alle vores sanser måske bedrages af en ond dæmon.

Nogle gange, når jeg lytter til disse beretninger og rapporter, får jeg fornemmelsen af at leve i dette kartesianske univers, en verden, i hvilken EU kun står for værdierne demokrati og frihed og retfærdighed og udbreder disse værdier via handelsaftaler frem for krig. Og så tilbage til den virkelige verden, hvad gør EU så? Det

indynder sig hos tyrannerne i Beijing og isolerer Taiwan. Det nægter at tale med Castro-kritiske systemkritikere i Cuba. Det forsøger at lokke ayatollaherne ud af deres nukleare ambitioner. Det er hovedbidragyderen til det Hamaskontrollerede Palæstina.

Der er ingen forbindelse mellem denne beslutning om spredning af demokrati og vores institutioners faktiske adfærd. Jeg siger ikke, at EU er hyklerisk, for vi anvender naturligvis de samme standarder inden for vores egne grænser, og skubber glad og gerne resultater af folkeafstemninger til side, når vi anser dem for at have givet det forkerte resultat. Eksternt såvel som internt ser vi ned på repræsentativt styre, og vi har foragt for den demokratiske vilje. Lad mig gentage, at Lissabontraktaten bør sendes til folkeafstemning. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg tror ikke, nogen kan være uenige i behovet for at fremme og støtte demokrati i hele verden, uden for EU såvel som inden for EU. Hvis man ser tilbage på de erfaringer, som Historien har givet os, husker jeg dog, da USA plejede at fremme demokrati rundt omkring i verden, og folk ville sige "Hvad med hjemme hos jer selv, hvad med afroamerikanerne, som ikke kan stemme, eller som nægtes stemmeret?" For år tilbage plejede Storbritannien og andre kolonimagter at sige til kolonierne "Lad os udbrede demokratiet", mens de nægtede kvinder stemmeret.

Nu ser vi på, hvad EU gør. EU taler om at udbrede demokrati i hele EU, og min kollega, hr. Hannan, har allerede givet mange eksempler på et sådant hykleri. Men der er en ting, som vi bør huske på. Når vi taler om at udbrede demokrati, så lad os sikre os, at vi har orden i eget hus. Da franskmændene og nederlænderne stemte "nej" ved folkeafstemningerne om forfatningstraktaten, sagde vi, at vi skulle have en tænkepause, og så så vi bort fra afstemningerne. Da irerne stemte "nej" første gang, sagde vi "Ved I hvad, vi er enige i demokrati, men kun hvis I stemmer rigtigt. Vi vil give jer en ny chance." Tiden er inde til at bringe orden i eget hus.

– Betænkning: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Endnu en gang må jeg minde mine kolleger om, at den europæiske forfatning eller Lissabontraktaten teknisk set ikke er trådt i kraft. Alle bestemmelser, alle artikler i Brok-betænkningen er baseret på, at denne traktat allerede har retskraft, hvilket den naturligvis ikke har.

Jeg må sige, at det er lidt mistænkeligt, at denne betænkning blev holdt tilbage, indtil den irske folkeafstemning var sikkert i hus og alle stemmerne talt op, hvorefter man pludselig kommer frem med et forslag om, at EU-ambassader rundt om i verden skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet og et enkelt europæisk diplomatisk korps.

Vi ved naturligvis alle, at der rent faktisk om ikke juridisk findes en EU-udenrigspolitik. Vi har delegationer rundt om i verden, der er meget større end nogen af de nationale missioner. Vi har EU-ambassadører, blot ikke af navn. Og nu ser vi endnu en gang, at en betænkning for sent legaliserer det, der er gennem mange år er blevet EU's praksis.

Så når vi nu klager, får vi at vide, at det ikke kan nytte noget at klage nu, fordi det har været almindelig praksis i mange år. Går europæiske politikker således fra at være utænkelige til at være uundgåelige uden nogen fase derimellem?

– Forslag til beslutning RC-B7-0095/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for denne beslutning, fordi jeg tillægger det kommende topmøde mellem EU og USA stor betydning. På G20-topmødet for nylig blev der afgivet mange løfter, som det vil blive vanskeligt at holde, hvis landene handler alene.

I denne forbindelse bør EU og USA gå forrest med gennemførelsen af de forpligtelser, der blev indgået på G20-topmødet. Derfor har vi behov for en bedre og mere effektiv koordinering mellem de foranstaltninger, der træffes af USA og EU. Vi har ikke behov for et strategisk partnerskab mellem EU og USA. Jeg håber, at Kommissionen vil tage denne anmodning fra Europa-Parlamentet til efterretning.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle for deres tålmodighed, herunder også tolkene, som gør et flot stykke arbejde. Vi er alle enige om betydningen af forbindelserne mellem EU og USA, og jeg tror, vi alle hilser topmøderne og drøftelserne i Det Transatlantiske Økonomiske Råd og forskellige andre transatlantiske dialoger velkommen. Men er det virkelig vigtigt, at vi anerkender, at hele verden ser på disse topmøder og ser på det moralske lederskab, vi kan tilbyde, ikke blot på EU-plan, men også den amerikanske regering. En af de bedste måder at stimulere vores økonomier på, særlig i disse krisetider, må da være at sikre, at vi lever op til vores ord, når vi taler om frihandel.

Jeg har været meget bekymret, når vi ser på vores fælles landbrugspolitik, og vi ser ud til at supplere vores fælles landbrugspolitik og øge protektionismen til stor skade for landmændene i udviklingslandene. Hvis man ser på Obama-administrationen og dens seneste told på dæk fra Kina, er vi på vej ind i en protektionistisk spiral. Det er på tide, at vi vender tilbage til vores princip om frihandel for at stimulere verdensøkonomien.

Skriftlige stemmeforklaringer

- Regnskabsåret 2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Bidraget fra EU's budget for 2010 til stimulering af økonomisk vækst, konkurrenceevne, samhørighed og jobbeskyttelse er en vigtig reaktion på den seneste økonomiske krise.

Som en specifik stimulans af den europæiske økonomi vil jeg gerne fremhæve den europæiske økonomiske genopretningsplan, som bl.a. fremmer projekter inden for energisektoren (elnet, naturgasnet og CO₂-opsamling og -lagring), finansierer foranstaltninger i tilknytning til bredbåndsinternet, udvider de såkaldte informationsmotorveje til landdistrikterne, opretter en fond for mælkeproduktionssektoren som en ny udfordring for den fælles landbrugspolitik og andre fællesskabsstøtteprogrammer såsom uddeling af frugt og mælk i skoler.

Jeg vil navnlig gerne fremhæve ændringsforslaget til udkastet til det almindelige budget for 2010 fremsat af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), hvorved fremme af førstegangsansættelse for unge gennem uddannelse i samarbejde med virksomheder, praktikophold og iværksætterkurser indføres som et ekstra mål med Erasmusprogrammet.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Den gruppe ændringsforslag til EU's budget for 2010, som udgør "blok 3", indeholder indgreb og støtteforanstaltninger, som jeg principielt er imod. De omfatter forskellige oplagringsforanstaltninger f.eks. for alkohol og omfattende EU-støtte til vinsektoren. De omfatter også EU-støtte til mælk og frugt i skolerne, hvilket måske er vigtigt, men ikke noget, som EU bør træffe beslutning om. Samtidig indeholder gruppen store investeringer i f.eks. dyrevelfærd og kontrol med dyretransport, som jeg hilser velkommen. Da afstemningsproceduren imidlertid tvinger mig til at se på hele gruppen af ændringsforslag, har jeg valgt ikke at stemme om blok 3.

Ændringsforslag 886 har et prisværdigt formål – investering i sport. Dette spørgsmål hører dog ikke hjemme på EU-plan. Jeg stemte derfor imod det.

Ændringsforslag 905 er baseret på en holdning til migranter, som jeg i princippet ikke kan acceptere. For eksempel skal der afsættes midler til at forklare for folk i Afrika, hvor farligt det er at komme til Europa. Vi bør ikke rejse mure omkring vores kontinent. Derfor stemte jeg imod dette ændringsforslag.

Ændringsforslag 909 omfatter ressourcer til overvågning af europæiske borgere. Det er noget, jeg ikke kan acceptere, og derfor stemte jeg imod.

Nigel Farage (EFD), *skriftlig*. – (EN) Medlemmerne af UKIP stemte grundlæggende for disse ændringsforslag, fordi vi er imod ENHVER forøgelse af budgettet, og fordi begrænsningen i anvendelsen af disse budgetkonti som foreslået af ECR kan resultere i en reduktion i udbetalingerne via budgettet. Vi vil dog også gerne understrege, at EU-midler, der finansieres rigeligt af de britiske skatteborgere, ikke bør anvendes til at gennemtvunge politikker såsom tvungen abort over for minoritetsgrupper og andre befolkningsgrupper, som lider under udemokratiske styre. En sådan anvendelse er i strid med den britiske lovgivning. Det er også i strid med lovgivningen i andre af EU's klientlande og i strid med FN's verdenserklæring om menneskerettigheder, som Det Forenede Kongerige har underskrevet, og i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som Det Forenede Kongerige også har underskrevet. Uanset om det beløber sig til millioner eller ej, ville de lokale befolkninger med rette have kunnet sidestille UKIP med deres egne regerings tyranni, hvis UKIP-delegationen havde stemt imod disse ændringsforslag.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for ændringsforslag 812 i blok 3 for ikke at nedskære støtten til mælkebønderne, uanset hvor latterlig den måtte være (280 mio. EUR). Det er dog uacceptabelt, at vedtagelse af dette ændringsforslag skulle føre til en forkastelse af ændringsforslag 70, der indrømmer en støtte på 600 mio. EUR i stedet for 280 mio. EUR, sådan som Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter kræver det. Jeg protesterer imod denne regel om det laveste budgetforslag på bekostning af landmændene.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at de foranstaltninger, som kommissær Fischer Boel annoncerede efter landbrugsministrenes møde i Luxembourg og mødet i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter i Strasbourg (den 19. oktober), er utilstrækkelige. Den pakke, der stadig skal vedtages af Økofinrådet den 19. november, beløber sig til 280 mio. EUR, og vil blive ydet til medlemsstaterne i form af en finansiel ydelse baseret på produktionen og de årlige kvoter. Ifølge beregningerne vil Portugal modtage en finansiel ydelse på 6-7 mio. EUR til håndtering af faldet i producentpriserne, som er på mere end 50 % i forhold til priserne i 2007-2008. Jeg mener, at 0,003 EUR pr. liter mælk produceret i Portugal (beregninger oplyst af producenterne) er en ussel kompensation for et problem, der nu har været ved i så mange måneder, særlig hvis landbrugsministeren bruger disse penge på de forventede reformer, som han allerede har annonceret.

Dette beløb på 280 mio. EUR sender et vigtigt signal fra Europa-Kommissionen, men det er utilstrækkeligt i forhold til det, producenterne rent faktisk har behov for for at overvinde krisen.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Budgetforhandlingerne er blandt de vigtigste fællesskabsprocesser, hvor Parlamentet, Kommissionen og Rådet deler beslutningsmyndigheden. I dag ved afslutningen af førstebehandlingen bekræfter Parlamentet sin rolle som budgetmyndighed ved med held at øge både forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne i forhold til Rådets forslag, skønt stadig med mindre, end vi kunne ønske. Afgørende spørgsmål, som Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) har støttet med henblik på at sætte skub i de europæiske økonomier under den aktuelle krise, er nu blevet godkendt, idet der lægges vægt på samhørighedspolitikken for at fremme vækst og konkurrenceevne, særlig små virksomheders konkurrenceevne, der er den vigtigste drivkraft bag jobskabelse.

Som portugisisk socialdemokratisk medlem af Europa-Parlamentet har jeg grund til navnlig at glæde mig over et stort flertals godkendelse af et ændringsforslag fra vores delegation, der sigter mod at skabe et Erasmusprogram for førstegangsansættelse, et af de forslag, der blev fremsat i forbindelse med det seneste valg til Europa-Parlamentet. Støtte til mælkeproducenter og en garanti for større sikkerhed for borgerne, herunder med hensyn til energiforsyning, er også blevet opretholdt. Dette er ikke afslutningen på processen, da de tre institutioner skal nå frem til en fælles holdning, som skal til afstemning ved andenbehandlingen i december.

– Betænkning: László Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), *skriftlig*. – (PT) På baggrund af den økonomiske, finansielle og sociale krise var det vigtigt, at der i EU's budget for 2010 blev lagt særlig vægt på denne situation, og at det blev et effektivt redskab til overvindelse af krisen. Jeg stemte derfor for udkastet til EU's budget for 2010, da jeg mener, at det i vid udstrækning opfylder disse behov.

Parlamentet er fast besluttet på at gøre alt, hvad det kan, for at sikre en passende finansiering af alle aktiviteter og politikker, der fremmer vækst og jobskabelse, og som medfører løsninger for de europæiske borgere. Mere specifikt betyder dette forbedret energisikkerhed, øget støtte til forskning og innovation, særlig inden for rene teknologier, fremme af små og mellemstore virksomheder og øget støtte til livslang læring. I denne forbindelse vil jeg gerne som foreslået af de portugisiske socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet understrege betydningen af, at der oprettes et Erasmus beskæftigelsesprogram, som henvender sig til unge mennesker, der søger førstegangsansættelse, for at bidrage til realiseringen af disse mål.

Til slut må jeg understrege, at jeg ikke er enig i Rådets supplerende nedskæringer i budgetposterne til støtte for Lissabonstrategien, da sådanne nedskæringer går imod det, der burde gøres for at fremme vækst og økonomisk genopretning.

Sophie Briard Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) Mens samhørighedspolitikken spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at bekæmpe den økonomiske krise og klimaændringer, har Rådet foreslået en væsentlig nedskæring af de betalingsbevillinger, der er afsat til 2010. Da vi er klar over, hvor vigtige de europæiske midler er, og over de forventninger, der findes, var det vigtigt for os medlemmer af Europa-Parlamentet at genoprette eller endog i nogle tilfælde øge de beløb, som Europa-Kommissionen på forhånd havde foreslået.

Denne afstemning er udtryk for det politiske Europa, som vi har brug for, et Europa, der er i stand til at træffe budgetbeslutninger, som sikrer en god fremtid for solidaritet, konkurrenceevne og vækst til gavn for dets borgere. Medlemmerne af Europa-Parlamentet har i dag bekræftet deres støtte til en europæisk samhørighedspolitik, som reelt har midlerne til at leve op til sine ambitioner. Jeg går også ind for de generelle retningslinjer i hr. Surján's og hr. Mađkas betænkninger om udkastet til EU's budget for regnskabsåret 2010, og det er derfor med overbevisning, at jeg har stemt for vedtagelsen heraf.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg støtter Surján-betænkningen som et muligt kompromis med hensyn til EU's budget. Jeg beklager, at Rådet har skåret endnu mere ned i Kommissionens foreløbige budgetforslag, som efter min mening allerede var for lille i forhold til det, der er behov for. Vi kan ikke få mere Europa med et skrabt budget, der helt klart er utilstrækkeligt. Jeg er navnlig uenig i nedskæringerne i budgetposterne til støtte for Lissabonstrategien. Uoverensstemmelserne mellem de offentlige erklæringer om prioritering af håndteringen af den økonomiske krise og støtte til "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse" og bevillingerne i dette budgetforslag kunne ikke være større. Jeg glæder mig over de øgede bevillinger på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, og jeg vil gerne understrege, at opbygningen af et borgernes Europa også afhænger af en ordentlig gennemførelse af disse budgetposter.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte ikke for oprettelsen af en fond på 300 mio. EUR og for øjeblikkelig støtte til mælkeproducenterne, da jeg mener, at producenterne af mejeriprodukter står over for et kollaps i priserne, som giver anledning til usikkerhed. Den holdning, som Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet (S&D) har indtaget til en fond på 600 mio. EUR, ville have været en hurtigere og mere effektiv metode til bekæmpelse af årsagerne og først og fremmest virkningerne, som har ført til et betydeligt fald i markedet for mejeriprodukter, som fortsætter under den aktuelle økonomiske krise. Jeg mener også, at den række støtteforanstaltninger, som Europa-Kommissionen har vedtaget, er kommet for sent. Fonden på 600 mio. EUR ville have ydet reel støtte til de medlemsstater, der står over for denne krise.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Gruppen af ændringsforslag til EU's budget for 2010, som udgør "blok 3", omfatter indgreb og støtteforanstaltninger, som vi af principielle grunde er imod (på samme måde, som vi er kritiske over for – og stemmer imod – EU's støtte til tobaksdyrkning). De omfatter forskellige oplagingsforanstaltninger f.eks. for alkohol og omfattende EU-støtte til vinsektoren. De omfatter også EU-støtte til mælk og frugt i skolerne, som i sig selv er vigtigt, men vi mener, at dette spørgsmål i stedet bør tages op på nationalt plan. Samtidig omfatter blok 3 gruppen af ændringsforslag f.eks. betydelige investeringer i dyrevelfærd og kontrol med dyretransporter, som vi i princippet ville hilse velkommen, da vi går stærkt ind for disse spørgsmål i andre sammenhænge, men da afstemningsproceduren tvinger os til at tage stilling til gruppen af ændringsforslag som helhed, har vi valgt ikke at stemme om blok 3.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg mener, at de stigninger, som Parlamentet har foreslået til forskellige poster, og beløbet på 1,5 mia. EUR til finansiering af den europæiske økonomiske genopretningsplan er afgørende for, at EU kan komme igennem den økonomiske krise, vi befinder os i, og for at EU's rolle på verdensscenen kan styrkes.

Som jeg tidligere har sagt, mener jeg, at det er særlig vigtigt at afsætte de nødvendige midler, så små og mellemstore virksomheder, der er blandt de største ofre for krisen, modtager støtte, der sætter dem i stand til at overleve denne krise. Stigningen i forbindelse med rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation vil gøre det muligt at fremme iværksætterånden og den innovation, der er afgørende for, at EU kan gøre sig gældende på det globale marked, og for den socioøkonomiske udvikling på det indre marked.

Jeg beklager dog, at der kun er afsat 300 mio. EUR til en fond for mælkeproduktionssektoren. Efter min mening ville den alvorlige krise, som sektoren i øjeblikket befinder sig i, berettigede en tildeling af flere midler, oprindeligt 600 mio. EUR, til at hjælpe producenterne til at overvinde de problemer, de står over for i øjeblikket. Jeg mener derfor, at 300 mio. EUR er utilstrækkeligt, og jeg håber, at tildelingen af dette beløb stadig kan ændres betydeligt i lyset af behovene hos dem, der er omfattet af denne beslutning.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Med hensyn til Parlamentets holdning vil jeg gerne understrege følgende: a) de ændringsforslag om omfordeling af midlerne, som Kommissionen har fremsat, og som Rådet senere har trukket tilbage, b) den europæiske økonomiske genopretningsplan som en prioritet for Europa-Parlamentet, der skal afsætte "nye" midler til finansiering heraf, c) forslagene om at øge støtten til energisikkerhed, forskning og udvikling, støtte til smv'er og livslang læring, d) oprettelsen af en fond til mælkesektoren til en værdi af 300 mio. EUR, et utilstrækkeligt beløb, men det højeste beløb, der er muligt (jeg mener, at det er vigtigt med en mekanisme til regulering og opretholdelse af mælkekvote), e) finansiering af bredbånd til landdistrikterne fra den margin, der findes under budgetpost 2, f) det ændringsforslag, vi har fremsat for at styrke og ændre Erasmusprogrammet for også at gøre det til et instrument for skabelse af muligheder for førstegangsansættelse for unge.

Jeg håber, at det samlede budget med betalingsværdier i størrelsesordenen 127 mia. EUR udnyttes fuldt ud, da der er en forsinkelse i gennemførelsen af midlerne svarende til et regnskabsår.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Midt i en økonomisk og social krise med drastiske virkninger på job og folks levevilkår er EU's budgetforslag for 2010, som vi drøfter her i dag, langt fra tilstrækkeligt i forhold til det, der er behov for, og det viser endnu en gang, hvad "europæisk solidaritet" virkelig betyder. I stedet for at reagere på den sociale krise, er en betydelig del af budgettet afsat til en forøgelse af de militære udgifter og til støtte af økonomiske og finansielle koncerner, hvilket er i tråd med stigningen i EU's militaristiske og neoliberale tendenser.

Selv om Parlamentets forslag repræsenterer en stigning i forhold til Rådets og Europa-Kommissionens budgetforslag, ligger det stadig omkring 6 mia. EUR under det, der blev afsat til 2010 i den flerårige finansielle ramme 2007-2013, mens det endelige beløb – der skal vedtages i december – fortsat er ukendt. Vi glæder os dog over vedtagelsen af vores forslag om at oprette en ny budgetpost til aktioner inden for tekstil- og fodtøjsindustrien med henblik på oprettelse af et fællesskabsprogram for industrien. Dette forslag sigter mod at håndtere krisen inden for industrien, der skyldes den eksponentielle stigning i importen fra tredjelande, navnlig de regioner, der er mest afhængige af sektoren.

Gunnar Hökmark (PPE), skriftlig. – (SV) Med hensyn til EU-budgettet for 2010 støtter vi de grundlæggende principper bag det og ønsker at understrege, at det skal give befolkningen valuta for pengene. De rammer, der er fastsat i de finansielle perspektiver, bør respekteres, og vi glæder os derfor over, at budgettet vil blive holdt inden for denne ramme. Vi ønsker at skære drastisk i landbrugsstøtten og den regionale støtte og nedbringe det samlede budget. Vi ønsker at afsætte flere af vores fælles ressourcer til forskning og udvikling, vækst, infrastruktur og sikkerhed.

Paulo Rangel (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg vil gerne indlede med at give udtryk for min beklagelse over, at Rådet har beskåret Kommissionens oprindelige budgetforslag yderligere, og at der, til trods for påstanden om, at borgerne og håndteringen af den økonomiske krise prioriteres i budgettet for 2010, ikke er afsat tilstrækkelige midler under udgiftsområde 1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse. De budgetnedskæringer, som Rådet har foretaget, fjerner midler fra gennemførelsen af Lissabonstrategien, hvilket går imod håndteringen af den aktuelle økonomiske krise.

Jeg vil dog gerne give udtryk for min glæde over, at det ændringsforslag, som de portugisiske socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet har fremsat, og som var et valgløfte til de portugisiske vælgere, er blevet godkendt, da det vedrører indførelsen af en førstegangsansættelsesordning i Erasmusprogrammet som en metode til at fremme beskæftigelse for unge og bidrage til håndtering af den økonomiske krise.

Endelig er jeg uenig i de nedskæringer, som Rådet har foretaget i udgiftsområde 1b – Samhørighed for vækst og beskæftigelse – på et tidspunkt, hvor struktur- og samhørighedsfondene er vigtige for fremme af vækst og økonomisk genopretning, men også fordi et stort antal vigtige politikker til bekæmpelse af klimaændringer og støtte af vækst og beskæftigelse finansieres under dette udgiftsområde.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for oprettelse af en ny fond for mejeriprodukter, som skal yde støtte til producenterne i deres bestræbelser på at overvinde krisen inden for denne sektor, selv om denne støtte skulle have været indført på et meget tidligere tidspunkt. Jeg beklager, at vi ikke kunne opnå de 600 mio. EUR, der var fastsat i den initiativbetænkning, der blev vedtaget i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter den 1. september, sådan som S&D-Gruppen havde ønsket. Når EU's landmænd ikke kan modtage mere støtte fra EU, skyldes den negative holdning i den europæiske højrefløj.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Det foreslåede antigræsrodsbudget for EU i 2010 afspejler alle aspekter af dets reaktionære mål, hvilket endnu en gang beviser, at EU er en tværnational imperialistisk union i kapitalens tjeneste. Den kapitalistiske krise bruges til at gennemføre dybtgående, reaktionære og kapitalistiske omstruktureringer på bekostning af arbejderklassen og til at øge monopolvirksomheders profit. Der finansieres programmer for at tilsidesætte forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, nedtrampe arbejdsmarkedsrettigheder og sociale rettigheder, fremme fleksible former for arbejde og tilsidesætte bestemmelserne i kollektive overenskomster.

Systemer med usikre arbejdsforhold og gidseltagning af unge mennesker med turnusperioder og livslang læring frem for job styrkes. Koncentrationen af jord og udslettelsen af landmænd som følge af anvendelsen af den fælles landbrugspolitik styrkes til gavn for fødevarerindustrien og handelen. Metoder og mekanismer til retsforfølgelse og undertrykkelse af arbejderbevægelser såsom Frontex, Europol og Eurojust, udvides og styrkes, og det samme gør persondatabaser og mekanismer til gennemtvungelse af EU's imperialistiske politik, den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og militære infrastrukturer.

Centrumhøjre- og centrumvenstrepartiernes stemme til fordel for EU-budgettet markerer et fuldstændigt angreb på arbejderklasserne. Vi stemte imod EU-budgettet, fordi det tjener de store virksomheder og forårsager flere problemer for befolkningerne.

– **Betænkning: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)**

Robert Atkins (ECR), *skriftlig*. – (EN) De britiske konservative tror fortsat på mere værdi og større ansvarlighed i Europa-Parlamentets budget.

Endnu en gang har Parlamentet dog forsøgt at øge budgettet ud over det, der er fastsat af Ministerrådet. Derfor har de konservative stemt for en nedskæring på mange af EU's udgiftsområder.

Vi støtter fortsat områder, hvor EU medfører en merværdi, som f.eks. forskning i nye teknologier, adgang til information for EU's borgere, Den Europæiske Ombudsmand og Revisionsretten. Vi har dog stemt imod en lang række andre budgetkonti, der er uberettigede og ødsle i en tid, hvor vi burde udvise økonomisk forsigtighed.

Mere specifikt har vi stemt imod finansieringen af Regionsudvalget, og vi har støttet forsøg på at fjerne nogle af de mest ødsle budgetkonti som f.eks. tobaksstøtte samt en række andre konti vedrørende landbrugsstøtte og -ordninger og spild inden for forvaltningen.

Martin Callanan (ECR), *skriftlig*. – (EN) ECR-Gruppen tror fortsat på mere værdi og større ansvarlighed i Europa-Parlamentets budget.

Endnu en gang har Parlamentet dog forsøgt at øge budgettet ud over det, der er fastsat af Ministerrådet. Derfor har ECR stemt for en nedskæring på mange af EU's udgiftsområder.

Vi støtter fortsat områder, hvor EU medfører en merværdi, som f.eks. forskning i nye teknologier, adgang til information for EU's borgere, Den Europæiske Ombudsmand og Revisionsretten. Vi har dog stemt imod en lang række andre budgetkonti, der er uberettigede og ødsle i en tid, hvor vi burde udvise økonomisk forsigtighed.

Mere specifikt har vi stemt imod finansieringen af Regionsudvalget, og vi har støttet forsøg på at fjerne nogle af de mest ødsle budgetkonti som f.eks. tobaksstøtte samt en række andre konti vedrørende landbrugsstøtte og -ordninger og spild inden for forvaltningen.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Under disse forhandlinger om EU's almindelige budget, går jeg ind for, at der tages hensyn til de særlige krisevilkår, vi i øjeblikket oplever, når vi drøfter fordelingen af midler til de forskellige sektorer inden for den europæiske økonomi.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på det presserende behov for at oprette en fond for mælkeproduktionssektoren i lyset af de problemer, producenterne står over for, og jeg håber, at der vedtages effektive støtteforanstaltninger for denne sektor.

Det er særlig vigtigt at afsætte de nødvendige midler, så små og mellemstore virksomheder, der er blandt de største ofre for krisen, modtager støtte, der sætter dem i stand til at overleve denne krise. Stigningen i forbindelse med rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation vil gøre det muligt at fremme iværksætterånden og den innovation, der er afgørende for, at EU kan gøre sig gældende på det globale marked, og for den socioøkonomiske udvikling på det indre marked.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg glæder mig over, at politikken med nulbaseret budgettering ved begyndelsen af hver valgperiode, som jeg fremlagde på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), er blevet vedtaget. Som et resultat vil Parlamentets budget afspejle reelle behov, og det vil øge åbenheden, budgetdisciplinen og effektiviteten. Jeg støtter også sondringen mellem faste omkostninger og variable omkostninger, hvor sidstnævnte berettiges af en omkostningsanalyse. På områder som kommunikationspolitik er denne omkostningsanalyse vigtig for at sikre bedre resultater og ressourceforvaltning.

Jeg vil gerne understrege, at dette budgetforslag ikke tager hensyn til de krav, som den fremtidige ikrafttræden af Lissabontraktaten medfører, hvilket sandsynligvis vil gøre et ændringsbudget påkrævet. Jeg vil gerne understrege, at ekspertise inden for lovgivning bør være Parlamentets vigtigste prioritet, og der bør afsættes de nødvendige ressourcer hertil. Jeg mener også, at det er vigtigt at vedtage en langsigtet politik vedrørende bygninger, som bør tage hensyn til omkostningerne til vedligeholdelse af bygninger.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for ved førstebehandlingen af budgettet for 2010, dvs. 127,5 mia. EUR i betalinger, samtidig med at jeg håber, at andenbehandlingen vil gøre det muligt for os at opnå mere ambitiøse resultater, navnlig med hensyn til de ressourcer, der afsættes til en genopretningsplan, som ikke står i forhold til de udfordringer, der skal tages op i form af job, social samhørighed, klimaændringer og bekæmpelse af fattigdom. Det var for mig først og fremmest et spørgsmål om at forsvare støtten til mikrokredit, som er en prioritet for socialdemokraterne, ved at afsætte ressourcer til den sociale økonomi, samtidig med at PROGRESS-programmet opretholdes i sin helhed. Ressourcerne til dette budget er helt klart begrænsede, navnlig på grund af de begrænsede finansielle perspektiver, det udgør en del af. Under forhandlingerne om det nye budgetperspektiv må der udfoldes seriøse bestræbelser.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over, at det samlede beløb på Parlamentets budget ligger under den selvpålagte grænse på 20 % af udgifterne under budgetpost 5 (administrative udgifter) i den flerårige finansielle ramme. I et kriseår er det vigtigt, at Parlamentet sender et signal om disciplin og omkostningskontrol.

Det godkendte budget omfatter ikke de tilpasninger, der måtte være nødvendige, hvis Lissabontraktaten træder i kraft, særlig med hensyn til lovgivning. I denne forbindelse skal der muligvis vedtages et ændringsbudget, hvis Lissabontraktaten skulle træde i kraft. Det er vigtigt at bemærke, at Parlamentets vigtigste prioritet er dets lovgivningsrolle (ifølge Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater)), og at Parlamentet bør tildeles de nødvendige ressourcer, så det kan udføre et fremragende stykke arbejde.

Hvad angår informationspolitikken glæder jeg mig over støtten til politiske partier på europæisk plan og til politiske fonde på europæisk plan, som skulle bidrage til at forbedre kommunikationen med borgerne og deres deltagelse i EU's politiske liv. Det kræver også mere indgående drøftelser af de langsigtede budgetperspektiver på dette område.

Jeg stemte for betænkningen.

Paulo Rangel (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over, at Parlamentets samlede budget ligger under den selvpålagte grænse på 20 % af udgifterne under budgetpost 5 (administrative udgifter) i den flerårige finansielle ramme. Det er dog vigtigt at bemærke, at Lissabontraktatens ikrafttræden og dermed Parlamentets øgede ansvar betyder, at der skal udarbejdes et ændringsbudget, og det vil være vanskeligt at overholde grænsen på 20 % af de administrative udgifter. Parlamentets vigtigste prioritet bør være ekspertise inden for lovgivning, og vilkårene for, at dette kan ske, bør være til stede.

Jeg vil gerne rose det arbejde, som skyggeordføreren for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), José Manuel Fernandes, har udført, idet han medvirkede til, at denne betænkning blev et dokument af stor betydning for Parlamentet. Blandt hans arbejde vil jeg gerne fremhæve det forslag, der netop er blevet vedtaget, om at gennemføre en politik med nulbaseret budgettering ved begyndelsen af hver valgperiode, hvorved Parlamentets budget kun afspejler de reelle udgifter, hvilket forbedrer åbenheden, budgetdisciplinen og effektiviteten.

– Betænkning: Claude Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Siden 1998 har Parlamentet konsekvent forkastet alle initiativer, der blev forelagt det, når det blev hørt om detaljerede spørgsmål i tilknytning til Europol, så længe Europol er forblevet mellemstatslig og ikke har været underlagt hverken demokratisk eller juridisk kontrol. Nu hvor beslutningen om at gøre Europol til et EU-agentur finansieret over fællesskabsbudgettet er blevet godkendt, og Parlamentets tilsynsrolle er blevet skærpet, er det ikke længere nødvendigt at opretholde denne holdning.

Jeg stemte derfor for dette initiativ fra Den Tjekkiske Republik, der havde til formål at løse et administrativt spørgsmål, nemlig tilpasning af Europolansattes vederlag og tillæg for at tilpasse dem til stigningerne i leveomkostningerne i Nederlandene. Jeg vil dog gerne understrege, at enhver beslutning om tilpasning af Europolansattes vederlag skal træffes enstemmigt af Rådet.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for dette forslag til en beslutning om tilpasning af Europolansattes vederlag og tillæg. Denne betænkning har således til formål at tilpasse deres vederlag til stigningen i leveomkostningerne i Nederlandene samt til ændringerne i lønningerne inden for det offentlige i medlemsstaterne. Denne støtte er blevet endnu mere nødvendig, siden Europol blev et EU-agentur finansieret over fællesskabsbudgettet.

– Ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for at medtage mælk i artikel 186, så Kommissionen hurtigt kan reagere på krisesituationer, da der dermed indføres et instrument, som det er vigtigt at anvende. Brugen af dette instrument må dog ikke fjerne Parlamentet fra denne proces, også fordi den fælles beslutningstagning kommer nærmere, og det er grunden til, at det er vigtigt, at Kommissionen overvåger disse aktioner.

Med hensyn til frivillig tilpasning af ordningen med en tillægsafgift, der almindeligvis betegnes som "bøder", som skal sikre en intern finansiering til omstrukturering af mælkeproduktionssektoren, mener jeg, at det er en foranstaltning, som kræver nationale svar, selv om det efter min mening ville være mere passende at vedtage europæiske svar på en krise, der berører Europa som helhed.

Afslutningsvis mener jeg ikke, at vi kan forkaste noget bidrag på dette meget vanskelige tidspunkt for de europæiske mælkeproducenter og deres familier, efter at vi har kæmpet så hårdt i de seneste måneder for at få Kommissionen til at foreslå foranstaltninger.

Richard Ashworth (ECR), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for disse ændringer af fusionsmarkedsordningen, fordi jeg mener, at pakken på 280 mio. EUR er realistisk og vil blive positivt modtaget af mælkeindustrien. Jeg er derfor overbevist om, at det vil være nødvendigt at indrømme forvaltningskomitéen i artikel 186 midlertidige beføjelser for at yde denne støtte. Jeg mener dog, at Kommissionen kun bør have disse beføjelser i højst to år for at sikre en problemfri gennemførelse af denne pakke.

Jeg kan dog ikke støtte den tilbagekøbsordning for nationale mælkekvoter, som Kommissionen også har foreslået, og som omfattede planer om at opkræve en superafgift af producenter, der overskrider kvoterne. Vi bør ikke straffe dem, der er effektive, og som er industriens fremtid. Denne pakke er en kortsigtet foranstaltning, som skal levere en kortsigtet løsning, alligevel har industrien behov for en klar og langsigtet strategi for fremtiden.

Anne Delvaux (PPE), skriftlig. – (FR) Med hensyn til medtagelsen af mælk i artikel 186 og tilbagekøbsordningen for kvoter glæder jeg mig over, at gennemførelsen af denne beslutning ikke er blevet udskudt til et senere tidspunkt... noget, vi på et vist tidspunkt godt kunne have frygtet fra nogle sider, fordi en god del af mælkeåret (der løber fra 1. april til 31. marts) allerede er tilbagelagt. Jeg går ind for de foranstaltninger, der er blevet foreslået, men jeg ville dog gerne gå endnu videre. Disse foranstaltninger er således stadig langt fra tilstrækkelige, særlig da bolden med hensyn til tilbagekøb af kvoter nu er tilbage på medlemsstaternes banehalvdel og tilbage ved national finansiering. Ydermere taler vi her om mellemsigtede og langsigtede foranstaltninger.

Der er dog et presserende behov for kortsigtede fællesskabsforanstaltninger. Dette er vigtigt. Forventningerne på området i denne henseende er meget høje. Endelig vil det i forbindelse med artikel 186 i fremtiden være nødvendigt at overvåge den årlige ajourføring af mekanismen og at give Kommissionen mulighed for at forny denne foranstaltning automatisk hvert år. Dette vil også sætte Parlamentet og Rådet i stand til at lægge større pres på Kommissionen.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget om en fusionsmarkedsordning, da der i lyset af den alvorlige krise, som mælkesektoren i Europa befinder sig i, er behov for hasteforanstaltninger for at genoprette markedslikevægten og sikre landmændene en passende indkomst, som det fremgår af målene for den fælles landbrugspolitik, som blev bekræftet igen i Lissabontraktaten.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Disse forslag er en anerkendelse af Kommissionens fejlslagne politik over for mælkeproduktionssektoren. Der er flere grunde til, at vi stemte imod: 1) Det beløb, som Kommissionen har foreslået til stabilisering af mælkemarkedet, er helt klart utilstrækkeligt og vil kun blive stillet til rådighed i 2010, og det er derfor ikke muligt i den udstrækning, det vil være nødvendigt, at håndtere en tydeligvis presserende situation, navnlig når det gælder små og mellemstore producenter, 2) medtagelsen af mælk og mejeriprodukter under artikel 186, der optræder i dette forslag, giver Kommissionen beføjelser fastsat af Parlamentet og Rådet uden at redegøre for, hvilke foranstaltninger der vil blive gennemført, 3) de foreslåede foranstaltninger ændrer ikke målene med den seneste reform af den fælles markedsordning for fuldstændig at liberalisere og nedbryde markedsreguleringsinstrumenter, kvoter og produktionsrettigheder – retningslinjer, der ligger til grund for den aktuelle krise, 4) de godkendte midler er først og fremmest beregnet til omstrukturering af sektoren, hvilket for Kommissionen betyder, at tusindvis af producenter skal opgive deres aktivitet, med alle de sociale og miljømæssige konsekvenser, der følger heraf, 5) forslaget vil

forværre de eksisterende ubalancer i fordelingen af midler mellem producenter og mellem lande, hvilket kun vil gøre tingene værre for utallige producenter.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for nye foranstaltninger til bekæmpelse af krisen i forbindelse med mælkeprisen for at støtte de producenter, der i øjeblikket kæmper i et særlig vanskeligt klima for deres erhverv. Det tog lang tid, inden disse foranstaltninger blev indført, selv om mælkeproducenterne har talt om deres problemer siden sidste forår. Det budget på 280 mio. EUR, som medlemsstaterne har foreslået, er utilstrækkeligt. Vi må vise, at vi er mere ambitiøse og støtter en hjælpepakke på 600 mio. EUR for at gøre det muligt for vores producenter at komme ud af den lavkonjunktur, de befinder sig i. Jeg er meget bekymret for denne sektors fremtid, da intet gøres for at frigøre producenterne fra markedsmekanismernes greb, selv om Revisionsretten har tilkendegivet, at der er behov for redskaber til forvaltning af mælkemarkedet, med risiko for, at mælkeproduktionen undermineres i mange sårbare områder, og fordi, man ikke kan se, at det er via produkter med en høj merværdi, at Europa kan positionere sig på verdensmarkedet.

Alan Kelly (S&D), *skriftlig*. – (EN) Mælkeproducenterne er udsat for et alvorligt pres i øjeblikket. I Irland, hvor mejerisektoren er strategisk vigtig, vil næsten alle mælkeproducenter opleve tab i 2009. Dette er ikke en holdbar situation for en af Europas nøgleindustrier. Jeg stemte for ændringsforslaget i dag for at vise solidaritet med landbruget i en krisetid. Jeg beklager blot, at vi ikke stemte om at give dem 600 mio. EUR i stedet for 300 mio. EUR, som Parlamentet oprindeligt havde foreslået. Afstemningen om dette spørgsmål blev dog blokeret på udvalgsniveau af centrumhøjrepartierne i Parlamentet. 300 mio. EUR er bedre end ingenting, men der er behov for en mere drastisk indsats i fremtiden for at støtte denne industri.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte ikke ved den endelige afstemning om fusionsmarkedsordningen (artikel 142), fordi de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, efter min mening ikke er vidtrækkende nok.

Krisen inden for mælkeproduktionssektoren er et problem, der kræver øjeblikkelig handling, og det er også grunden til, at jeg stemte for hasteproceduren i henhold til artikel 142 om tilpasning af fusionsmarkedsordningen. Det aktuelle forslag fra Kommissionen er dog for svagt, og jeg så gerne på meget kort sigt passende støtteforanstaltninger, der effektivt kan bekæmpe krisen inden for mælkeproduktionssektoren. En stemme for dette forslag ville udelukke mere effektive foranstaltninger i fremtiden.

Astrid Lulling (PPE), *skriftlig*. – (DE) Krisen inden for mælkeproduktionsindustrien har bragt mange landmænd på fallittens rand. Efter måneders venten på bedre mælkepriser har Europa-Kommissionen endelig truffet hasteforanstaltninger for at redde mælkeproducenterne.

Støtten til private lagre af ost skal øges til 15 mio. EUR, hvilket hovedsageligt vil være til glæde for italienerne.

Interventionsperioden for mælkepulver og smør skal forlænges, og eksportrestitutionerne skal øges. Disse foranstaltninger skulle stabilisere mælkepriserne på mellemlang sigt.

En mælkefond på omkring 280 mio. EUR skal fordeles til medlemsstaterne til finansiering af nationale støtteforanstaltninger. Dette er dog ikke stort mere end en dråbe i havet.

Kommissionen tilbyder medlemsstaterne en frivillig tilbagekøbsordning for kvoter for at motivere mælkeproducenterne til delvist eller definitivt at opgive mælkeproduktion. Produktive bedrifter, der leverer for meget, anmodes om at grave dybere i lommerne. Disse foranstaltninger indebærer høje nationale omkostninger, fordi der i en tid med generel økonomisk krise ikke er nogen margin tilbage i de nationale budgetter. Jeg nærer ikke store forhåbninger her.

Den mest håndgribelige foranstaltning i krisepakken er medtagelse af mælk i artikel 186 i forordning (EF) nr. 1234/2007, så Kommissionen kan træffe hasteforanstaltninger til bekæmpelse af krisen. Det forekommer mig dog tvivlsomt at gøre denne foranstaltning tidsbegrænset. Med dette forbehold stemte jeg for Parlamentets holdning.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) Jeg stemte imod beslutningen om mælkeproduktionssektoren, da jeg mener, at Kommissionens forslag om at afsætte 280 mio. EUR til sektoren kommer for sent til at kunne gennemføres i år, og under alle omstændigheder vil denne foranstaltning ikke være tilstrækkelig. Derfor har jeg støttet forslaget om at afsætte 600 mio. EUR til sektoren. På den anden side giver medtagelsen af mælk og mælkeprodukter i artikel 186 visse beføjelser til den komité, som Europa-Parlamentet har nedsat, og til Rådet, selv om det ikke specifikt angives, hvilke praktiske foranstaltninger der skal træffes. Ikke desto mindre

ændrer de vedtagne foranstaltninger ikke målet med den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, nemlig en fuldstændig liberalisering af markedet for mælkeprodukter, som vores gruppe forkaster. Disse foranstaltninger er til fordel for agrofødevareindustrien og de store distributionskæder på bekostning af mindre og mellemstore producenter og bidrager til koncentrationen af produktionen og øger industriens profit, som er vokset i de senere år takket være faldet i de priser, der betales til mælkeproducenterne, og en stigning i slutsalgsprisen.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede oprettelsen af en "mælkefond", som skal hjælpe en sektor i krise, og særlig komme de landmænd, der står over for de mest presserende problemer, til hjælp. Jeg stemte navnlig for ændringsforslaget om 20 mio. EUR ekstra ud over det beløb, som Europa-Kommissionen havde fastsat, således at beløbet når op på 300 mio. EUR. Dette er en ændring af forordningen om fusionsmarkedsordningen, der navnlig sætter Europa-Kommissionen i stand til at træffe hasteforanstaltninger på eget initiativ i tilfælde af alvorlige forstyrrelser på mælke markedet, som det har været tilfældet i flere måneder nu. Dette budget er helt klart ikke nok til at få alle producenterne ud af den vanskelige situation, de befinder sig i. Men i lyset af de aktuelle budgetmarginer ville det desværre have været uansvarligt at kræve mere. Desuden løber vi ved at kræve mere risikoen for slet ikke at få noget. Jeg vil gerne påpege, at det kun er grunden, der er blevet lagt. Forhandlingerne fortsætter om den reguleringsstruktur, der skal indføres efter 2013, og på dette område vil Europa-Parlamentet fortsat bestræbe sig på at nå frem til en effektiv og ansvarlig ramme for landbrugsmarkederne. Desuden vil Lissabontraktaten give os nye redskaber i denne henseende.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Der er blevet vedtaget betænkninger på Parlamentets plenarforsamling i Strasbourg omfattende tre specifikke foranstaltninger (280 mio. EUR i direkte støtte til producenter, en midlertidig bestemmelse om beregning af tilbagekøb af kvoter og medtagelse af mælk i artikel 186 i den fælles markedsordning (hasteforanstaltninger)). Jeg mener, at disse foranstaltninger er vigtige, men de er utilstrækkelige, engangsforanstaltninger i forbindelse med et problem, der allerede har antaget meget alvorlige strukturelle proportioner. Sektoren har brug for nyttige og effektive forvaltningsmekanismer, så den kan gribe ind på markedet, når det er nødvendigt, i modsætning til den fremgangsmåde, som Europa-Kommissionen har anbefalet, og som støtter liberalisering og deregulering.

Krisen inden for mælkeproduktionssektoren har tydeligt vist, at den fælles markedsordning for mælk fortsat kræver instrumenter, særlig kvoteordningen, for at kunne håndtere ubalancerne på markedet.

Den pakke, der stadig skal vedtages af Økofinrådet den 19. november, beløber sig til 280 mio. EUR, og vil blive ydet i form af en finansiell ydelse til medlemsstaterne baseret på produktionen og de årlige kvoter. Ifølge beregningerne vil Portugal modtage en finansiell ydelse på 6-7 mio. EUR til bekæmpelse af sammenbruddet i producentpriserne, som er på mere end 50 % i forhold til priserne i 2007-2008...

(Stemmeforklaringen forkortet i henhold til forretningsordenens artikel 170)

Georgios Toussas (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Kommissionens og regeringernes foranstaltninger i forbindelse med krisen inden for husdyravlssektoren går hånd i hånd med den mere generelle fælles landbrugspolitik, der går imod græsrodde, og endnu vigtigere den beslutning, EU har truffet om en fuldstændig liberalisering af markedet for mejeriprodukter. Det mest alvorlige er, at de foreslåede poster bruges til at fremskynde omstruktureringerne for at øge fødevareindustriens profit, hvorved virksomhedskoncerner inden for mejerisektoren styrkes på bekostning af husdyravlerne. Foranstaltningerne løser ikke de akutte problemer, som de små og mellemstore mælkeproducenter har demonstreret imod, nemlig de høje produktionsomkostninger og de latterligt lave producentpriser.

Og hvad der er mere relevant, så løser de ikke de akutte problemer, som alle husdyravlere inden for kvægopdræt, kødproduktion og fåre- og gedeopdræt står over for. Industrien og de handlende fordobler deres profit både på grund af de latterligt lave producentpriser og på grund af de eksponentielle priser, som arbejdstagerne betaler for disse basisfødevarer. Vi stemte imod forslaget, fordi formålet med det er at koncentrere produktionen inden for denne sektor yderligere. Løsningen for fattige og mellemstore gårdejere er at kæmpe imod EU's monopolvenlige politik og for en anden form for udvikling, der frigør husdyravlere fra udnyttelse, sikrer dem en indkomst og en fremtid og generelt tjener befolkningens ernæringsbehov og velfærd.

– Forslag til beslutning B7-0097/2009

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Det er et reelt problem, at EU's indre grænser blev ophævet, uden at den ydre grænsekontrol blev styrket samtidig eller endog før, og de oprindelig påtænkte sikkerhedsinstrumenter, uanset hvor minimale de er, blev gjort fuldt operationelle. Da vi er underkastet

realitetsprincippet, vil vi ikke gå imod denne beslutning, hvori der udtrykkes bekymring over forsinkelserne med de nye informationsudvekslingssystemer om strafferetlige og visumrelaterede anliggender. Imidlertid er alt det faktisk bare et pseudoproblem. Det virkelige problem ligger i selve Schengen, i pseudoreglerne for Schengen, der nu er inkluderet i traktaterne, og de politikker, Bruxelles gennemfører i forbindelse med visa, immigration og personers frie bevægelighed...

I dag er Europa oversvømmet af lovlige og ulovlige indvandrere, og kriminaliteten, der bliver stadig mere voldelig, er på himmelflugt, fordi nationerne har fået frataget retten til at kontrollere deres egne grænser. Schengen har fremmet et boom i grænseoverskridende kriminalitet og i illegale strømme af personer og varer, der selv undertiden er lovlige og undertiden ikke er det, uden at være til nogen egentlig gavn for europæerne. Gør derfor i det mindste beskyttelsesbestemmelsen gældende og genetabler kontrolforanstaltningerne, indtil disse systemer bliver sat i drift!

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jeg støtter helt igennem beslutningen om situationen vedrørende SIS II og VIS. Der er sket overskridelser i udviklingen af SIS II, og talrige tekniske hindringer har allerede forsinket nye landes tiltrædelse af Schengensystemet. Det kræver, at Europa-Parlamentet til stadighed overvåger fremskridtene med at etablere SIS II og VIS.

SIS II er et centralt politisk projekt for hele EU. Den længe ventede gennemførelse og korrekte drift af SIS II er væsentlig for yderligere udvidelse af Schengenområdet og for den deraf følgende frie bevægelighed for personer i EU for de næste borgere, der får retten hertil (Bulgarien, Rumænien, Cypern og Liechtenstein). SIS II er også et centralt element i bekæmpelsen af kriminalitet og illegal indvandring. Det lykkedes polske grænsevagter at tilbageholde 50 % flere illegale udlændinge i første halvdel af 2008 sammenlignet med samme periode det foregående år, fordi Polen kom med i Schengenområdet (fra en rapport fra indenrigs- og forvaltningsministeriet fra 2008).

Over 350 personer, der var efterlyst i henhold til den europæiske arrestordre, er blevet anholdt på polsk territorium, og ca. 600 personer, der var efterlyst af det polske retssystem, er blevet tilbageholdt i udlandet. Databasen over forsvundne børn, som ikke var med i SIS I og er planlagt til SIS II, er særdeles vigtig. Vores troværdighed i borgernes øjne afhænger af store projekter som disse. Et forenet Europa har ikke råd til yderligere forsinkelser og forsømmelse.

– Forslag til beslutning (RC-B7-0118/2009)

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vedtagelsen af denne beslutning kan ikke undgå at fremkalde et par bemærkninger om beslutningens sigte og indhold. For det første bør EU i stedet for at hævde at være verdensmester i demokrati, hvilket EU ikke er, og fremsætte "praktiske henstillinger" til andre lande, frem for alt beskæftige sig med demokratiets tilstand inden for EU. Processen med ratificering af Lissabontraktaten er det seneste eksempel blandt andre mulige eksempler på, hvordan det såkaldte "europæiske projekt" går imod de europæiske befolkningers demokratiske deltagelse og er i modstrid deres interesser, ønsker og forhåbninger, idet man presser dem, afpresser dem og ser bort fra deres beslutninger om, hvilken vej de ønsker for deres kollektive fremtid. Vedrørende EU's eksterne forbindelser burde EU-landene for det andet bidrage til demokrati ved at fremme en ægte politik for fred og internationalt samarbejde baseret på respekt for hvert lands suverænitet og princippet om ikke-indblanding samt respekt for folkeretten og FN's Pagt i stedet for at fremme en genoplivning af våbenkapløbet og militarisering af de internationale forbindelser. Vi er desværre langt fra at yde dette bidrag. Et EU med et stadig mere tydeligt demokratisk underskud kan ikke være et eksempel til efterfølgelse og kan langt mindre hjælpe med at "konsolidere" demokrati i verden. Derfor stemmer vi imod.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Denne beslutning udstiller som sædvanlig Parlamentets såkaldt gode hensigter med hensyn til menneskerettigheder. EU's rolle er således tilsyneladende at oplyse menneskeheden som helhed om EU's begreber om demokrati, at finansiere den demokratiske udvikling i alle lande osv. Hvordan kan Unionen så være troværdig, når den så halvhjertet, om overhovedet, anvender de beskyttelsesbestemmelser, som jo findes om dette emne i alle dens udenrigshandelsaftaler, og når den fortsætter med at finansiere og handle med hvad som helst?

Hvordan kan Unionen være troværdig, når man ser på, hvordan den handler, selv i Europa, og påtvinger nationerne en EU-forfatning, der omdøbes til Lissabontraktaten, selv om nogle af dem klart erklærede, at de ikke ønskede den? Og hvordan kan venstrefløjen i Parlamentet være troværdig efter gårsdagens rædselsfulde farce om Italien, hvor den demonstrerede en sekterisk og fanatisk holdning, der aldrig er set før?

- Betænkning: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Brok-betænkningen om de institutionelle aspekter af oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-udenrigstjenesten), som bliver særdeles vigtig, hvis EU's eksterne forbindelser skal gøres mere konsekvente og effektive. Det er vigtigt at sikre, at oprettelsen af EU-udenrigstjenesten som følge af nyskabelserne i Lissabontraktaten vil gøre det muligt at bevare og videreudvikle Fællesskabets model i EU's eksterne forbindelser og opretholde EU's interinstitutionelle balance.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er en naturlig følge af den proces, hvorved EU får stadig større eksterne kompetencer. Den kan blive et vigtigt instrument til samordning og kan bidrage til, at EU kan hævde sin position udadtil, hvis den kan modstå presset fra direktoraterne og i højere grad basere sin indsats på at samarbejde med medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer i stedet for at konkurrere mod dem.

Jeg beklager, at det ikke var muligt at samle støtte i Udvalget om Udenrigsanliggender til mit ændringsforslag om, at man overvejede de europæiske verdenssprog ved fastlæggelsen af de fremtidige interne sprogordninger for EU-udenrigstjenesten.

Dette er så meget mere klart, eftersom EU-udenrigstjenestens højst prioriterede område bør være at bygge broer og skabe kontakter og forbindelser med resten af verden, og den burde derfor som sine arbejdsværktøjer vælge de sprog, der egner sig bedst til at etablere dem direkte. Det er derfor uforståeligt, at Parlamentet i overvejelsen af dette spørgsmål vælger at se bort fra flersprogethedens eksterne aspekt og disse sprogs strategiske karakter, som ikke kun anerkendes af det selv, men også af Kommissionen.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg støttede Europa-Parlamentets udtalelse om den fremtidige EU-udenrigstjenestes struktur. Jeg håber, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-udenrigstjenesten) vil udtrykke en i hovedsagen Fællesskabsbaseret tilgang og vil gøre EU i stand til at udøve sin diplomatiske indflydelse effektivt og demokratisk. EU-udenrigstjenesten skal være underlagt Kommissionen med hensyn til administrative og budgetmæssige anliggender og skal officielt være en del af Kommissionen. Jeg håber også, at den nye kommissær for udvikling vil kunne bevare en fuldstændig autonomi og bevare sine beføjelser i forhold til denne tjeneste i modsætning til idéen om, at han kunne koncentrere sin magt inden for områder i forbindelse med EU's optræden udadtil, herunder EU's handelspolitik og EU's udvidelse. Det er vigtigt, at Parlamentets stemme bliver hørt af Rådet, der ventes at fastlægge retningslinjerne for dette nye organ på sit møde den 29.-30. oktober 2009.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte imod hr. Broks betænkning om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-udenrigstjenesten), da jeg betragter den som det tydeligste eksempel på militariseringen af EU. Tjenesten, der skal lanceres efter vedtagelsen af Lissabontraktaten, dækker alle aspekter af EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Ifølge betænkningen skal EU-udenrigstjenesten og den højtstående repræsentant (og næstformand for Kommissionen) overtage rollen som EU's repræsentanter udadtil med støtte fra et netværk af 5 000 embedsmænd uden at være underkastet nogen form for parlamentarisk kontrol. Den højtstående repræsentant vil få ansvaret for den civile og militære krisestyring og bliver ansvarlig for menneskerettigheder, men skal ikke stå til regnskab over for medlemsstaterne. Endvidere skal EU-udenrigstjenesten oprettes ved Rådets afgørelse med Kommissionens godkendelse. Parlamentet vil blot blive hørt, hvilket afspejler ordningens antidemokratiske karakter. Jeg synes ikke, at EU-udenrigstjenesten er i overensstemmelse med den ånd i det europæiske projekt, som vores gruppe ønsker at forsvare, nemlig et Europa, der skabes for og af borgerne frem for det Europa, der i øjeblikket er under opbygning på grundlag af en økonomisk model, som sigter mod at undgå enhver indblanding i økonomien.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-udenrigstjenesten), der oprettes i henhold til den reaktionære Lissabontraktat, er en mekanisme til fremme af øget imperialistisk aggression og EU's antigræsrødsstrategi. Kapitalens politiske repræsentanter i Europa-Parlamentet – både konservative, socialdemokrater, liberale og grønne – har travlt med at stemme for EU-udenrigstjenesten, hvilket beviser deres hengivenhed over for de forenede europæiske kapitalinteressers økonomiske politikker og militære muligheder

- EU's uafhængige repræsentation i alle internationale organisationer uafhængigt af EU-medlemsstaterne som fastsat i Lissabontraktaten

- oprettelse af EU-udenrigstjenesten, en selvstændig EU-tjenestegren med civile og militære beføjelser baseret på anvisninger fra FUSP og APCA og bemandet med højtstående civile og militære EU-tjenestemænd under ledelse af den højtstående repræsentant

- brug af EU-udenrigstjenesten som et værktøj til fremme af EU's imperialistiske politik med dens egne ambassader og diplomatiske indsats uafhængigt af medlemsstaterne. Vejen for denne udvikling blev banet med Maastrichttraktaten, der førte til oprettelse af EU's FUSP og APCA, og signalerede en eskalering af militær aggression og militarisering af EU.

Det græske kommunistparti stemte imod betænkningen, der afslører alle sider af Lissabontraktaten og de farer, som ligger i anvendelsen af den for mennesker, der bekæmper EU, denne tværnationale kapitalunion med dens græsrødsfjendtlige politik.

– Forslag til beslutning (RC-B7-0095/2009)

Françoise Castex (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg deltog ikke i denne afstemning, fordi jeg forkaster idéen om endnu en gang at styrke vores økonomiske relationer med USA. Partnerskabet mellem EU og USA er ikke det vigtigste for Europa og er ikke det, Doha-runden har brug for. EU må diversificere sit valg af partnere, hvis det ønsker at bevare så meget af sin uafhængighed som muligt. For at gøre det må EU øge antallet af aftaler med udviklingslandene. I stedet for at amerikanisere europæiske standarder må vi prioritere indførelsen af en multipolær udviklingsmodel, hvor Europa endelig finder sin rette plads og fulde betydning.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Relationerne mellem EU og USA repræsenterer uden tvivl EU's vigtigste strategiske partnerskab. Vi har et fælles ansvar for at fremme fælles værdier såsom respekt for menneskerettigheder, demokrati, stabilitet og fred, men også for at finde bedre løsninger på forskellige globale farer og udfordringer, som det er tilfældet med bl.a. den økonomiske og finansielle krise, klimaforandring, nuklear spredning, bekæmpelse af international kriminalitet og terrorisme samt udryddelse af fattigdom.

Hvis fremtidige forhandlinger om samarbejdet om retlige og politimæssige anliggender og på interne og eksterne sikkerhedsområder skal lykkes, vil jeg gerne understrege, at det er afgørende, at sikkerhedsforanstaltningerne ikke krænker borgerlige frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder, for ikke at nævne behovet for at respektere privatlivets fred og databeskyttelse.

Jeg vil gerne endnu en gang gentage, at europæiske personoplysninger kun bør overføres til tredjelande, hvis de to grundlæggende principper om nødvendighed og proportionalitet er overholdt. Det bør også sikres, at europæisk og national lovgivning om databeskyttelse overholdes i fuldt omfang, og at der stilles passende proceduremæssige garantier.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om det kommende topmøde mellem EU og USA og mødet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd, da det sætter fokus på behovet for at styrke de transatlantiske forbindelser på et tidspunkt, hvor store internationale udfordringer kræver en koordineret global reaktion. Jeg vil gerne fremhæve den rolle, Det Transatlantiske Økonomiske Råd spiller for at fremme og sikre en koordineret reaktion på den globale finanskrisen, og betydningen af de transatlantiske forbindelser, når det gælder om at nå en international aftale på COP 15 i København, der omfatter en tilstrækkelig finanspakke til at hjælpe udviklingslandene med at bekæmpe klimaforandringerne ved hjælp af både afbødende foranstaltninger og tilpasningsforanstaltninger.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På grund af USA's strategiske betydning for EU og omvendt bør et transatlantisk partnerskab styrkes på det næste topmøde for at konsolidere evnen til at træffe foranstaltninger til at løfte de udfordringer, vi nu står over for, fra den aktuelle alvorlige socioøkonomiske krise til spørgsmål som nedrustning, bekæmpelse af terrorisme, klimaforandringer, respekt for menneskerettigheder osv.

En samordnet indsats fra USA og EU er også afgørende for at nå frem til et mere modent stade i de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem de to parter, der kan føre til oprettelse af et egentligt transatlantisk marked inden 2015 med mindre bureaukrati og som følge heraf et mere stabilt og attraktivt klima for virksomheder på begge markeder, som giver dem lavere driftsomkostninger.

Hvis USA desuden ikke indfører tilsvarende foranstaltninger, især med hensyn til regulering af det finansielle område, vil EU stå dårligere i konkurrencen, hvilket vil være særdeles skadeligt for europæisk økonomi.

Jeg vil derfor gentage, at der er behov for at beskytte EU's interesser gennem en sammenhængende og samordnet politik mellem EU og USA på de forskellige områder af fælles interesse.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte imod beslutningen om det kommende transatlantiske topmøde mellem EU og USA, fordi præsident Obamas indsats indtil nu kun har været symbolsk til trods for de store håb, der blev tændt, da han flyttede ind i Det Hvide Hus efter et historisk valg i et land, hvor etniske

minoriteter stadig udsættes for diskrimination. USA's nuværende præsident følger samme økonomiske model uden indblanding i økonomiske anliggender som den tidligere regering, har videreført samme militærpolitik som sin forgænger (han sendte flere tropper ind i Afghanistan og opretter nye militærbaser i Colombia) og mangler stadig at lukke Guantánamo-lejren og hæve embargoen mod Cuba. Han har ikke lagt pres på Israel eller Marokko for at få dem til at overholde international lovgivning. Til dato anvender USA fortsat dødsstraf i 38 forbundsstater. USA mangler stadig at ratificere Ottawatraktaten om kontrol med våbenhandel og Kyoto-protokollen. Af disse årsager har jeg stemt imod beslutningen.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningsforslaget, fordi jeg tillægger topmødet mellem EU og USA, der skal afholdes i november 2009, stor betydning. På det seneste G20-møde blev der afgivet mange løfter, som det vil blive vanskeligt at holde, hvis landene handler hver for sig. I den forbindelse bør EU og USA påtage sig en førende rolle i gennemførelsen af de forpligtelser, der blev indgået af G20. Derfor har vi brug for en mere effektiv koordinering mellem de foranstaltninger, der træffes af USA og af EU. Derfor tilskynder jeg til disse fælles møder mellem europæere og amerikanere og mere specifikt drøftelserne i Det Transatlantiske Økonomiske Råd.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.25 og genoptaget kl. 15.00)

11. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

12.1. Guinea

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Guinea.

Véronique De Keyser, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand! Jeg mener, at interessen for denne sag er langt større end den flok mennesker, der har skyndt sig herind i eftermiddag, lader aner, hvilket jeg endnu en gang beklager for min gruppe og for de andre.

Guinea-Conakry har brug for støtte fra det internationale samfund. Efter præsident Contés død tog en militærjunta magten. Selv om den blev kritiseret af det internationale samfund, fik den imidlertid støtte nationalt, fordi den lovede en hurtig overgang til civil styre med frie valg. Kaptajn Dadis Camara, der ledede juntaen, afgav et fast løfte om ikke at stille op til præsidentvalget, men efter en katastrofal forvaltning af landet – intet budget, ingen offentlige bud, ingen grundlæggende tjenesteydelser til befolkningen – fik han smag for magten og klyngede sig så hårdt til den, at han nu har stillet op til valget. Hans valgkampagne udnytter alle landets organisatoriske, mediemæssige og økonomiske ressourcer. Over for denne krænkelse af de løfter, juntaen tidligere havde afgivet, afholdt oppositionen en demonstration, der blev slået brutalt ned af præsidentgarden. Resultatet var 150 døde og over 1 000 sårede, og mange kvinder blev voldtaget og fik maven skåret op.

Reaktionen fra Europa-Parlamentet, og forhåbentlig også fra EU, skal være klar. Vi opfordrer til, at EU's fiskeriaftale bliver suspenderet. Vi opfordrer Den Afrikanske Union til at pålægge militærjuntaen sanktioner og til at arrangere en dialog i en forsoningskomité. Vi opfordrer til, at der indsættes en overgangsregering, der kan forberede præsidentvalg og valg til den lovgivende forsamling, idet juntaen definitivt erklæres for ulovlig af det internationale samfund.

Jeg håber, at disse reaktioner, som er passende i forhold til den tragedie, der har fundet sted, vil danne præcedens, og at EU i andre tilfælde af åbenbare brud på menneskerettighederne vil have mod til at handle lige så hurtigt.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Når man ser på situationen i Guinea og hører om de uhyrligheder, som har fundet sted der i de seneste måneder, er det første legitime spørgsmål, hvorfor det har fået så lidt omtale i medierne. Der har kun stået et par linjer hist og her, som om der ikke var blevet dræbt i hundredvis af mennesker og begået frygtelige torturhandlinger og rædselsvækkende voldtægter med det formål at tilintetgøre menneskelig værdighed.

Ganske vist har forskellige internationale institutioner fordømt militærjuntaen, der kom til magten efter et statskup, men jeg mener, at der burde være gjort meget mere for at øge bevidstheden hos almindelige borgere, bl.a. EU-borgerne. Derfor glæder det mig, at i det mindste Europa-Parlamentet, der taler på vegne af de borgere, som har valgt os ind, reagerer på passende vis, og den beslutning, vi skal stemme om i dag, behandler det på passende vis.

Jeg finder det imidlertid af yderste vigtighed, ikke blot at kritisere og fordømme det nuværende styre, men også at fjerne enhver mulighed for, at EU-midler, der gives med det formål at hjælpe Guineas befolkning, bliver misbrugt.

Cristian Dan Preda, *forslagsstiller*. – (RO) Hr. formand! Den 28. september er en vigtig dato for Guineas befolkning, fordi det er den dag, folkeafstemningen om uafhængighed fandt sted. Fra i år vil den 28. september imidlertid være en dag, der markerer massakren mod modstanderne af den regering, som kom til magten i Conakry ved vold.

Det er ikke en acceptabel mulighed at holde denne militærjunta ved magten. I al den tid har kaptajn Dadis Camara, der tog magten, lovet, at han vil gå ud af konkurrencen og ikke stille op til valget. Datoen herfor er nu udløbet, og det vil Den Afrikanske Unions ultimatum også snart.

Det er indlysende, at militæret, nu hvor det er ved magten, lyver og ikke skal tages på ordet. Derfor er der behov for en demokratisk valgt regering, og det må det internationale samfund presse på for.

Marie-Christine Vergiat, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg talte allerede under forhandlingen på "mini-sessionen" i Bruxelles for to uger siden. Derfor vil jeg ikke gentage min tale.

Mine kolleger har allerede fremhævet en række punkter. Selv vil jeg gerne sige, hvor glad jeg er for, at alle politiske grupper i Parlamentet i dag i fællesskab kan svare på en appel fra det guineanske civilsamfund og fordømme undertrykkelsen fra den militærjunta, der har været ved magten siden december, en undertrykkelse af den fredelige demonstration, som blev afholdt for at fejre Guineas uafhængighed.

Det guineanske civilsamfund beder os om at komme det til hjælp, og det ville faktisk være helt uacceptabelt, hvis EU frigav midler i henhold til fiskeriaftalen, når vi i dag udmærket ved, at de vil gå direkte i den siddende militærjuntas lommer og ikke vil blive brugt til at hjælpe guineanske fiskere, som det er aftalens hensigt.

Det guineanske styre er det mest korrupte regime i verden i dag. Det er ikke noget, jeg siger, men de organer, som skal overvåge situationen.

Jeg håber derfor inderligt, at vi sammen vil kunne stemme for den fælles beslutning i dens helhed, inklusive det afsnit, hvori der opfordres til at suspendere anvendelsen af fiskeriprotokollen, og jeg håber, at vi vil få støtte fra Rådet og Kommissionen i denne sag.

Adam Bielan, *ordfører*. – (PL) Hr. formand! Da kaptajn Camara i slutningen af sidste år ledede den militærjunta, der tog magten i Guinea efter præsident Contés død, var det internationale samfund desværre af den naive opfattelse, at kaptajn Camara ville afholde et frit og demokratisk præsidentvalg, som han ikke selv ville deltage i. Vi ved nu, at da over 50 000 tilhængere af oppositionen den 28. september samledes på det nationale stadion for at protestere mod kaptajn Camaras kursændring og brødte løfter, sendte han tropper mod dem. Over 150 mennesker døde, over 1 200 blev såret, og der var talrige tilfælde af voldtægt.

Det glæder mig, at EU's højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik Javier Solana var så hurtig til at tage bladet fra munden. Jeg vil gerne takke den franske regering for at have suspenderet det militære samarbejde med Guinea. Der er imidlertid gået tre uger siden massakren, og disse aktioner har endnu ikke givet nogen synlige resultater. Af den grund mener jeg, at EU bør fokusere på at lægge pres på Guinea sammen med FN og Den Afrikanske Union og anvende de stærkest mulige sanktioner. Først da vil vi kunne tale om kaptajn Camaras overdragelse af magten.

Isabella Lövin, *forslagsstiller*. – (SV) Hr. formand! Jeg ser positivt på den beslutning, fiskerikommissær Joe Borg bebudede for nogle dage siden om, at Kommissionen trækker sit forslag til fiskeriaftale med Guinea tilbage. Fiskeriudvalget har allerede stemt imod en sådan aftale. Det gjorde vi to dage efter massakren i Conakry, hvor over 150 mennesker blev skudt og dræbt af regeringstropper under ledelse af Moussa Camara.

Jeg håber, at det er første skridt i retning af, at EU reviderer sin handelspolitik med udviklingslandene. Vi har et enormt ansvar som en af verdens største og vigtigste spillere på handels- og også udviklingsområdet. Der skal være konsekvens mellem vores handel og vores forhold til den type styre. I årenes løb har vi prøvet at

forbedre fiskeriaftalen ved at sige, at nogle af pengene fra aftalen skulle gå til at støtte lokalt fiskeri. Kommissionens egne analyser har imidlertid vist, at pengene faktisk ikke bruges til det formål, der står i aftalen, men i stedet går direkte til at støtte den type styre. EU skal ophøre med at yde denne støtte.

Filip Kaczmarek, for PPE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Vi talte allerede om Guinea for to uger siden. Ikke desto mindre kræver situationen i landet fortsat opmærksomhed og initiativer fra vores side. I mandags hørte Udviklingsudvalget en øjenvidneberetning om begivenhederne den 28. september fra den tidligere premierminister og leder af oppositionspartiet UFDG, hr. Diallo.

Det forekommer mig, at det ikke vil være nok at opfordre juntaen til at respektere ytringsfrihed, forsamlingsfrihed eller menneskerettigheder generelt. Hvis juntaen respekterede disse principper, disse værdier, ville den ikke være en junta, så vi kan ikke forvente, at den vil lytte til vores appeller. En handlingens mand – og kaptajn Dadis Camara er afgjort sådan en – vil kun kunne stoppes med handling, ikke med ord. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til at handle.

Patrice Tirolien, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Guinea bliver i øjeblikket rystet af tragiske begivenheder, der har chokeret den internationale offentlighed og har ladet hånt om lovgivningen.

Den 28. september 2009 gennemførte militærjuntaen under ledelse af kaptajn Dadis Camara nemlig den blodige undertrykkelse af en fredelig demonstration, som samlede alle oppositionspartierne.

I henhold til Cotonouaftalerne bygger relationerne mellem EU og AVS-partnerne jo på respekt for menneskerettigheder og demokratiske principper. Derfor er kaptajn Dadis Camaras ensidige beslutning om at udsætte valget og nægte at rejse spørgsmålet om sin opstilling som Guineas præsident en alvorlig misligholdelse af forpligtelserne til at afholde frie og gennemsigtige valg inden for et år.

EU må derfor omgående træffe foranstaltninger i overensstemmelse med de principper og permanente værdier, der ligger til grund for EU's handling, således at denne vold, som i den grad krænker menneskerettighederne, kan ophøre.

Det glæder mig, at kompromisbeslutningen er helt i overensstemmelse med vores værdier og principper, men det ligger mig her særlig på sinde at understrege artikel 10 i teksten om suspenderingen af anvendelsen af fiskeriprotokollen mellem EU og Republikken Guinea, indtil den demokratiske proces er indledt.

Jeg kan høre folk undre sig over, om en sådan beslutning ikke vil have katastrofale socioøkonomiske konsekvenser for befolkningen, men stillet over for volden den 28. september må vi erkende, at den guineanske regering næppe bekymrer sig om sine borgeres levevilkår, og at det ikke giver os andre muligheder end at stå fast.

Siden sin uafhængighed i 1958 har Guinea kun kendt til diktatoriske styre.

Carl Haglund, for ALDE-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Jeg vil ikke gentage alle de begavede og fornuftige ting, mine kolleger allerede har sagt. Jeg vil for det første gerne sige, at jeg er meget glad for, at dette spørgsmål bliver drøftet her i dag. Jeg vil kort sige et par ord om den debat om fiskeriaftalen, vi havde i udvalget den 30. september. Da vi drøftede spørgsmålet, skulle man faktisk have troet, at EU var i gang med at indgå en handelsaftale med et hvilket som helst vestligt demokrati. Ingen steder under drøftelsen eller i dokumenterne blev det nævnt, at den aftale, vi havde foran os, var med en nation, hvor situationen er, som den er i dag, og som allerede er blevet udmærket beskrevet i Parlamentet.

Mange mennesker mente måske, at fiskeri og menneskerettigheder er helt adskilte spørgsmål, og at vi ikke burde blande de to. Personligt kan jeg ikke forstå, hvordan nogen politiker kan tænke på den måde. Den kendsgerning, at stemmerne i udvalget var 11-9 til fordel for ikke at indgå aftalen er også meget bekymrende. Det betyder, at der var en ganske stor gruppe i Parlamentet, som i det mindste på det tidspunkt mente, at det var helt i orden at indgå en handelsaftale med et land som Guinea med det styre, det har. Det glæder mig at kunne sige, at der for det første nu er langt større enighed om, at vi skal indtage en klar holdning til Guinea, og for det andet, at der er bred støtte til, at Rådet nu faktisk har trukket denne aftale tilbage. Det er jeg særdeles glad for.

Nogle mennesker kan måske tro, at de, der går ind for, at aftalen bliver trukket tilbage, ikke tænker på de fiskere, der bliver berørt, men det er på ingen måde tilfældet. Naturligvis skal vi finde en bæredygtig løsning for dem, men vi kan ikke feje menneskerettighederne ind under gulvtæppet, blot fordi vi har et antal fiskerbåde, der har brug for støtte.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg havde den fornøjelse at deltage i Fiskeriudvalgets møde, da det, om end med en meget snæver margin, stemte imod en fornyelse af fiskeriaftalen med Guinea netop på grund af de massakrer, voldtægter og alle de krænkelse af menneskerettighederne, der har fundet sted, og som stadig mangler at blive efterforsket.

I dag vil jeg gerne have, at Europa-Parlamentet vedtager denne beslutning på plenarmødet. Dette skridt vil sende et klart budskab både til EU-institutionerne og til Guineas regering om, at vi ikke er rede til at bruge skatteydernes penge til at holde en korrupt regering, som er indblandet i kriminelle aktiviteter, ved magten

Det skulle glæde mig, om menneskeliv og menneskerettigheder for en gangs skyld, og jeg håber, at det vil danne præcedens, blev opfattet som vigtigere end en økonomisk aftale. Et sådant skridt skulle glæde mig endnu mere, fordi Kommissionen allerede har taget det skridt, og det samme gælder Fiskeriudvalget. Det er nu på høje tid, at Europa-Parlamentet også ratificerer denne beslutning på sit plenarmøde.

Det er således en stor mulighed for os, og jeg håber som sagt, at artikel 10 forbliver intakt.

(Bifald fra forskellige pladser)

Tomasz Piotr Poręba, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Mindst 157 døde og over 1 200 sårede er resultatet af den guineanske hærers intervention i en fredelig oppositionsdemonstration på stadion i Conakry i september. Det er den største massakre, siden Guinea blev uafhængig i 1958.

Da præsident Camara tog magten i december sidste år, lovede han at gøre noget ved korruption og anarki og derefter afgive magten ved demokratisk valg. I dag fortsætter militærjuntaen med at regere landet uden respekt for de basale retsstatsprincipper eller grundlæggende rettigheder. Soldaterbander er jævnligt indblandet i angreb, røverier og voldtægt.

Som repræsentanter for demokratiske lande må vi kræve, at juntaen omgående træder tilbage, og at alle ansvarlige for den blodige massakre på civile, for skydning ind i menneskemængder og for offentlig voldtægt af kvinder bliver stillet for retten. Guinea er et land med et enormt økonomisk potentiale, men til trods for det er det et af verdens fattigste lande og en af de mest korrupte stater i Afrika, og militærjuntaens fortsatte diktatur kan føre til borgerkrig og kan destabilisere situationen i hele Vestafrika.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Hr. formand! Der er i dag gjort rede for 150 døde og utallige tilfælde af seksuel fornædelse. Det var en hidtil uset krænkelse af den guineanske civilbefolkning, der blev udført den 28. september. Det var også en grænseløs undertrykkelse, den siddende militærjunta gennemførte, og vidneberetningerne efterlader ingen tvivl.

Vi må være særdeles bestemte over for et sådant barbari, og jeg ser positivt på de målrettede sanktioner mod kaptajn Moussa Dadis Camaras junta, som EU-medlemsstaterne besluttede i går. Det er helt klart ikke nok at fordømme begivenhederne. Vi må kræve, at begivenhederne bliver undersøgt til bunds af en egentlig international undersøgelseskommission, og at de forbrydelser, der er begået, ikke går ustraffet hen.

Endvidere vil jeg personligt gerne i de 30 sekunder, jeg har tilbage, opfordre EU til at bruge alle de midler, vi har til rådighed, til at bekæmpe brugen af seksuel vold som våben i krig. Det er et hurtigt voksende fænomen i mange områder med væbnet konflikt. Det er kvinder, ofte ældre eller meget unge kvinder, der er ofre. Under alle omstændigheder er ofrene imidlertid sårbare mennesker.

Støtte til retsstaten og god regeringsførelse skal automatisk ledsages af respekt for menneskerettigheder, lighed mellem mænd og kvinder og beskyttelse af de mest sårbare som minimumsbetingelser for en hvilken som helst type ny samarbejdsaftale.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den 28. september demonstrerede Guineas befolkning for at opfordre til, at de løfter, som var blevet afgivet, blev holdt, og for at der kunne blive afholdt frie og demokratiske valg som lovet.

De har lidt under den værste tænkelige undertrykkelse fra et styre, der allerede manglede al legitimitet, og som den dag mistede al værdighed. Mænd blev undertrykt, kvinder fik skåret maven op med bajonetter og voldtægt, og politiske modstandere og fagforeningsfolk blev tortureret og lemlæstet.

EU må i dag bakke op om Den Afrikanske Union, ECOWAS og FN og afvise at tillade, at denne forbrydelse passerer ustraffet, og frem for alt vise solidaritet med den guineanske befolkning. Dette land, som bugner af rigdomme, vil aldrig kunne udnytte dem til sin udvikling, så længe korrupte diktaturer kan bemægtige sig dem til gavn for en klan.

Derfor hilser jeg den faste holdning, Kommissionen har bebudet, og som Parlamentet kan demonstrere i dag, velkommen. Vi kan ikke veje snævre økonomiske interesser op mod de forpligtelser, EU's partnere, navnlig underskriverne af Cotonouaftalen, har indgået om respekt for menneskerettigheder og respekt for demokratiske principper. I dag har vi en forpligtelse over for Guineas befolkning til at støtte dem i deres kamp for frihed og demokrati.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg bad blot om ordet for at fremsætte en bemærkning til forslaget om at suspendere den eksisterende fiskeriprotokol mellem EU og Guinea. Jeg tvivler på, om et brutalt styre, der ikke tøver med at slå 156 af sine borgere ihjel og er ansvarligt for så mange andre uhyrligheder, vil kunne rykkes af en så uforholdsmæssig lille sanktion om det spørgsmål. Vi bør også huske på, at der er juridiske forpligtelser i henhold til denne aftale over for ansatte i fiskeindustrien i Guinea, som ikke har noget at gøre med det brutale styre. Derfor tøver PPE med at støtte dette forslag.

Charles Tannock, (ECR). – (EN) Hr. formand! Guinea-Conakrys historie følger en deprimerende kendt afrikansk drejebog: en diktatorisk hersker, et militærkup, et autoritært styre, der erstattes af et andet, og de fleste mennesker lever stadig i ussel fattigdom. Betydelige mineral- og olieressourcer kunne gøre Guinea til en af Afrikas mest velstående nationer. I stedet giver formuen næring til konflikt og elendighed, ikke kun i Guinea, men i hele regionen, der har oplevet rystende blodsudgydelser og kronisk ustabilitet i de sidste 20 år.

Jeg har tidligere lagt pres på Kommissionen, for at den kunne bidrage til at udvikle en form for Kimberley-proces for andre ressourcer end blot diamanter med henblik på at sikre, at mineselskabernes aktiviteter ikke støtter borgerkrig eller skrupelløse diktatorer som kaptajn Camara i Guinea. Jeg er derfor specielt bekymret over den betydelige aftale, der er indgået mellem Guinea og kinesiske virksomheder, og jeg håber, at Kommissionen og Rådet vil sige til Beijing, at vi forventer, at Kinas forretningsaktiviteter i landet hverken fremkalder intern strid eller yderligere underminerer menneskerettighederne i Guinea. Dog er jeg, som hr. Kasoulides, bange for, at forslagene om at tilbagekalde EU's fiskeriaftale kun vil tjene til at straffe lokalsamfundene, ikke militærjuntaen.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Hr. formand! Eftersom vi her har rost Kommissionen for dens beslutning om fiskeriprotokollen med Guinea, specifikt på grund af krænkelse af menneskerettighederne, vil jeg gerne spørge Kommissionen, om den nu har til hensigt at foretage en systematisk undersøgelse af andre lignende situationer eller i det mindste forberede sig på at handle konsekvent og lige så bestemt, hvis sådanne alvorlige krænkelse af menneskerettighederne skulle foregå andre steder.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! En finsk vælger spurgte mig for nylig, hvordan jeg ville definere menneskerettigheder. Jeg sagde, at jeg ikke burde definere dem selv, og at det ikke var umagen værd at gøre det, for så ville de ikke nå længere end til min egen hoveddør. Idéen er nemlig, at menneskerettighederne allerede er blevet defineret, og at landene er forpligtede til at respektere dem. De er bindende for det internationale samfund. Det er derfor, vi påberåber os dem.

Guinea har underskrevet Cotonouaftalen, og ifølge den skal menneskerettigheder og demokrati respekteres. Det er en grundlæggende præmis. Vi må virkelig insistere på, at et lands demokratiske udvikling kommer godt i gang, når vi indgår flere samarbejdsaftaler på grundlag af Cotonou. Som vi har hørt, er situationen i Guinea på nuværende tidspunkt utålelig og kræver en hurtig respons og muligvis sanktioner. Guinea har store malmressourcer og som følge heraf store udviklingsmuligheder. Samtidig er det et af verdens mest korrupte lande. Det er meget beklageligt, at statsejede kinesiske selskaber og virksomheder, som investerer i Guinea, ikke forlanger nogen form for forpligtelse i forbindelse med menneskerettigheder.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Kommissionen har været hurtig til i stærke vendinger og ved mere end én lejlighed at fordømme (*Formanden afbrød taleren*) massakrerne og de grove krænkelse af menneskerettighederne, der fandt sted den 28. september 2009, og som også er fortsat siden.

Gennem sin deltagelse i Den Internationale Kontaktgruppe for Guinea godkendte Kommissionen de konklusioner, man nåede frem til på mødet den 12. oktober, om vedtagelse af forskellige foranstaltninger til støtte for overholdelse af menneskerettighederne.

Først og fremmest har vi på det humanitære plan brug for, at alle vilkårligt arresterede personer bliver løsladt, at ofrenes lig bliver udleveret til deres familier, og at alle de sårede, især kvinder, der er blevet voldtaget, får lægehjælp. Vi kan kun udtrykke vores fortvivlelse og bekymring over, at det i øjeblikket ser ud til, at ingen af disse foranstaltninger er blevet truffet.

For det andet ser Kommissionen positivt på FN's generalsekretærs beslutning om at oprette et internationalt undersøgelsesudvalg til at undersøge massakrerne den 28. september med henblik på at stille gerningsmændene til disse handlinger for retten. Det er af afgørende betydning for os at bringe en ende på deres straffrihed og på forværringen af menneskeretssituationen i Guinea. Det internationale undersøgelsesudvalg og den foreløbige efterforskning, der er gennemført af Den Internationale Straffedomstol, vil bidrage til at forbedre situationen i den henseende.

I denne situation er Kommissionen parat til at undersøge muligheden for at give økonomisk støtte til Den Internationale Observatørmission og tilbyde beskyttelse, således at kommissionsmedlemmer og vidner er beskyttet mod intimiderende handlinger, og til at hjælpe med at skabe et sikkert klima for Guineas befolkning.

Ud over at pålægge en total våbenembargo er Kommissionen på den anden side indstillet på at undersøge muligheden for at støtte reformer på sikkerhedsområdet med henblik på at reformere hæren og gøre den professionel, således at stabiliteten kan blive genoprettet i Guinea.

Endelig ønsker jeg at understrege, at de foranstaltninger, der er nødvendige i overensstemmelse med artikel 96 i Cotonouaftalen, allerede blev truffet den 27. juli 2009.

Jeg vil også gerne nævne en ting, der blev fremhævet før. For at være konsekvent og for at øge presset på militærjuntaen har kommissæren med ansvar for fiskeri og maritime anliggender, Joe Borg, bebudet, at Kommissionen har til hensigt at trække den foreslåede partnerskabsaftale i fiskerisektoren, som skal indgå med Guinea, tilbage. I øjeblikket agter vi nemlig ikke at betale (*Bifald*) den tilsvarende finansielle modydelse.

Som svar på det spørgsmål, jeg fik stillet, vil Kommissionen i andre tilfælde bestemt træffe foranstaltninger i hver enkelt sag og se på de situationer, der er relevante i det enkelte tilfælde.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted efter forhandlingerne.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Hovedformålet med den nye partnerskabsaftale mellem EU og Guinea-Conakry er at styrke samarbejdet mellem EU og Republikken Guinea for således at fremme etableringen af et partnerskab om at udvikle en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne i Guineas fiskeriområde i begge parter interesse.

Den finansielle modydelse i henhold til protokollen er fastsat til 450 000 EUR om året for fiskerimuligheder vedrørende kategorien af stærkt vandrende arter. Hele beløbet skal bruges til at etablere en national fiskeripolitik baseret på ansvarligt fiskeri og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i de guineanske farvande.

Ovenstående er i overensstemmelse med forslaget til fiskeriaftaler med tredjelande under den fælles fiskeripolitik, og derfor stemte jeg for dette dokument.

12.2. Iran

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om syv beslutningsforslag om Iran

Ana Gomes, forslagsstiller. – (PT) Hr. formand! Iran er præget af sproglig, religiøs, etnisk og politisk mangfoldighed. Det shiamuslimske flertal lever sammen med sunnimuslimer, zarathustriere, kristne, jøder og baha'i-tilhængere. Det persiske flertal deler landet med talløse etniske minoriteter såsom azeriere, arabere, kurdere, baluchier og andre, der udgør næsten halvdelen af befolkningen. Byerne vrirler med en moderne middelklasse og unge mennesker, der er klar til at leve i det 21. århundrede Iran. Al denne uro og kompleksitet skræmmer styret, der ville foretrække et enkelt Iran. Enkelt med hensyn til religiøs fanatisme og isolering af landet og enkelt sådan at forstå, at den offentlige mening kan kues af voldelig undertrykkelse.

Denne beslutning indeholder en beskrivelse af den systematiske overtrædelse af menneskerettighederne, som iranerne udsættes for i deres eget land, bl.a. hyppig anvendelse af dødsstraf, selv mod børn, stening af mænd og kvinder, omfattende begrænsninger af ytringsfriheden og forfølgelse af religiøse og etniske mindretal. Med denne beslutning udsender Parlamentet to separate budskaber. Det første er til Irans befolkning, og det er, at Europa i iranerne, og især i landets unge, ser håbet om en fremtid, hvor deres land vil indføre demokrati og frihed og vil påtage sig den vigtige rolle i regionen, det fortjener. Det andet er til det iranske styre. Vi siger

til det, at Iran aldrig vil komme til at udnytte sit ubestridelige potentiale, så længe vold og formørkelse er hovedingredienserne i et politisk regime, der kun lige akkurat taler om værdier som retfærdighed og fred og fortsætter med brutalt at undertrykke sin befolkning.

Marietje Schaake, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! En regering får sin legitimitet ved at sørge for sine borgeres velfærd. Et styre, der ikke lever op til dette mest grundlæggende ansvar, mister sin legitimitet i det internationale samfund.

Den aktuelle selvskabte isolation fører til destruktion i Iran og virker som gift på nabolandene og resten af verden. Vi kan ikke forholde os passive og se småkriminelle blive hængt, mennesker blive voldtaget og tilfældig vold blive begået mod borgerne af deres eget styre. Vi står her for at gentage, at der ikke må og ikke vil være straffrihed for dem, der er skyldige i at begå forbrydelser mod menneskeheden, og vi vil fortsætte med at støtte den iranske befolkning, når den udøver sin ret til at tale frit og protestere fredeligt for frihed og demokrati.

EU har et ansvar for at fastholde disse universelle rettigheder på dagsordenen, også når det drejer sig om handelsinteresser eller Irans atomprogram. Først når det iranske styre har opnået sin legitimitet fra sine borgere, kan det være en troværdig spiller i det internationale samfund.

Tunne Kelam, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Denne situation bundes i et meget specielt præstediktatur, der er berygtet for sin vilkårlige undertrykkelse af menneskerettigheder og borgerlige frihedsrettigheder. Situationen er endda blevet værre siden valget i juni. Antallet af anholdelser, tilfælde af tortur og henrettelser af mindreårige og kvinder er steget. Iran har faktisk det højeste antal henrettelser i verden efter Kina.

Den seneste information, der ikke er med i beslutningsforslaget, er, at det iranske styre i går hængte fem fanger i Teherans Evin fængsel, bl.a. en 28-årig kvinde, Soheila Ghadiri. Hun er den fjerde kvinde, styret har hængt i den seneste måned.

Disse barbariske domme har intet at gøre med de forbrydelser, fangerne angiveligt har begået, men er snarere et forsøg på at forstærke atmosfæren af terror i landet, især mod kvinder og unge, der har vist, at de er fast besluttede på at indføre demokrati og gå imod valget.

Rui Tavares, *forslagsstiller*. – (PT) Hr. formand! Uanset hvor mange mennesker vi er her, når vi taler i Parlamentet, taler vi også for de millioner af mennesker i Iran, der er gået på gaderne og har risikeret deres liv og sikkerhed for at protestere mod et valg, som de mener, er behæftet med svindel.

Disse millioner af iranere i og uden for landet forventer noget af os, og derfor kan udgangspunktet ikke være andet end solidaritet og samarbejde om at hjælpe disse millioner af iranere, der kæmper for demokrati og menneskerettigheder, og som – og det skal understreges – løber langt større risici end dem, diplomatiet normalt frygter.

Jeg vil derfor sige, at udgangspunktet ikke kan være noget andet. Det er rigtigt, at Vestens politik meget ofte har været en forenklet politik, der er udtryk for uvidenhed om Iran. Det er rigtigt, at Europa for ofte har reageret med politikker, der har vist sig at være forkerte i forhold til Iran. Det er rigtigt, at vi meget ofte ikke har ønsket at acceptere, at Iran skulle have den respekt fra det internationale samfund, landet som regional stormagt afgjort ønsker så stærkt.

Som en iransk eksilkunstner sagde efter protesterne, så ønskede Vesten ikke den islamiske republik, og nu har vi ikke engang en republik. Dog kan intet af dette undskylde et regime, der har undertrykt friheden, et undertrykkende regime, og nu et regime baseret på et stadig mere skrøbeligt grundlag af valgsvindel og undertrykkelse af sin befolkning. Den iranske befolkning forventer solidaritet og støtte fra Parlamentet, og det søger vi at give dem med denne tekst.

Fiorello Provera, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi kender de politiske og sociale vilkår, borgerne i Den Islamiske Republik Iran lever under.

Vi er klar over, hvor meget religionen påvirker politiske beslutninger og grundlæggende menneskerettigheder. Det seneste eksempel var drabet på Behnood Shojaee, en ung mand, som for nylig blev henrettet, til trods for at han var mindreårig på tidspunktet for forbrydelsen. Det er den seneste episode i en række af alvorlige menneskeretskrænkelser, der har medført undertrykkelse af politiske modstandere, homoseksuelle, journalister, intellektuelle og alle, der kæmper for Irans sociale og civile udvikling.

Situationen er forværret under Mahmoud Ahmadinejad, der indledte sin præsidentperiode med gentagne gange at benægte holocaust og staten Israels ret til at eksistere. Siden 2005 er antallet af henrettelser i Iran firedoblet, og Iran er det eneste land i verden, som henretter mindreårige, der er skyldige i forbrydelser. Den systematiske brug af tortur i fængsler og brugen af middelalderlige straffe såsom amputation og stening er velkendt, men styret er i vanskeligheder, som det ses af de tusindvis af mennesker, der var modige nok til at protestere på gaderne efter sidste valg.

Den unge kvinde, Neda Agha-Soltan, der blev dræbt på gaden, da hun forsvarede sine rettigheder som kvinde og som borger, er blevet symbolet ikke blot på undertrykkelsen, men også på ønsket om frihed hos et folk, som Europa må hjælpe. Hvordan kan vi hjælpe? En måde er gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder. Et andet håndgribeligt forslag er at opkalde gader eller pladser i vores byer efter Neda Agha-Soltan. Det ville ikke blot være et minde om hendes offer, men ville vise vores solidaritet med den iranske opposition og sikre mere information og øge europæiske borgeres bevidsthed om denne alvorlige situation. Jeg vil gerne se et billede af Neda Agha-Soltan ved siden af billedet af Aung San Suu Kyi på den ene side af Europa-Parlamentets bygning i Bruxelles.

En sidste bemærkning: Hvordan kan præsident Ahmadinejad have nogen troværdighed i forhandlingerne om atomspørgsmålet, når han forfølger og går imod sin egen befolkning, der kræver mere demokrati, større frihed og større respekt for menneskerettighederne?

Struan Stevenson, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Mens vi sidder i Parlamentet og fører storslåede forhandlinger, arbejder bødlerne i Iran på overtid. Som vi hørte fra Tunne Kelam, hængte de i går fem personer mere, bl.a. en ung kvinde, hvis offers forældre havde tilgivet hende. Så hun var faktisk blevet fritaget for dødsstraf, men blev efterfølgende hængt.

Men vi fører en eftergivende politik i EU. Så sent som i denne uge har vi vedtaget, at vi vil tilskynde russerne til at berige atombrændselsstave for Ahmadinejad til gengæld for hans garanti for, at han vil standse sit eget atomberigelsesprogram. Men han har ikke givet den garanti, og han har heller ikke åbnet for adgangen til, at inspektørerne kan se på hans nukleare anlæg. Vi støtter kun mullaherne, når vi fortsætter denne eftergivende politik. Vi skal indføre skrappe sanktioner. Ubøjelighed er det eneste sprog, disse mullaher forstår.

Barbara Lochbihler, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! I begyndelsen af denne mødeperiode fremhævede formand Buzek, at afskaffelse af dødsstraffen er et grundlæggende ønske hos Europa-Parlamentet. Det gælder alle regioner i verden, at denne inhumane og barbariske straf skal afskaffes.

Han henviste til de henrettelser, der finder sted i Iran. Fire dødsstraffe bliver særlig omtalt i det beslutningsforslag, vi har foran os. De pågældende personer er blevet dømt til døden, fordi de angiveligt deltog i protesterne mod valget, men de var alle varetægtsfængslet på det angivne tidspunkt for overtrædelsen. Disse sager kan således stadig blive anket, og vi må holde øje med dem.

Den kendsgerning, at personer, der var mindreårige på gerningstidspunktet, stadig bliver henrettet i Iran, er også blevet nævnt. Iran er det eneste land, der stadig henretter, der var mindreårige på gerningstidspunktet. Iran har ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og konventionen om barnets rettigheder og er derfor forpligtet til at vedtage en national lov om forbud mod henrettelse af mindreårige. Der er fremlagt et lovforslag i det iranske parlament, og vi må opfordre vores kolleger dér til at gøre alt, hvad de kan, så blokeringen for vedtagelsen af forslaget kan blive stoppet. Jeg anser det for en meget vigtig opgave.

Afslutningsvis vil jeg gerne udtrykke min store respekt for alle de mænd og kvinder i Iran, der risikerer så meget, der demonstrerer, der er engagerede i forskellige aktiviteter for at kræve respekt for de rettigheder, de har i henhold til den iranske forfatning. Deres beslutsomhed, deres engagement og deres mod fortjener vores uforbeholdne solidaritet.

Martin Kastler, *for PPE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand! Den 2. oktober i år forhindrede det iranske politi en mand i at gå om bord på et fly i sidste minut. Advokaten Abdolfattah Soltani skulle modtage den Internationale Menneskerettighedspris for 2009 i min hjemby Nürnberg for sit modige arbejde for ofre for politisk forfølgelse. Selv om hr. Soltani havde et gyldigt pas, nægtede de iranske myndigheder ham at forlade landet uden nogen lovlig grund. Hans hustru fik lov til at rejse. Hun erklærede med rette: "Det smerter mig, at der i et land, som kalder sig for et teokrati, bliver begået handlinger, der ikke har noget at gøre med Gud".

Iran er i henhold til international lov bundet af sin ratifikation af FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvori det fastslås som en menneskeret, at alle har ret til at forlade et hvilket som helst land,

herunder deres hjemland. Jeg finder det skandaløst, at Iran træder denne ret under fode. Jeg arbejder derfor på, at Soltani-sagen kan blive inkluderet i vores fælles beslutning i dag, i vores beslutning om Iran, og jeg beder om Deres støtte.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne bruge tiden til at udtrykke vores bekymring over situationen i Iran og især situationen for medlemmerne af den iranske opposition i Camp Ashraf i Irak, der er blevet symbolet på modstand for folk i Iran.

Den irakiske regering bør stoppe med at følge ordrerne fra mullaherne i Teheran. Irak bør forstå, at det iranske regime ikke har nogen fremtid og klynger sig til magten for at udøve undertrykkelse og henrettelser. Så hvis Irak er et suverænt land, bør det respektere og gennemføre Europa-Parlamentets beslutning af 24. april 2009 om Ashraf, hvori Irak opfordres til at indstille alle tvangsforflytninger af beboere i Ashraf inden for Irak. Mullaherne i Teheran ønsker Ashraf ødelagt, og vi i Europa må støtte disse forsvarsløse iranske flygtninge. Det er vores moralske pligt.

Vi bør anmode EU-formandskabet og Kommissionen om at bede FN engagere sig mere ved at sende et permanent hold – og endog en fredsbevarende styrke – derud for at forhindre flere angreb og forhindre, at disse mennesker bliver tvangsflyttet til andre dele af Irak.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Der er ingen tvivl om, at menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran er blevet drastisk forværret i de seneste måneder. En passende illustration af dette er den aktuelle udvikling i det undertrykkelsesapparat, præsident Ahmadinejad har etableret for at tage ethvert tilløb til nogen form for opposition til sin regering, som er af tvivlsom legitimitet, i opløbet. De berygtede gangstere, der er kendt som Basij, er nu blevet indlemmet i den iranske revolutionsgarde, en anden uhyggelig organisation.

Hvad kan EU stille op her? Svaret er navnlig to ting. Sammen med USA skal vi, den vestlige verden, fokusere på individuelle tilfælde af alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Iran (jeg henviser også til vores beslutning). Direkte i den forbindelse må vi gøre det klart over for Teheran, at disse krænkelser ikke vil blive tolereret og vil få alvorlige følger.

Når nationale interesser – især af økonomisk art – står på spil, vil iranske pragmatikere komme frem af sig selv. Dermed kan de oven i købet henvise til afdøde ayatollah Khomeini, der grundlagde Den Islamiske Republik Iran. Da det kom til stykket, valgte han også resolut at lade nationale interesser komme før religiøse krav. Jeg beder indtrængende Kommissionen og Rådet om at finde frem til ayatollahernes svagheder, primært af hensyn til et mere tåleligt livsmiljø for den iranske befolkning og af hensyn til sikkerheden for den jødiske stat Israel, for ikke at glemme den arabiske verden og også EU.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! For få dage siden var formand Barroso her, og jeg spurgte ham, hvad der kunne gøres for at løse den menneskerettighedskrise, der havde stået på i en EU-medlemsstat, nemlig Ungarn, siden efteråret 2006. Jeg nævnte ved flere lejligheder, at mange hundrede mennesker havde været udsat for så hårdhændet politibrutalitæt, at de fik alvorlige skader, mens flere hundrede mennesker var blevet fængslet vilkårligt, og flere hundrede mennesker måtte gennemgå langvarige straffesager, hvor de viste sig at være uskyldige. Formanden svarede hertil, at det var interne anliggender, og at EU ikke kan blande sig i interne anliggender. Jeg vil gerne spørge om, hvad det er for en dobbeltmoral, der bliver lagt for dagen og om, hvilket retsgrundlag EU har for at skride ind over for et land uden for EU, når det er tilbageholdende med at beskytte menneskerettighederne i en EU-medlemsstat. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at bede vores iranske venner, der tilhører oppositionen, og også dem, der tilhører regeringspartiet, om at hjælpe ungarene med at beskytte deres menneskerettigheder.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Iran kunne spille en vigtig rolle i fredsforhandlingerne i Mellemøsten, men beklageligvis ser landet ud til at glide stadig længere væk fra den demokratiske retsstat. For det første er der grund til at så alvorlig tvivl om valgresultaterne i juni, som gav præsident Ahmadinejad mulighed for at blive i embedet. Siden valget er den almindelige menneskerettighedssituation blevet endnu værre. Siden Ahmadinejad kom til magten i 2005, er antallet af henrettelser endvidere firedoblet, og Iran henretter flest mennesker i verden efter Kina. For det andet står det sørgeligt til med religions- og meningsfriheden. F.eks. er de syv Baha'i-ledere stadig i fængsel udelukkende på grund af deres religiøse overbevisning.

I vores beslutning appellerer vi til de iranske myndigheder, og jeg håber samtidig, at vi på denne måde kan vise vores støtte til og respekt for det mod, mange iranere udviser i deres kamp for grundlæggende

frihedsrettigheder og demokratiske principper. Vi har særlig respekt for de modige iranske kvinder, der spillede en afgørende rolle i demonstrationerne efter valget i Teheran.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Hr. formand! Iran styres af et strengt regime, der bygger på en radikal fortolkning af islam og af Koranen. I Iran falder de, der ikke kan tilslutte sig det, i unåde. Iran er et skræmmende land, især for de kristne der. Muslimer, der er konverteret til kristendommen i Iran, har bogstavelig talt intet liv i landet. Sidste år vedtog det iranske parlament en lov, der giver dødsstraf til personer, som opgiver den islamiske tro.

Der er heller ikke noget liv i Iran for demonstranter. Tre personer, som blev arresteret under demonstrationerne mod resultatet af præsidentvalget, er nu blevet dømt til døden. Det er i bund og grund forkert og uforståeligt, at en domstol kan afsige en sådan dom. Der er stadig mulighed for at anke dommen, men det er klart for alle, at selv demonstranter må frygte for deres liv i Iran.

Jeg opfordrer Rådet og Kommissionen til at yde disse demonstranter stærk støtte til yderligere retslige skridt og især til effektivt at bekæmpe det brutale iranske styre.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Hr. formand! Menneskerettighedssituationen i Iran bliver klart værre. Det præsidentvalg af tvivlsom legitimitet, der fandt sted i år, og folkets masseprotester efter valget afspejlede den stadig mere spændte og angstfulde politiske og sociale situation i Iran.

Jeg vil gerne fremhæve, at Iran – i dette års rapport om pressefrihed fra Journalister uden Grænser – endte i bunden af listen, nemlig på en 172. plads, kun lige over Eritrea, Nordkorea og Turkmenistan.

Situationen for journalister i Iran er en af de værste i verden. Fri information på internettet er blokeret, og mennesker, der skriver blogs, bliver forfulgt. Vi kender kun alt for godt historien om den berømte blogger Fariba Pajoo, der blev arresteret for nylig, og hvis fremtid stadig er usikker.

Jeg appellerer til Kommissionen. Vi må oprette en kommissionsdelegation i Teheran så snart som muligt for at påbegynde en dialog med Irans statslige institutioner om forværringen af menneskerettighedssituationen i landet.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg er helt enig i hr. Czarneckis bemærkninger. Angrebet i juli på den irakiske PMOI-lejr i Ashraf i Irak kan kun beskrives som brutal og barbarisk. 11 mennesker blev dræbt, og langt flere kunne være blevet dræbt. Mange mennesker blev brutalt såret – man må se videoen for at forstå det barbari, der faktisk var tale om. Hæren og militæret kastede sig ud i den mest sadistiske form for brutalitet. Som følge heraf blev 36 mennesker arresteret, og de havde intet andet valg end at gå i sultestrejke. De blev løsladt for to uger siden på grund af internationalt pres – og internationalt pres efter 72 dages sultestrejke. Det var det, der fik Malaki-regeringen til at bøje sig. Så disse mennesker er flygtninge; de har ret til at gå i seng om aftenen og stå op om morgenen, i sikkerhed. Vi har, som hr. Czarnecki sagde, brug for to ting: For det første har vi brug for en permanent FN-tilstedeværelse der til erstatning for USA, og for det andet må vi have en absolut garanti for, at der ikke sker fordrivelser.

Véronique De Keyser, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne komme med tre små tilføjelser til det, mine kolleger har sagt.

For det første – og her henviser jeg til det, fru Gomes sagde – til trods for alt det, der sker, til trods for de tragedier, der sker i Iran, og til trods for styret, har vi stadig en tro på landets politiske fremtid og på civilsamfundets styrke.

Mit andet punkt er, at det ikke er blevet understreget nok, at vi fordømmer de seneste selvmordsangreb, der fandt sted i Sistan og Baluchistan, selv om ofrene var revolutionsgardister samt beklageligvis en halv snes civile. Vi er imod den type vold, selv om vi fuldt ud forstår årsagerne til, at den finder sted, men på nuværende tidspunkt må vi støtte modstanderne af styret.

Til sidst mener jeg, at Parlamentet fordømmer dødsstraf, uanset hvem den rammer – børn, kvinder, voksne – eller hvilket land i verden, der udfører den.

Cristian Dan Preda, forslagsstiller. – (RO) Hr. formand! Også jeg ønsker at beklage forværringen af menneskerettighedssituationen i Iran efter valget i juni. Denne forværring giver sig tydeligt udslag i den enorme bølge af arrestationer og vold, som modstanderne af styret udsættes for.

Som det allerede er blevet nævnt, er informationsfriheden også alvorligt truet, og journalister risikerer målrettet forfølgelse. En vigtig ting, der giver anledning til bekymring, er, at både tortur og dødsstraf bliver

brugt i stor stil i Iran. Faktisk satte Amnesty International for nylig fokus på det forhold, at antallet af personer, der er blevet dømt og herefter henrettet, er mangedoblet efter valget.

Endelig vil jeg gerne vise min støtte til idéen om at oprette en EU-delegation i Teheran. En sådan delegation kan arbejde sammen med civilsamfundet på stedet og derved støtte de aktivisters rettigheder, der kæmper for frihed.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har et forslag. Menneskerettigheder, demokrati og retsstat er for vigtige og for presserende emner at behandle en torsdag eftermiddag. Desværre er vi kun få til stede.

For en måned siden debatterede vi mord på journalister. I dag er det den skrækkelige menneskerettighedssituation i Guinea, Iran og Sri Lanka. Jeg ved, at mange her deler min opfattelse. Lad os finde en anden – og bedre – dato til denne vigtige forhandling.

Formanden. – Fru Werthmann! De skal tale om emnet under catch-the-eye-proceduren. De bruger andre medlemmers taletid.

Catch-the-eye-proceduren er afsluttet.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Lad mig begynde med at kondolere familierne til ofre for terrorangrebet i Sistan og Baluchistan-provinsen i Iran. Kommissionen fordømmer terrorangreb overalt i verden og de deraf følgende tab af menneskeliv.

Kommissionen er dybt bekymret over den aktuelle situation for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Iran. Når vi taler om dette emne, kan vi nævne eksempler som henrettelser af mindreårige, diskrimination af mennesker, der tilhører forskellige mindretal, betydelige restriktioner i ytrings- og forsamlingsfrihed, dårlig behandling af fanger, nægtelse af retten til en retfærdig rettergang samt omfattende undertrykkelse og intimidering af menneskerettighedsforkæmpere og politiske modstandere.

EU har opretholdt direkte kontakt med Iran og har over for de iranske myndigheder åbent givet udtryk for sin holdning til udviklingen i landet.

EU støtter de grundlæggende frihedsrettigheder og de universelle værdier, de bygger på, og føler sig forpligtet til at udtrykke sin holdning, når som helst og hvor som helst disse principper krænkes. Til trods for talrige appeller og fordømmende udtalelser fra EU og det internationale samfund er menneskerettighedssituationen desværre forværret endnu mere siden præsidentvalget i Iran i juni 2009.

Mange mennesker er blevet henrettet ved hængning i Iran så sent som i de sidste par uger. Et af disse mennesker, som allerede er blevet nævnt, Behnoud Shojaee, der var mindreårig, da han begik sin forbrydelse, blev henrettet til trods for gentagne appeller fra EU om at ændre hans dom. Flere mindreårige vil sandsynligvis blive henrettet i Iran om kort tid. Vi er også bekymrede over situationen for syv Baha'i-ledere i Iran, der har været fængslet i over 17 måneder og står over for alvorlige anklager såsom spionage og statsfjendtlig propaganda. Den senest planlagte høring blev udsat igen den 18. oktober, så disse syv mennesker siden har siddet uden klare udsigter til en ordentlig rettergang.

Hundreder af mennesker blev tilbageholdt efter præsidentvalget, fordi de deltog i demonstrationerne efter valget og fremsatte kritiske bemærkninger. Retssagerne mod dem, der var med i disse aktiviteter, fortsætter. Sidste uge blev fire mennesker således dømt til døden, fordi de var involveret i hændelser efter valget.

Jeg ønsker endelig at understrege, at vi deler de bekymringer for menneskerettighedssituationen i Iran, som medlemmerne har givet udtryk for. Kommissionen overvåger nøje, hvordan situationen udvikler sig og vil fortsat benytte enhver lejlighed til at opfordre de iranske myndigheder til at overholde deres internationale forpligtelser i forbindelse med menneskerettighederne, herunder overholdelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og Verdenserklæringen om Menneskerettigheder. Det er et centralt element i Kommissionens strategi for styrket politisk dialog og samarbejde med Teheran i fremtiden, at menneskerettighedssituationen i Iran bliver forbedret.

Som svar på det spørgsmål, jeg fik stillet, mener vi ikke i øjeblikket, at det på baggrund af de aktuelle forhold i Iran er det rette tidspunkt at oprette en kommissionsdelegation i Teheran.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted efter forhandlingerne.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Bogusław Sonik (PPE), *skriftlig*. – (PL) Jeg vil opfordre EU til ikke at se passivt til, mens menneskerettighederne bliver krænkede i Iran. EU skal indtage en langt mere resolut holdning mod de dødsstraffe, der afsiges i landet, og henrettelserne og især dem, der rammer unge og mindreårige kriminelle. At reagere på det, der sker i Iran i dag, er en af de største prøver på vores vestlige verdens effektivitet.

Af den grund må Kommissionen oprette en EU-delegation i Teheran så snart som muligt for at støtte og styrke dialogen med de iranske ledere og civilsamfundet, især for at yde støtte til unge, politiske fanger og journalister. Kommissionen må engagere sig meget mere i at få FN's højkommisær for menneskerettigheder til at sende en særlig udsending til at overvåge situationen for politiske fanger og sikre, at de iranske myndigheder overholder internationale procedurestandarder og retslige forpligtelser i forhold til menneskerettigheder.

EU vil altid være et forbillede for borgerlige frihedsrettigheder og vores fælleseuropæiske demokratiske værdier, selv uden for vores grænser. Af den grund bør vi gøre alt, hvad vi kan, gennem intensiv dialog med den politiske elite, så Iran i det 21. århundrede overholder de grundlæggende menneskerettigheder og respekterer retten til livet.

12.3. Sri Lanka

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Sri Lanka.

Geoffrey Van Orden, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Sri Lankas befolkning – singalesere og navnlig tamiler – har i de sidste 30 år lidt kolossalt under en skrupeløs terrorkampagne, som gennemføres af LTTE. Nu hvor LTTE har lidt nederlag, har regeringen og Sri Lankas befolkning brug for vores medfølelse og forståelse og frem for alt for vores bistand, mens de endnu en gang prøver at bringe deres land på sporet mod genopretning og velstand og forhindrer, at terrorismen blusser op igen.

Der er dem, bl.a. forsvarere af LTTE, som ønsker at levere endnu et slag mod den srilankanske befolkning ved at underminere den generelle præferenceordning (GSP) og de generelle præferencehandelsaftaler med EU. Jeg håber, Kommissionen forstår, at den bedste vej til økonomisk genopretning er handel, ikke bistand. De srilankanske myndigheder må til gengæld imødegå de betænkeligheder, som venner i det internationale samfund har givet udtryk for, så der ikke er nogen undskyldning for at ændre landets GSP+-status.

Det mest presserende er naturligvis at genbosætte de tusinder af tamilske civile, der blev fanget i konflikten og nu holdes i lejre under elendige forhold. Det skal ske så hurtigt som overhovedet muligt, og det internationale samfund bør opfordres til at hjælpe til.

Proinsias De Rossa, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Jeg støtter denne beslutning, selv om jeg ikke mener, den er kritisk nok over for den srilankanske regering. Tidligere i år var vi vidner til det forfærdende militære stormløb på det område, som var besat af De Tamilske Tigre, uden hensyn til liv og velfærd for de borgere, der i mine øjne bruges som skakbrikker af alle sider. Resultatet var 90 000 døde. Verden så rædselsslagen og hjælpeløs til, og alligevel er over en kvart million srilankanske borgere den dag i dag interneret uden tilstrækkelige lægelige faciliteter, uden rent vand, sanitet eller beboelsesrum.

Dagens beslutning er en relativt mild opfordring til de srilankanske myndigheder om at respektere deres borgeres rettigheder. Hvis der ikke snart sker målelige fremskridt med kravene i beslutningen, skal EU efter min mening lægge økonomisk og politisk pres på styret i Sri Lanka.

Sri Lankas økonomiske genopretning er afhængig af udenlandske direkte investeringer og økonomisk støtte fra EU. Vi må bruge den løftestang af hensyn til den srilankanske befolkning, herunder det tamilske folk.

Thomas Mann, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Jeg har to minutter. Det ser ud til, at den 25 år lange borgerkrig i Sri Lanka er ovre. I maj erobrede regeringstropper de områder i nord, LTTE havde besat. Forhåbentlig vil en ny begyndelse bringe fred og dermed frihed.

Folk lider ikke kun under følgerne af borgerkrigen, men også under følgerne af tsunamien og andre naturkatastrofer. EU har optrappet udenrigshandlen og bevilger højere toldpræferencer end til noget andet land i Sydøstasien. Den internationale bistand medfører, at de politiske kræfter i Sri Lanka bliver forpligtet til at gennemføre menneskerettighederne. 250 000 mennesker holdes i overfyldte lejre med dårligt drikkevand og utilstrækkelig adgang til lægemidler og medicinsk udstyr. Hjælpeorganisationerne bliver nægtet adgang.

Det burde være i regeringens egen interesse at organisere hjemsendelsen til hjembyerne så hurtigt som muligt. Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) arbejder for, at det internationale Røde Kors får en nøglerolle.

Et andet område, hvor der er brug for forandring, er pressefrihed og ytringsfrihed. Bortførelse og arrestation af journalister må høre op. Fængselsstraffe til journalister, der skriver kritiske artikler, må høre op. Som medlem af SAARC-delegationen har jeg kunnet besøge Sri Lanka mange gange. Jeg mener, at en ny begyndelse for landet vil være rig på muligheder, hvis de tamilske ledere inddrages på en konstruktiv måde. Det betyder dog, at alle former for terrorisme og vold skal forkastes, og det betyder samarbejde om en strategi til at gennemføre menneskerettigheder. Jeg ønsker for de srilankanske borgeres skyld, at et udtryk, jeg har hørt igen og igen – ”*krig er en institution*” – endelig vil høre fortiden til.

(Bifald)

Joe Higgins, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Den politik, regeringen under præsident Rajapaksa har ført mod det tamilske folk, har skabt et mareridt både for den singalesiske og den tamilske befolkningsgruppe i Sri Lanka med massiv undertrykkelse fra den srilankanske stats side mod enkeltpersoner og grupper, der er gået imod dens chauvinistiske politik.

Efter De Tamilske Tigres nederlag fortsætter mareridtet for den tamilske befolkning, især i det nordlige Sri Lanka, hvor 300 000 mennesker – herunder 31 000 børn – tvangstilbageholdes i lejre, hvor sygdom og underernæring flourerer.

Nu truer en ny rædsel, idet det forlyder, at Rajapaksa-regeringen har planer om at bosætte singalesere i det østlige og nordlige Sri Lanka – med andre ord at kolonisere de områder, hvor tamilsktalende mennesker er i flertal. Det ville være opskriften på strid mellem befolkningsgrupperne i fremtiden.

Rajapaksa-regeringen er faktisk et diktatur med en meget tynd demokratisk fernis. Jeg hilser muligheden for at fordømme det gennem denne beslutning velkommen. Jeg har et forbehold med hensyn til pkt. 4, fordi den mest omfattende terror faktisk har været den, Rajapaksa-regeringen har udøvet mod befolkningen. Selv om jeg som socialist ikke mener, at guerillakrig under de betingelser, der hersker i Sri Lanka, vil bringe en løsning, har det tamilske folk ret til at forsvare sig mod militær undertrykkelse.

Den bedste måde at forsvare det tamilske folk på, er hvis de tamilske og singalesiske arbejdstagere og de fattige i fællesskab bekæmper den nuværende regering og dens nyliberale politikker og omdanner Sri Lanka til et socialistisk samfund, hvor landets vidunderlige ressourcer kan udnyttes til gavn for hele befolkningen. Jeg er stolt over at være tilknyttet Det Forenede Socialistparti i Sri Lanka, som er et søsterparti til Det Socialistiske Parti i Irland, og som heroisk kæmpede imod regeringens chauvinisme og for det tamilske og singalesiske folks rettigheder og det tamilske folks ret til selvbestemmelse.

Heidi Hautala, forslagsstiller. – (FI) Hr. formand! Alt, hvad mine kolleger har erklæret her om den nuværende situation i Sri Lanka, blev bekræftet, da Underudvalget om Menneskerettigheder for nylig afholdt en høring om denne mareridtsagtige situation.

Vi kan faktisk bekræfte, at flytningerne af disse 260 000 tamiler stadig bliver begrænset i modstrid med alle internationale love, selv om det nu er måneder siden, selve krigen sluttede. Vi kan bekræfte, at der er alvorlige begrænsninger i pressefriheden. I går placerede Journalister uden grænser Sri Lanka som nr. 162 ud af 175 lande på pressefrihedsindekset.

Vi må nu forlange, at repræsentanter for alle delegerede FN-organer får lov til at komme ind i disse lejre. Beslutningen omhandler afholdelsen af lokalvalg, og vi i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance siger noget lidt mindre magtfuldt, og jeg håber, at folk vil støtte det. Vi vil bare gerne konstatere, at disse valg er ved at blive tilrettelagt.

For så vidt angår spørgsmålet om handelspolitik, er jeg meget glad for, at Kommissionen nu undersøger, hvordan Sri Lanka opfylder kravene i de forskellige menneskerettighedsaftaler. Jeg forventer, at Kommissionen arbejder meget objektivt og upartisk og i tide drager konklusioner om, hvorvidt Sri Lanka faktisk har fortjent denne præferencebehandling i henhold til GSP+.

Bernd Posselt, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Sejrherrerne skal være generøse, og det tror jeg, at mange mennesker i Sri Lanka stadig ikke har forstået. Pointen er her at løse årsagen til en etnisk konflikt, der har eskaleret så forfærdeligt. Vi er simpelthen nødt til at forstå, at der ikke er nogen plan på plads, som vil sikre tamilerne deres legitime rettigheder. Begge sider må nærme sig hinanden for at finde en politisk løsning.

Volden blev med rette bekæmpet, ophavsmændene til volden er blevet nedkæmpet, og der er intet ved vold, som man kan dække over. At fjerne årsagerne til volden er den virkelige opgave. Det er lettere at afslutte en krig end at skabe fred. Det ser vi for øjeblikket i Bosnien, hvor der længe efter krigens afslutning stadig ikke er fundet en bæredygtig fredsløsning.

Jeg er bekymret over stabiliteten i Sri Lanka, fordi dette mindretalsproblem har eksisteret i århundreder, blev forværret i kolonitiden, og derfor må vi gøre alt for at mægle mellem parterne og få dem til at forsones.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for S&D-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Efter regeringens sejr over De Tamilske Tigre i maj i år så det ud til, at borgerkrigen i Sri Lanka endelig var bragt til ophør efter mange år. Desværre er der dog i virkeligheden stadig mange problemer i landet, der skal løses.

Regeringen holder over 250 000 mennesker i lejre af politiske grunde og lader ikke engang de humanitære organisationer komme ind. Den undertrykker mediernes. I september i år idømte højesteret i Colombo en journalist 20 års fængsel, hvilket blev generelt fordømt, og EU's formandskab betragtede det som en trussel mod ytringsfriheden.

En enorm hindring for landets udvikling er de personelminer, der er en trussel mod menneskers liv og helbred. Sri Lanka har stadig ikke tiltrådt Ottawakonventionen om forbud mod personelminer. En underskrivelse af dette dokument ville afgjort bidrage til at løse det problem og ville samtidig give landet mulighed for at søge støtte til ofrene for landminer og fremskynde den minerydningskampagne, som har været i gang siden 2003 med ringe virkning.

Sri Lankas borgere fortjener ægte demokrati og et anstændigt liv.

Karima Delli, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! I måneder har den srilankanske regering nu opretholdt en mur af tavshed om den tamilske civilbefolkningssituation og har forhindret udenlandske medier og humanitære organisationer i at få adgang til dem. Siden marts 2009 har Colombo tilbageholdt næsten alle de civile, der flygtede fra kampene mellem hæren og De Tamilske Tigre, hvilket er en total overtrædelse af internationale love og menneskerettigheder.

I juli holdt den srilankanske regering over 280 000 mennesker i 30 lejre bevogtet af hæren i den nordøstlige del af øen. Flygtningene kan kun forlade lejrene for at få akut lægebehandling, i de fleste tilfælde med militæreskorte. I nogle lejre dør over 1 000 mennesker hver uge, især af dysenteri. Levevilkårene er forfærdende. Præsident Rajapaksa erklærede i sidste uge, at der kun ville blive frigivet 100 000 tamilske flygtninge.

I lyset af tragediens omfang må EU lægge øget pres på den srilankanske regering for at opnå omgående og betingelsesløs frigivelse af alle civile, adgang til lejrene for journalister og omgående levering af humanitær bistand.

Charles Tannock, (ECR). – (EN) Hr. formand! Som repræsentant for London, en by, der gentagne gange i de sidste 40 år har været mål for terrorister, har jeg stor sympati for alle etniske srilankanske grupper. Den uforsonlige terrorkampagne, De Tamilske Tigre gennemførte, ødelagde udviklingen i dette smukke land.

Præsident Rajapaksa kom til magten på demokratisk vis, fast besluttet på at besejre LTTE, og hans succes burde hilses velkommen af alle os, der foragter terrorisme. Regeringen har nu ansvaret for at opbygge et efterkrigssamfund med frihed, retfærdighed og lighed for alle srilankanere. Regeringen må nu prioritere det højt at få de internt fordrevne hjem og bringe krigsforbryderne for retten.

Selv om jeg indrømmer, at præsident Rajapaksa kan have mistet en vis international goodwill på grund af nogle af sine nødforanstaltninger umiddelbart efter krigen, er jeg overbevist om, at den bedste vej frem er at garantere udviklingen af et sikkert og velstående Sri Lanka og støtte landets demokratisk valgte leder og regering. EU må opretholde GSP+-handelsaftalerne, for hvis de fjernes, vil det direkte ødelægge en million job og indirekte påvirke 2,5 mio. uskyldige srilankanske borgere økonomisk.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Som irsk medlem af Europa-Parlamentet glæder det mig, at mine kolleger fra Irland, Joe Higgins og Proinsias De Rossa, har udtrykt forskellige bekymringer for Sri Lanka og Iran, og jeg er enig med dem. Det er passende, at Irland er bekymret over disse spørgsmål, for Nordirland oplevede i mange år diskrimination og tab af menneskeliv. Men når dagen er omme, er den eneste løsning alligevel den, der kommer gennem diplomati og drøftelser. Af den grund håber jeg, at de nye beføjelser og den nye status, som formanden og den højtstående repræsentant får efter vedtagelsen af Lissabontraktaten,

vil blive udnyttet til forhåbentlig at bringe fornuft og god forståelse til disse lande, så de retter sig og forpligter sig til den diplomatiske og demokratiske måde at leve på.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Vi har ved en række lejligheder fulgt og kommenteret situationen i Sri Lanka og har undertiden næsten opgivet håbet om at finde en løsning. Ikke desto mindre er konflikten, der varede 25 år, endt i år med De Tamilske Tigres nederlag. Den langvarige konflikt har typisk krævet mange ofre og skabt interne flygtninge i landet og forårsaget problemer for økonomien og udviklingen af retssamfundet. Nu er landet gået ind i en håbefuld, om end kritisk, fase.

Man har her udtrykt bekymring over den tilstand, de mennesker, der har levet i lejrene, er i. Som vi erklærer i beslutningen, håber vi, at myndighederne snart vil acceptere international bistand og åbne lejrene for at modtage humanitær bistand og personale med relevant uddannelse. Samtidig har vi også brug for, at det internationale samfund forpligter sig til at komme til sagen og opbygge en varig fred for den dejlige ø. Bistanden bør afgjort også udvides med supplerende beløb fra Kommissionen til minerydning.

Raül Romeva i Rueda, (Verts/ALE-Gruppen). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne tage ordet for først og fremmest at fremhæve, hvad min kollega, fru Hautala, sagde. Vi må huske på den rolle, som ikke blot Røde Kors, men også FN, spiller – og bør spille – i denne proces.

Men jeg ønskede også at svare på det, hr. Van Orden sagde, da det forekommer mig helt igennem upassende at stemple de af os, der prøver at bruge et enkelt instrument som GSP+-handelsaftalerne, som sympatisører eller tilhængere af LTTE. Det er simpelthen ikke sandt.

Vi ved, at der foregår en undersøgelse for at fastslå, hvorvidt de srilankanske myndigheder gør det, de skal, for at indarbejde menneskeretslovgivningen i den nationale lovgivning.

Hvis det ikke bliver gjort ordentligt, så er det helt normalt og nødvendigt for os at opfordre til, at GSP+-ordningen ikke bliver udvidet. Derfor synes jeg, at det er helt forkert at knytte denne udvidelse, dette andragende eller denne anmodning sammen med støtte til LTTE.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (RO) Hr. formand! Kommissionen er fortsat med at overvåge situationen i Sri Lanka nøje og har indledt en passende dialog med landets regering med det formål at skabe grundlaget for nye forbindelser, hvor begge parter gør en indsats for at samarbejde om at løse de vigtigste spørgsmål, der forårsager problemer.

Vi er dybt bekymrede over den kritiske humanitære situation i lejrene, hvor internt fordrevne personer tilbageholdes. At tilbageholde disse mennesker vilkårligt i Sri Lanka tangerer en eklatant overtrædelse af international lovgivning. Vi skal uopsætteligt her og nu sikre, at alle de mennesker, der er blevet tilbageholdt i lejrene, får bevægelsesfrihed, og at de humanitære organisationer får fuld adgang til disse lejre, bl.a. til at registrere oplysninger, således at de kan sørge for humanitær hjælp og beskyttelse.

Endvidere er Kommissionen til stadighed bekymret over menneskerettighedssituationen i Sri Lanka på baggrund af oplysninger om henrettelser uden rettergang, kidnapninger og alvorlig intimidering af medierne. Der vil være hindringer for forsoning på øen, så længe tamilernes utilfredshed ignoreres, og der hersker en atmosfære af straffrihed. Kommissionen er af den faste overbevisning, at nøglen til forsoningsprocessen er, at parterne tager ansvar for deres egne handlinger.

Kommissionen afsluttede for nylig en tilbundsående undersøgelse af menneskerettighedssituationen i Sri Lanka. Formålet med den opgave var at observere, hvorvidt landet opfyldte de forpligtelser, det havde indgået, da det blev omfattet af den særlige ordning til fremme af bæredygtig udvikling og god regeringsførelse, GSP+, som EU har vedtaget, og især forpligtelserne til at overholde internationale regler om menneskerettigheder.

Resultatet af undersøgelsen var, at der blev konstateret betydelige mangler med hensyn til tre FN-konventioner om menneskerettigheder, nemlig den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen mod tortur og konventionen om barnets rettigheder. Dette understreger, at Sri Lanka i øjeblikket ikke håndhæver disse konventioner.

Det kan formentlig ikke undgås, at den situation fortsat vil risikere at skade bevillingen af yderligere kommercielle fordele som led i GSP+, eftersom det er en betingelse for alle, der er omfattet af ordningen, at disse tre konventioner er blevet ratificeret og håndhæves effektivt.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

– Vi går nu over til afstemning.

13. Afstemningstid

Formanden. - Tak, kommissær Orban! Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen vil finde sted efter forhandlingen.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige noget om en ting, der kom frem under stemmeforklaringerne i eftermiddag og nu igen under catch-the-eye-proceduren. I henhold til forretningsordenen accepteres der ikke yderligere anmodninger, når først stemmeforklaringer eller catch-the-eye-proceduren er begyndt. Jeg havde bedt tjenestegrenene om måske at gøre det almindeligt kendt endnu en gang. Vi behandlede det uformelt i dag, men vi er nødt til at passe på i fremtiden, for ellers kommer vi til langt at overskride den tid, der er meddelt medlemmerne.

Vi går nu over til afstemningen om seks beslutningsforslag om Guinea. Vi skal først se på det fælles beslutningsforslag fra seks grupper, der skal træde i stedet for alle beslutningsforslagene om dette emne.

13.1. Guinea (afstemning)

13.2. Iran (afstemning)

13.3. Sri Lanka (afstemning)

Thomas Mann, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand! Jeg vil foreslå, at vi fjerner betragtning 3 fra beslutningen, fordi journalisten Ti Sei Nayagams situation kun nævnes i begyndelsen og ikke i beslutningens dispositive del. Vi fjernede dette punkt fra vores dagsorden under vores fælles forhandlinger. Jeg anbefaler derfor, at dette punkt slettes her. Vi får helt sikkert lejlighed til at drøfte dette spørgsmål igen en anden gang.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

14. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

15. Udvalgenes sammensætning: se protokollen

Bernd Posselt, (PPE). – (DE) Hr. formand! Undskyld, men i løbet af dagen har jeg lyttet til en højreorienteret ungarsk ekstremist, der talte om Ungarn under hvert punkt. Kunne De venligst understrege, at vi har en dagsorden med særskilte punkter. Måske er medlemmet ikke klar over det.

(Bifald)

Formanden. - Desværre er medlemmet ikke til stede. Jeg går ud fra, at hun vil notere sig Deres bemærkning.

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

18. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

19. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

20. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.35)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union er eneansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 10 af Liam Aylward (H-0331/09)

Om: EU's finansielle overslag 2014-2021

Kan Rådet angive den sandsynlige tidsramme for afslutningen af forhandlingerne om EU's kommende finansielle overslag for 2014-2021?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Da den aktuelle finansielle ramme dækker perioden 2007-2013, blev de tre institutioner i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 enige om, at Kommissionen vil fremlægge forslag til en ny finansiell ramme "inden den 1. juli 2011".

Derfor afhænger den nøjagtige tidsramme for Rådets drøftelser delvis af, hvornår Kommissionen præcis fremlægger sit forslag, og af hvordan det pågældende formandskab agter at organisere Rådets arbejde.

Det er naturligt klart, at Rådet, så snart Kommissionen fremlægger sit forslag, vil undersøge det med henblik på dets vedtagelse, i god tid før den aktuelle finansielle ramme udløber.

Den aktuelle interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 og den finansielle ramme for 2007-2013 forbliver gældende, indtil de ændres eller erstattes af en ny retsakt eller et nyt instrument.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Gay Mitchell (H-0335/09)

Om: Formanden for Det Europæiske Råd

Hvis Lissabontraktaten vedtages, vil Det Europæiske Råd i oktober få lejlighed til at behandle nomineringerne til det nyoprettede hverv som formand for Det Europæiske Råd.

Den nye formand kommer til at spille en yderst vigtig rolle som Rådets repræsentant på den internationale scene. Det er derfor nødvendigt at undersøge nomineringerne meget grundigt.

Hvilken procedure vil der blive indført for valg af Det Europæiske Råds formand, og hvorledes vil det svenske formandskab sikre, at processen er retfærdig og demokratisk, og at den valgte kandidat vil repræsentere EU-borgernes principper og værdier?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Ifølge Lissabontraktaten har den fremtidige formand for Det Europæiske Råd en vigtig rolle at spille på den globale scene, som medlemmet påpeger, men også mere generelt i forbindelse med at udvikle Det Europæiske Råds arbejde og sikre dets forberedelse og kontinuitet.

Indtil videre står det ikke klart, hvornår den nye traktat træder i kraft, og hvornår den fremtidige formand for Det Europæiske Råd udpeges. Traktaten er blevet vedtaget af 26 medlemsstater, men Den Tjekkiske Republik mangler stadig at ratificere den.

På et passende tidspunkt vil formanden for Det Europæiske Råd rådføre sig med alle sine kolleger, med henblik på at stats- og regeringscheferne når til enighed om, hvem der er bedst egnet til jobbet. Ifølge Lissabontraktaten er det udelukkende op til Det Europæiske Råd at vælge sin formand, og dette sker ved et

kvalificeret flertal i Det Europæiske Råd. Formanden vælges for en periode på to et halvt år og kan genvælges én gang.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Brian Crowley (H-0337/09)

Om: Samfundet i EU og fordelene ved den nye teknologi

Kan Rådet oplyse, hvilken programmer det gennemfører, således at alle dele af det europæiske samfund kan drage nytte af anvendelsen af nye og stadigt udviklende teknologier, navnlig i denne svære økonomiske tid?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet er enig med medlemmet i, at det er væsentligt at sikre, at alle dele af det europæiske samfund drager nytte af anvendelsen af nye og udviklende teknologier. Det er væsentligt for Europa med henblik på at reagere på de fælles langsigtede udfordringer som f.eks. globalisering, klimaforandringer og befolkningens aldring. På kort sigt er det også væsentligt med henblik på at bane vejen for en bæredygtig genopretning af vores økonomier.

En række programmer og aktiviteter tilrettelagt af Det Europæiske Fællesskab inden for forskning, teknologisk udvikling og innovation bidrager til at sikre, at nye og udviklende teknologier gavner alle dele af det europæiske samfund:

- Det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, der er vedtaget for perioden 2007 til 2013, har som overordnet mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industrier. Videnoverførsel, sikring af, at forskningsresultater og teknologier anvendes i samfundet som en integreret del af rammeprogrammet. Med dette program tilstræbes det endvidere at stabilisere grundlaget for det europæiske forskningsrum ved at tilvejebringe attraktive betingelser og effektiv ledelse i forbindelse med forskning og investeringer i forskning og teknologisk udvikling og således yde et positivt bidrag til den sociale, kulturelle og økonomiske udvikling i alle medlemsstaterne. Fremtidige rammeprogrammer skal i højere grad imødekomme de store samfundsmæssige udfordringer. Rådets konklusioner, hvori der redegøres for, hvordan dette skal gøres med et højt engagement fra alle interessenter, fremlægges af det svenske formandskab.

- Rammeprogrammet for konkurrence og innovation (CIP), der er vedtaget for perioden 2007-2013, har små og mellemstore virksomheder som sin vigtigste målgruppe, og programmet understøtter innovationsaktiviteter, herunder økoinnovation, samt forbedrer adgangen til finansiering og erhvervsstøttetjenester. Det fremmer en bedre indførelse og anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier samt en øget anvendelse af vedvarende energi og energieffektivitet.

Ud over de ovennævnte programmer er målet med Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning fra marts 2008, at bidrage til bæredygtig økonomisk vækst og fremme konkurrenceevnen i Europa gennem styrkelse af medlemsstaternes og Fællesskabets innovationskapacitet. Denne institution bygger på vidensamfundets tre elementer, hvor samspillet mellem videregående uddannelse, forskning og innovation fremmes for bedre at udnytte Europas investeringer i viden. Fremme af vidensamfundets tre elementer prioriteres højt af det svenske formandskab.

Alle disse programmer implementeres i øjeblikket af Kommissionen. EIT har for sin del en høj grad af autonomi i sine aktiviteter.

Ud over disse EU-programmer og -aktiviteter er Rådet involveret i at identificere initiativer om fælles programmering af forskning i Europa gennem den frivillige koordinering af medlemsstaternes nationale programmer. Dette sigter mod at håndtere store globale og samfundsmæssige udfordringer med henblik på at styrke Europas evne til at omdanne resultaterne af dets forskning til konkrete fordele for samfundet og for den generelle økonomiske konkurrenceevne.

På området innovationspolitik vil "lead market-initiativet", som er oprettet ved en meddelelse fra Kommissionen efter opfordring fra Rådet, fokusere på at fremme markeder for innovationstjenester og

-produkter på områder som f.eks. e-sundhed. Det har til formål at hjælpe med at skabe praktiske fordele for samfundet som helhed ud fra forskning og udvikling af nye teknologier.

I december 2008 vedtog Rådet "Vision 2020", hvori det gav udtryk for, at alle aktører inden 2020 fuldt ud vil drage fordel af den "femte frihed" i det europæiske forskningsrum, nemlig fri bevægelighed af forskere, viden og teknologi. En ny ledelsesplan, som omfatter en mere sammenhængende strategi, forventes at blive godkendt under det svenske formandskab.

i2010-strategien sammenstiller alle EU's politikker, initiativer og foranstaltninger, der har til formål at fremme udviklingen og anvendelsen af digitale teknologier i arbejds- og privatliv. i2010-strategien omfatter forskellige foranstaltninger såsom lovgivning, finansiering af forskning og pilotprojekter, fremmende aktiviteter og partnerskaber med interessenter. For at tage hånd om udfordringerne i forbindelse med fortsat vækst og en mere økoeffektiv udvikling fremmer Rådet for øjeblikket indsatsen for en ny europæisk politisk dagsorden for it.

Til sidst vil jeg gerne minde om, at den europæiske økonomiske genopretningsplan, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2008, omfatter foranstaltninger inden for forskning og teknologisk udvikling såsom udvikling af højhastighedsinternet, også i områder, der er underforsynede. Det Europæiske Råd har forpligtet sig til at opnå en 100 % dækning med højhastighedsinternet i EU inden 2010. EU's medlemsstater har accepteret Kommissionens forslag fra januar 2009 om at øremærke 1 mia. EUR til at hjælpe landdistrikter med at komme på internettet, skabe nye job og bistå erhvervslivet med yderligere vækst.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Pat the Cope Gallagher (H-0339/09)

Om: Islands tiltrædelse

Kan Rådet redegøre for situationen med hensyn til forhandlinger om Islands tiltrædelse af Den Europæiske Union?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Islands ansøgning om medlemskab af EU er den 16. juli 2009 officielt indgivet til formanden for Det Europæiske Råd, den svenske statsminister Fredrik Reinfeldt, og til formanden for Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), Carl Bildt, og er straks blevet videregivet til medlemmerne af Rådet. Det svenske formandskab bifalder Islands ansøgning om medlemskab.

På sit møde den 27. juli 2009 mindede Rådet om den fornyede enighed om udvidelse som udtrykt i Det Europæiske Råds konklusioner af 14.-15. december 2006, herunder princippet om at hvert enkelt ansøgerland vurderes ud fra dets egne kvalifikationer, og besluttede sig for at gennemføre den procedure, der er fastlagt i artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union. Kommissionen blev opfordret til at afgive en udtalelse til Rådet om denne ansøgning.

Rådet undersøger denne udtalelse, når den er afgivet.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Jim Higgins (H-0341/09)

Om: Åbning af søvejene i Israel

Er Rådet rede til at anmode om, at de israelske myndigheder tillader, at der åbnes for søvejene med henblik på at lette leveringen af vigtige forsyninger til den palæstinensiske befolkning i Gaza, og finder Rådet, at de israelske myndigheder opfylder betingelserne i Euro-Middelhavsftalerne?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet har ved flere lejligheder gentaget, at det haster med at finde en varig løsning på krisen i Gaza via en fuld gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1860. Hvad angår det specifikke spørgsmål om adgang, kan jeg bekræfte, at EU regelmæssigt opfordrer til omgående og ubetinget åbning af grænseovergange med henblik på at sikre leveringen af humanitær bistand og kommercielle varer og bevægeligheden for personer til og fra Gaza, uden hvilket det ikke kan lade sig gøre uhindret at levere humanitær bistand samt sikre genopbygning og økonomisk genopretning, og det på baggrund af en fuld gennemførelse af aftalen om bevægelse og adgang fra 2005.

Euro-Middelhavsafhtalen med Israel danner en ramme for politisk dialog og muliggør udviklingen af tætte politiske relationer mellem parterne. Denne dialog og dette samarbejde kan bidrage til at udvikle en bedre gensidig forståelse og giver os mulighed for at rejse alle relevante spørgsmål over for de israelske myndigheder på forskellige niveauer.

Jeg vil også gerne tilføje, at Rådet fortsat er af den opfattelse, at den politiske proces, på baggrund af parternes tidligere forpligtelser, er den eneste vej til at opnå en forhandlet tostatsløsning mellem parterne, der ville resultere i en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat, som levede side om side med staten Israel i fred og sikkerhed.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Georgios Toussas (H-0346/09)**Om: Elektronisk overvågning i EU**

Samlet fik 1 041 821 personer, som ankom til eller rejste ud af Grækenland, i knap en uge i perioden mellem den 31. august og den 6. september 2009, registreret deres personoplysninger i forbindelse med et omfangsrigt forsøg, som blev gennemført i 24 EU-medlemsstater. Samlet fik 12 907 581 personer i EU registreret deres oplysninger og var genstand for elektronisk registrering. Dette forsøg blev gennemført i overensstemmelse med dokument nr. 10410/09 fra EU's strategiske komité for indvandring med henblik på at indsamle personoplysninger om alle de personer, som ankom til eller rejste ud af EU. Ved at gennemføre EU's institutionelle ramme, som Ny Demokrati- og PASOK-regeringerne havde accepteret og vedtaget, gennemførte Grækenland hurtigt foranstaltningerne med henblik på dataindsamling og registrerede det femte største antal personer.

Hvad er Rådets holdning til, at disse forsøg, som gennemføres med henblik på at etablere et "Fort Europa" og indføre et gigantisk elektronisk system til grænsekontrol og overvågning af alle rejsende, betydeligt vil begrænse de grundlæggende demokratiske rettigheder og friheder?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet ønsker at henlede medlemmets opmærksomhed på den omstændighed, at dataindsamlingsforsøget, som blev gennemført fra den 31. august til den 6. september 2009, var begrænset til registrering af antallet af ind- og udrejser af forskellige kategorier af rejsende ved forskellige typer ydre grænser. Det omfattede ikke nogen registrering af personoplysninger.

Formålet med forsøget var faktisk at indsamle sammenlignelige data om ind- og udrejser af forskellige kategorier af rejsende ved forskellige typer ydre grænser, da disse for øjeblikket ikke er tilgængelige i alle medlemsstater. Disse data ville være nyttige i Kommissionens forberedende arbejde. Målet var at fremsætte et lovforslag om oprettelsen af et system til elektronisk registrering af data om ind- og udrejser i starten af 2010. Formålet med et sådant system vil, hvis det udarbejdes, være at fremme opdagelse af personer, hvis opholdstilladelse er udløbet, og identifikation af personer uden papirer.

Idéen om at oprette et sådant system blev fremført af Kommissionen i dens meddelelse af februar 2008 om "Forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU". Meddelelsen blev støttet af Rådet.

I sine "Konklusioner om forvaltningen af de ydre grænser i EU's medlemsstater" fra juni 2008 påpegede Rådet behovet for at gøre brug af tilgængelige teknologier med henblik på en bedre forvaltning af de ydre grænser og ulovlig indvandring. Derfor opfordrede Rådet Kommissionen til at udarbejde relevante forslag til et system for ind-/udrejser og registrerede rejsende for tredjelandstatsborgere inden starten af 2010.

Ved gennemgangen af et sådant forslag tager Rådet højde for den betænkning, der blev vedtaget af Europa-Parlamentet i marts 2009 om "de kommende faser af grænseforvaltningen i EU og tilsvarende erfaringer i tredjelande". De nævnte konklusioner understregede kravet om, at nye systemer skal være i fuld overensstemmelse med EU's lovgivning, principperne om databeskyttelse, menneskerettigheder, international beskyttelse og proportionalitet samt afspejle lønsomhedsprincippet og merværdien af teknologi.

Jeg kan forsikre medlemmet om, at formålet med et system for ind-/udrejser ikke er at forhindre folk i at rejse ind i EU eller at skabe et "Fort Europa", men snarere at opnå et bedre billede af, hvem det er, der faktisk opholder sig her. Hvad angår balancen mellem sikkerhed og integritet, er det noget, som det svenske formandskab, og formodentlig også de øvrige medlemsstater, nu følger meget tæt, og når Kommissionen fremlægger sit forslag, vil vi fortsat gøre dette.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Laima Liucija Andrikiene (H-0350/09)

Om: Rådets holdning til rapporten om krigen mellem Rusland og Georgien

Den 30. september 2009 offentliggjorde EU's uafhængige undersøgelsesdelegation for Georgien sin rapport om krigen mellem Rusland og Georgien, der brød ud i august 2008. Rapporten er blevet fortolket forskelligt af de to lejre med hensyn til, hvem der i virkeligheden bærer skylden for militæraktionen og for tabet af hundreder af menneskeliv. Rapporten giver imidlertid et klart billede af Ruslands provokationer forud for krigen, og det påpeges, at udstedelsen af pas til Georgiens borgere i Sydossetien og Abkhasien i adskillige år har været ulovlig.

Hvorledes forholder Rådet sig til rapporten og dens resultater? Hvorledes ændrer rapporten den politiske situation i regionen? Indser Rådet nu nødvendigheden af at engagere sig mere i regionen for at undgå en yderligere eskalering af konflikten? Hvordan agter Rådet at reagere på rapporten og dens resultater?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådet gav over for ambassadør Heidi Tagliavini og alt personalet hos den uafhængige internationale delegation til undersøgelse af konflikten i Georgien (IIFMCG) udtryk for sin anerkendelse af det arbejde, de har gjort for at gennemføre denne meget udfordrende opgave. Ikke desto mindre vil jeg gerne understrege, at der er tale om en uafhængig rapport. EU støttede idéen om en undersøgelse, udnævnte en undersøgelsesdelegation og ydede finansiel støtte hertil, men var på ingen måde involveret i hverken undersøgelsen eller resultaterne heraf. EU har bifaldet rapportens udarbejdelse. EU håber, at resultaterne kan bidrage til en bedre forståelse af årsagen til og forløbet af konflikten i august 2008 og i en bredere forstand fungere som et bidrag til fremtidige internationale bestræbelser inden for præventivt diplomati.

Rådet mener, at en fredelig og permanent løsning på konflikten i Georgien skal være baseret på fuld respekt for principperne om uafhængighed, suverænitæt og territorial integritet som fastlagt i international lovgivning, herunder Helsingfors-slutakten for Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa og FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og vi er fortsat besluttet på at tilstræbe dette.

I den henseende er Rådet fortsat fuldt ud engageret i de internationale Genèvedrøftelser. På trods af de eksisterende vanskeligheder og forskelle blandt deltagerne mener Rådet, at det er meget vigtigt at fortsætte Genèvedrøftelserne, da de er det eneste forum, hvor alle sider er repræsenteret, og tre betydningsfulde internationale aktører – EU, OSCE og FN – arbejder tæt sammen om at fremme sikkerheden og stabiliteten i regionen. Vi ser frem til de næste høringer den 11. november.

Jeg vil også gerne understrege, at EU fortsat vil være aktivt engageret i Georgien. EU's engagement er håndgribeligt på flere måder. Først og fremmest via den fortsatte tilstedeværelse på stedet – den eneste internationale tilstedeværelse, efter at OSCE- og FN-delegationerne måtte ophæves – af EU's observatørmission i Georgien (EUMM) med henblik på at overvåge gennemførelsen af våbenhvileaftalerne af 12. august og 8. september 2008, som endnu ikke er fuldført, og bidrage til stabiliseringen og normaliseringen af situationen i de områder, der er berørt af krigen, samt sikre, at menneskerettighederne og retsstatsprincippet overholdes. EUMM's mandat er blevet udvidet indtil september 2010. I den henseende, og som medlemmet allerede ved, spillede EU via EU's særlige repræsentant for krisen i Georgien sammen med FN og OSCE en ledende rolle som medformand ved de internationale Genøvedrøftelser, det eneste internationale forum, hvor alle parterne er repræsenteret.

EU ydede også øget finansiell bistand inden for rammerne af den internationale donorkonference den 22. oktober 2008, målrettet mod rehabilitering efter konflikter, støtte til internt fordrevne mennesker og økonomisk stabilitet.

EU yder desuden fortsat via EU's særlige repræsentant for Sydkaukasus støtte til Georgien i forbindelse med landets interne reformproces med det formål at styrke de demokratiske institutioner og retsstatsprincippet samt at fremme mellemfolkelige kontakter og dialogen med det civile samfund.

Endelig afspejles EU's engagement i målet og tilbuddet om at udvikle en stadig tættere forbindelse med Georgien og de øvrige lande i Sydkaukasus inden for rammerne af det østlige partnerskab.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Jacek Włosowicz (H-0352/09)

Om: Pluralistiske demokratiers integritet og styrkelse

Landene i Europa går ind for pluralistiske demokratiers integritet og styrkelse. Hvilke foranstaltninger foreslår Rådet for at forhindre, at grupper som khalistanerne forsøger at opløse en liberal, demokratisk nation som Indien?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

EU støtter aktivt værdier, der har til formål at fremme fred og demokrati. Disse omfatter grundlæggende værdier såsom menneskerettigheder og retsstatsprincippet, frihed, solidaritet og respekten for mangfoldighed.

Indien er et af de største og mest pluralistiske samfund i verden. Alle de større religioner, herunder buddhismen, kristendommen, hinduismen, islam og sikhismen, har mange tilhængere i Indien. EU anerkender, at individuelle rettigheder samt grupperettigheder er sikret inden for rammerne af Indiens forfatning.

EU er stærkt imod anvendelsen af magt i et forsøg på at svække de eksisterende demokratiske institutioner i lande såsom Indien. Derfor vedtog Rådet i 2005 at føje "Khalistan Zindabad Force – KZF" til listen over bestemte personer og enheder, der er underlagt særlige restriktive foranstaltninger med henblik på terrorbekæmpelse. Da denne liste blev gennemgået i juni 2009, vedtog Rådet at beholde KZF på listen.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Tadeusz Cymański (H-0354/09)

Om: Provinsen Baluchistans tilslutning til Pakistan

Er Rådet bekendt med, at provinsen Baluchistans tilslutning til Pakistan er sket med magt og manipulation? Hvis dette er tilfældet, mener Rådet så ikke, at de europæiske lande fuldt ud bør støtte Baluchistans borgeres stræben efter selvstyre og selvbestemmelse?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Spørgsmålet om Baluchistans borgeres selvbestemmelse er ikke blevet behandlet af Rådet. Det har derfor ikke nogen holdning til det specifikke spørgsmål, som medlemmet rejser.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Hans-Peter Martin (H-0359/09)**Om: Rådets hjemmeside**

Ifølge faktablad af 22. december 2005 fra Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union om "åbenhed og gennemsigtighed i Rådets arbejde" har "enhver borger mulighed for at få adgang til Rådets dokumenter på de betingelser, der er fastlagt i de gældende tekster. Et offentligt register over rådsdokumenter er tilgængeligt på Rådets websted (<http://register.consilium.eu.int>)."

Hvorfor er det således ikke muligt at finde et link til dette register på Rådets hjemmeside (<http://www.consilium.europa.eu>)?

Hvorfor opfylder registret (<http://register.consilium.eu.int>) og Rådets hjemmeside samlet set endnu ikke de i mellemtiden etablerede standarder for overskuelighed, klarhed og enkelhed?

Hvad agter Rådet at gøre for at afhjælpe denne situation?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i oktober 2009 i Strasbourg.

Rådets websted indeholder faktisk et link til det offentlige register. Dette link nås meget let ved at klikke på banneret "Aktindsigt: Det offentlige register", som kan findes direkte på Rådets hjemmeside. For at lette adgangen til registret er dette link tilgængeligt på alle 23 officielle EU-sprog.

Det offentlige register blev oprettet i 1999, for at den almene offentlighed kunne få adgang til Rådets dokumenter med henblik på at øge gennemsigtigheden af Rådets arbejde. Siden da er det vokset dramatisk, og det indeholder nu over én mio. dokumenter, hvoraf næsten tre fjerdedele er direkte tilgængelige som fuldtekstversion. Registret blev besøgt næsten 900 000 gange sidste år, hvilket er endnu et tegn på, at brugerne, som via dette instrument kan få adgang til Rådets dokumenter på en nem måde, påskønner det.

Jeg vil gerne henlede medlemmets opmærksomhed på, at det faktablad, som han henviser til, er forældet og ikke længere afspejler den aktuelle situation. Det blev i januar 2009 erstattet af en ny brochure, "Hvordan holder man sig orienteret om aktiviteter i Rådet for Den Europæiske Union?", som kan downloades på alle officielle EU-sprog på Rådets websted.

Det offentlige register opdateres faktisk jævnligt med henblik på at imødekomme offentlighedens øgede behov for oplysninger. Den brugervenlige adgang til registret via internettet og respekten for flersprogethedsprincippet har ikke blot medført en konsekvent stigning i antallet af høringer og anmodninger om dokumenter, men også en større professionel og geografisk spredning af de internetbrugere, som anvender dette instrument.

Der er naturligvis altid plads til forbedringer, og Rådet arbejder på en modernisering af sit websted. Den første fase – nyt design – er sat i gang. Under alle omstændigheder bevares linkene til det offentlige register på hjemmesiden.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 33 af Marian Harkin (H-0306/09)

Om: Forbedret finansieringsadgang

Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har taget positive initiativer til at sørge for, at SMV'er får adgang til den helt nødvendige finansiering (SMV-garantifaciliteten, faciliteten for hurtigtvoksende og innovative SMV'er og Den Europæiske Investeringsbanks SMV-lån). Imidlertid fremgår det af en aktuel undersøgelse i Irland, at de finansinstitutioner, der siden januar 2009 har forvaltet EIB-lån, har nægtet over 54 % af de irske SMV'er adgang til finansiering. Hvad gør Kommissionen konkret for at sikre sig, at de finansinstitutioner, som forvalter disse midler, skaffer SMV'er adgang til denne finansiering? Hvilke mekanismer har Kommissionen indført for at overvåge, hvor effektive, virkningsfulde og komplementære disse lån til SMV'er er?

Svar

(EN) Kommissionen gennemfører programmet for konkurrence og innovation (CIP) i medlemsstaterne og andre deltagerlande.

Af de to faciliteter, der er tilgængelige under dette program, har faciliteten for hurtigtvoksende og innovative små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ført til én underskrevet aftale med et irsk venturekapitalselskab siden programmets start med en samlet EU-investering på 15 mio. EUR. Til dato er der også blevet underskrevet én aftale under SMV-garantifaciliteten med en irsk finansiel formidler, First Step Ltd., en formidler af mikrokreditter, som garanterer lån på op til maksimalt 3 mio. EUR, der skal anvendes til forretningsudvikling.

Meddelelser om gennemførelser, hvori potentielle finansielle formidlere oplyses om, hvordan de ansøger om at deltage i programmet, blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 26. september 2007 og den 14. december 2007, og alle disse ansøgninger undersøges af Den Europæiske Investeringsfond (EIF) på vegne af Kommissionen.

Garantier og investeringer under disse faciliteter foretages på betingelse af, at en sådan finansiering anvendes til at tilvejebringe lån eller investeringer i de målsektorer, der er fastlagt i retsgrundlaget for programmet for konkurrence og innovation.

Kommissionen anvender de mekanismer, der er påkrævet i henhold til finansforordningen og retsgrundlaget for programmet for konkurrence og innovation, til at overvåge effektiviteten, virkningen og additionaliteten af faciliteterne.

Faciliteternes effektivitet overvåges via kvartalsvis rapportering fra de finansielle formidlere og via eksterne vurderinger.

Virkningen overvåges bl.a. via statistikker vedrørende antallet af virksomheder, der modtager støtte, mængden af realiserede investeringer og antallet af job i de små virksomheder, der drager fordel af EU-garantien eller -investeringen.

Additionalitet opnås bl.a. ved at hjælpe finansielle formidlere med at øge udlånsvoluminet og foretage venturekapitalinvesteringer.

Ud over den finansiering, som Kommissionen stiller til rådighed under programmet for konkurrence og innovation, yder Den Europæiske Investeringsbank (EIB) lån til SMV'er, som er beregnet til at gå til finansieringen af deres mellem- og langsigtede investeringer. Denne støtte ydes via lokale banker, der så udlåner til SMV'er som endelige støttemodtagere i overensstemmelse med deres individuelle kreditpolitikker.

Selv om Kommissionen ikke er involveret i ordningerne mellem EIB og bankerne, overvåger EIB aktivt tildelingen til SMV'er af de midler, som EIB's irske formidlere har hævet (der er allerede hævet 125 mio. EUR, og det forventes, at der om kort tid vil blive hævet 50 mio. EUR ud af EIB's samlede forpligtelser på 350 mio. EUR). Ifølge EIB's aftale med bankerne har bankerne en frist, inden hvilken de skal tildele midlerne til SMV'er. Bankerne har rapporteret til EIB, at tildelingen af midler skrider relativt langsomt frem med en

hastighed, der afspejler en lavere efterspørgsel hos de irske SMV'er efter mellem- til langsigtede investeringskreditter.

Ifølge EIB er det fortsat en af de irske bankers højeste prioriteter at støtte SMV-sektoren, selv om SMV'erne har haft sværere ved at optage lån under de nuværende omstændigheder. EIB's formidlere har især ikke antydnet, at de afviser en væsentlig større andel af de berettigede SMV'er og relevante anmodninger om finansiering af deres mellem- til langsigtede investeringer. EIB's personale mødes snart med de irske banker for at undersøge, om der er uforudsete forhindringer i forhold til fordelingen af EIB's midler, og for at arbejde på at fremskynde bankernes tildeling af midler til deres SMV-kunder.

*

* *

Spørgsmål nr. 34 af Georgios Papastamkos (H-0307/09)

Om: Hvidvaskning af penge i europæisk fodbold

Kommissionen bedes besvare følgende: Hvilke data råder Kommissionen over med hensyn til hvidvaskning af penge på det europæiske fodboldmarked? Hvilke foranstaltninger foreslår Kommissionen til bekæmpelse af dette fænomen?

Svar

(EN) I sin hvidbog om idræt, som blev offentliggjort i juli 2007⁽¹⁾, bemærkede Kommissionen, at korruption, hvidvaskning af penge og anden form for økonomisk kriminalitet berører idrætten lokalt, nationalt og internationalt. Hvidbogen indeholder Pierre de Coubertin-handlingsplanen, som særlig via handling 44 og 45 foreslår, at grænseoverskridende korruption bekæmpes på europæisk plan, og at gennemførelsen af EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning af penge inden for sportssektoren overvåges.

På nuværende tidspunkt har Kommissionen ikke noget direkte bevis på hvidvaskning af penge på det europæiske fodboldmarked. FATF (Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge), det internationale organ, der fastlægger globale standarder for forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge, offentliggjorde i juli 2009 en rapport om hvidvaskning af penge via fodboldsektoren. Rapporten undersøger sektoren i økonomisk og social henseende og indeholder eksempler på områder, der kan udnyttes af dem, som vil investere sorte penge i fodbold. De sårbare områder vedrører ejerskab af fodboldklubber, transfermarkedet og ejerskab af spillere, sportsvæddemål, billedrettigheder, sponsorater og reklameaftaler. Rapporten indeholder dog ikke nogen endelig konklusion om udbredelsen af hvidvaskning af penge inden for fodboldsektoren i Europa.

Ud over og også som en del af gennemførelsen af Pierre de Coubertin-handlingsplanen har Kommissionen henholdsvis indledt og forberedt en række undersøgelser vedrørende de emner, som FATF-rapporten berører. En undersøgelse om spilleragenter (handling 41) skal være gennemført ved udgangen af 2009. Undersøgelsen tager fat på de problemer, som spilleragenternes virksomhed i Europa medfører. En anden undersøgelse om internationale markedshindringer for finansieringen af sport vil blive foretaget i 2010 (handling 37). Den vil bl.a. vedrøre sportsvæddemål.

Endelig skal det understreges, at Kommissionen ikke har kompetence til at undersøge specifikke krav vedrørende hvidvaskning af penge eller anden kriminell aktivitet, medmindre det vedrører beskyttelsen af Fællesskabets økonomiske interesser og henhører under OLAF's kompetenceområde.

*

* *

Spørgsmål nr. 35 af Athanasios Plevris (H-0308/09)

Om: Indvandertilstrømningen til Europa

Agter Kommissionen at yde økonomisk støtte til de områder i medlemsstaterne, der rammes af den omfattende tilstrømning af illegale indvandrere (f.eks. Athens centrum), og hvad er EU's planer for imødegåelse af indvandringsstrømmen til Europa på kort og lang sigt? Er der nogen planer om at lægge pres på de lande, som indvandrerne kommer fra, og de lande der tillader gennemrejse (f.eks. Tyrkiet), for at få dem til at acceptere tilbagesendelse, og har Kommissionen til hensigt at acceptere en ligelig fordeling af de ulovlige

⁽¹⁾ KOM(2007)0391.

indvandrere mellem medlemsstaterne svarende til deres befolkning, så det ikke kun er Middelhavslandene, der udsættes for dette pres?

Svar

(EN) EU yder økonomisk bistand til medlemsstaterne på indvandringsområdet via de fire fonde, som er oprettet inden for rammerne af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, og som er Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsskatsborgere, Den Europæiske Flygtningefond, Fonden for De Ydre Grænser og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond. De sidste to hjælper især medlemsstaterne med at forhindre og håndtere konsekvenserne af ulovlig indvandring. Fondene forvaltes decentraliseret af de nationale myndigheder i hver enkelt medlemsstat.

Derudover yder Kommissionen allerede teknisk og økonomisk bistand til, skaber dialog med, og fører i nogle tilfælde forhandlinger med oprindelseslande uden for EU og transittredjelande med henblik på at styrke deres evne til at håndtere ulovlig indvandring i overensstemmelse med internationale standarder og lette deres samarbejde med EU i denne henseende.

Hvad angår samarbejde med transittredjelande, skal det understreges, at Kommissionen på vegne af EU har indledt forhandlinger med Tyrkiet om en tilbagetagelsesaftale, som også skal indeholde bestemmelser om tilbagetagelse af tredjelandsskatsborgere. Derudover presser Kommissionen, som allerede finansierer projekter for op til ca. 90 mio. EUR i Tyrkiet for at støtte landets evne til at bringe dets lovgivning og forvaltningspraksis på linje med EU-standarder på områderne grænseovervågning, forebyggelse og forvaltning af ulovlig indvandring og asyl, de tyrkiske myndigheder til at udvide deres samarbejde med EU på alle disse områder.

I den forbindelse og for omgående at følge op på Det Europæiske Råds møde i juni 2009 besøgte en delegation af højtstående tjenestemænd fra Kommissionen Ankara den 16. og 17. september 2009 med det formål at drøfte mulighederne for at genoptage de formelle forhandlinger om en tilbagetagelsesaftale mellem Tyrkiet og EU med de tyrkiske myndigheder og drøfte måder, hvorpå deres engagement i forebyggelsen af ulovlig indvandring og i forvaltningen af blandede migrationsstrømme kan øges. Delegationen rapporterede, at de tyrkiske myndigheder er klar til at styrke samarbejdet med EU og formelt vedtage en stabil forpligtelse og en række konkrete tiltag under næstformand Barrot og minister Billströms besøg i starten af november 2009.

Kommissionen er fuldt ud klar over, at visse medlemsstater udsættes for specifikke og uforholdsmæssige indvandringspres, og henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 18.-19. juni 2009 understregede, at det bifalder Kommissionens hensigt om at træffe foranstaltninger i denne henseende. Selv om spørgsmålet om omfordeling af ulovlige indvandrere for øjeblikket ikke behandles på EU-niveau, anser Kommissionen det for yderst vigtigt at yde praktisk bistand til de Middelhavslande, som påvirkes mest. Derfor følger den op på initiativer vedrørende nye former for solidaritet såsom omfordeling af modtagere af international beskyttelse mellem medlemsstaterne på frivillig basis med det formål at reducere den uforholdsmæssigt store byrde, som er blevet pålagt nogle medlemsstater med hjælp fra andre. Det første pilotprojekt udvikles i Malta.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Justas Vincas Paleckis (H-0309/09)

Om: Besparelser på administrationsomkostninger

I disse tider under den økonomiske og finansielle krise, gør EU's medlemsstater sig særlige anstrengelser for at nedbringe administrationsomkostningerne i de statslige forvaltninger og anvende deres midler og ressourcer så sparsommeligt som muligt. Medlemsstaterne og, hvad der er endnu vigtigere, EU-borgerne venter utvivlsomt også på lignende tiltag fra Bruxelles.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen allerede truffet i denne henseende, og hvad forestiller den sig at gøre fremover?

Svar

(EN) Kommissionen bestræber sig fuldt ud på at få økonomisk mest muligt ud af sine administrationsressourcer. For 2010 har Kommissionen foreslået en begrænset stigning af sine egne administrationsomkostninger på 0,9 %.

Denne lille forøgelse af budgettet dækker effekten af de øgede sikkerhedsbehov, en vigtig omfordeling fra hovedkvarteret til delegationerne for at styrke den eksterne gennemførelse af interne politikker samt stigningen i energipriserne.

For at forene politiske prioriteter med budgetbegrænsninger har Kommissionen gjort en særlig indsats for at begrænse sine udgifter og udnytte ressourcerne så godt som muligt.

For det første har Kommissionen ikke anmodet om nogen nye stillinger for 2010. Behovet for menneskelige ressourcer til politiske prioriteter imødekommes via interne omfordelinger (ca. 600 samlet i 2010).

For det andet har en omhyggelig undersøgelse af alle udgifter medført besparelser på grund af de faldende priser på nogle varer, indførelsen af økologiske principper og udnyttelsen af teknologi.

For det tredje har Kommissionen allerede forpligtet sig til at dække alle personalebehov indtil 2013 med stabile ressourcer, medmindre der opstår væsentlige hændelser, som vil få alvorlige følger for Kommissionens kompetencer eller dens sproglige ordning. Den vil også fortsat omhyggeligt undersøge de forskellige udgiftstyper og drage fordel af alle besparelsesmuligheder.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Kommissionen vil opfylde sine ambitiøse politiske målsætninger, samtidig med at den begrænser administrationsomkostningerne så meget som muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Anna Hedh (H-0313/09)

Om: EU's alkoholstrategi

Der er snart gået tre år, siden vi fastlagde EU's alkoholstrategi. Meningen var, at strategien skulle evalueres inden sommeren 2009. Jeg har forstået, at Kommissionen har valgt at udsætte evalueringen af alkoholstrategien.

På baggrund af ovenstående vil jeg stille følgende spørgsmål:

Hvad er årsagen til, at strategien ikke er blevet evalueret? Hvornår kan vi forvente, at der bliver gennemført en evaluering af EU's alkoholstrategi? Hvordan har Kommissionen ført tilsyn med gennemførelsen af strategien i de forskellige medlemsstater?

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne takke medlemmet for hendes interesse i et vigtigt aspekt af folkesundhedspolitikken, nemlig alkoholpolitikken.

Under ekspertkonferencen om alkohol og sundhed (21.-22. september), som var organiseret af det svenske EU-formandskab og Kommissionen, blev den første statusrapport om gennemførelse af EU-alkoholstrategien præsenteret af Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse. Rapporten er tilgængelig på webstederne for Kommissionens Direktorat for Folkesundhed⁽²⁾.

Kommissionen bistår på flere måder medlemsstaterne i gennemførelsen af strategien på nationalt niveau, hvilket er beskrevet i statusrapporten. Dette inkluderer oprettelsen af en komité for national alkoholpolitik og handling som et forum, hvor medlemsstaterne kan dele deres erfaringer og udarbejde fælles strategier. Denne komité har indtil videre mødtes fem gange.

Kommissionen har også lettet arbejdet i en komité, som skal udvikle fælles indikatorer for at muliggøre komparative analyser i EU. I statusrapporten beskrives de foranstaltninger, der indtil videre er truffet i medlemsstaterne, navnlig med hensyn til god praksis, som blev vedtaget i Rådets henstilling fra 2001⁽³⁾. Kommissionen har også gennemført to undersøgelser af medlemsstaternes aktiviteter på de prioriterede områder, som er identificeret i strategien. Bilag 1 til statusrapporten indeholder en ajourføring af medlemsstaternes aktiviteter siden strategiens vedtagelse.

(2) http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alcohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

(3) Rådets henstilling af 5. juni 2001 om unge menneskers, især børns og helt unges alkoholforbrug, EFT L 161 af 16.6.2001.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Rolandas Paksas (H-0314/09)**Om: Energi**

Er den vanskelige økonomiske situation i EU's medlemsstater, herunder Litauen, ikke en tilstrækkelig grund til at anvende bestemmelserne i artikel 37 i akten vedrørende vilkårene for Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse samt artikel 4 i protokol nr. 4 hertil og til at Kommissionen træffer en beslutning, der tillader Litauen at udskyde sin forpligtelse til at lukke reaktor 2 på atomkraftværket Ignalina fra 2009 til 2012?

Svar

(EN) Nuklear sikkerhed er en topprioritet for EU, hvilket kom til udtryk ved Rådets enstemmige vedtagelse af direktivet om nuklear sikkerhed af 25. juni 2009⁽⁴⁾. På grund af interne svagheder i reaktorkonstruktionen (særlig manglen på sekundær indeslutning af reaktoren) er det umuligt at opgradere atomkraftværket Ignalina til passende sikkerhedsstandarder. Tidligere opgraderinger omfatter kun grundlæggende driftssikkerhed indtil udgangen af 2009, når reaktor 2 på atomkraftværket Ignalina skal lukkes ned som en del af Litauens forpligtelser i forbindelse med tiltrædelse i EU. Sikkerhedsklausulen i artikel 37 i Litauens tiltrædelsesakt, som vedrører alvorlige økonomiske problemer, kan kun gøres gældende i tre år efter Litauens tiltrædelse.

EU har ydet og vil fortsat yde samlet 1,3 mia. EUR i støtte til lukning af atomkraftværket Ignalina og udvikling af alternativ energiforsyning i Litauen. Denne finansiering afhænger af, om Litauen overholder den aftalte dato for lukning af atomkraftværket Ignalina.

Protokol nr. 4 til tiltrædelsesakten anerkender den miljømæssige opgradering af Litauens varmekraftværk som den primære erstatning for atomkraftværket Ignalina. Denne opgradering blev fuldført i september 2008, og det forventes derfor ikke, at der kommer til at mangle tilgængelige energiforsyninger efter lukningen af atomkraftværket i Ignalina. Derudover har Kommissionen støttet fjernvarmeprojekter ved Ignalina og energieffektivitetsforanstaltninger i boliger samt et projekt vedrørende et gasturbinekraftværk med kombineret kredsløb, som forventes afsluttet i 2013.

Det er vigtigt at forsætte arbejdet med at sikre energisikkerheden i Østersøregionen, herunder at forbedre energieffektiviteten og de grænseoverskridende forbindelser. Kommissionen arbejder, med hjælp fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, fortsat tæt sammen med Litauen om at sikre en effektiv lukning af atomkraftværket i Ignalina.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Sławomir Witold Nitras (H-0315/09)**Om: Motorvejsvignetter i Østrig**

De fleste europæiske lande har indført afgifter for brug af motorveje og visse andre motortrafikveje. De enkelte medlemsstater har selv fastsat gebyrerne på deres egen måde. Afgifterne skal enten betales direkte ved betalingsstederne, hvorefter et stykke vejafsnit starter, eller ved køb af vignetter med en begrænset tidsmæssig gyldighed. Det er op til de enkelte EU-medlemsstater at fastsætte gebyrerne for vignetterne.

I visse medlemsstater opkræves eksempelvis gebyrerne på en måde, som efter min vurdering er urimelig over for transitrejsende fra andre lande. Disse rejsende, som kører igennem den enkelte medlemsstat som regel inden for en dag, har imidlertid ikke mulighed for at købe en dagvignet (f.eks. i Østrig og Tjekkiet).

Det er helt klart op til den enkelte medlemsstat at fastsætte og opkræve gebyrer for brug af landets motorveje. Manglende ensartede regler for tilpasning af de opkrævede gebyrer til den faktiske tid for brug af motorveje kan imidlertid føre til en betydelig fare for et af EU's grundprincipper, nemlig den frie bevægelighed. Ville det ikke være hensigtsmæssigt, hvis Det Europæiske Fællesskab fastsatte retningslinjer for EU-borgernes frie bevægelighed, som indeholder rammer, der sikrer en lige behandling af alle borgere i forbindelse med dette spørgsmål?

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/71/EURATOM af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed, EUT L 172 af 2.7.2009.

Svar

(EN) Der findes en ramme for sikring af lige behandling af trafikanter, for så vidt angår erhvervsmæssig transport. Direktiv 1999/62 om vejafgifter (eurovignette)⁽⁵⁾, som ændret ved direktiv 2006/38⁽⁶⁾, regulerer de overordnede principper for afgifter på tunge godskøretøjer på en sådan måde, at afstandsbaserede vejafgifter eller brugsafgifter skal opkræves uden direkte eller indirekte forskelsbehandling begrundet i transportvirksomhedernes nationalitet, etableringsland eller -sted eller køretøjernes registreringsland eller -sted eller transportens afsendelses- eller bestemmelsessted. I direktivet anføres det, at tidsbaserede brugsafgifter skal være tilgængelige for perioder på mellem en dag og et år.

Medlemsstaterne kan frit vælge, om de under national lovgivning også vil anvende vejafgifter og brugsafgifter på andre køretøjer såsom lette godskøretøjer, busser og personbiler, forudsat at traktatens principper om ikkeforskelsbehandling og proportionalitet respekteres. Rimelige transitafgifter eller afgifter for kortsigtet benyttelse af infrastrukturer skal være tilgængelige i og uden for den medlemsstat, hvor de anvendes, med så få hindringer for trafikstrømmen som muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Carlos José Iturgaiz Angulo (H-0317/09)**Om: Plan for ansjosbestanden**

Kommissionen vedtog i juli en langsigtet plan for genopretning af ansjosbestanden i Biscayabugten. Ifølge de kompetente tjenestegrene i Kommissionens Generaldirektorat for Fiskeri blev dette forslag udarbejdet i overensstemmelse med de krav, repræsentanterne for denne sektor havde stillet.

Fiskerikommissær Joe Borg ønsker, at der indgås en aftale inden årets udgang. Betyder dette, at Kommissionen eventuelt ser mulighed for at ophæve forbuddet mod ansjosfiskeri i det nye år? Indebærer planen nogen ændringer i de videnskabelige kriterier, der hidtil er fulgt ved fastlæggelse af TAC?

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne understrege, at en eventuel ophævelse af det aktuelle forbud afhænger af bestandens status, som vurderes ud fra den relevante videnskabelige rådgivning, som Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) yder til Kommissionen. Næste gang, denne vurdering er tilgængelig, er i juni 2010, når resultaterne af forårets videnskabelige undersøgelse er bearbejdet. Ifølge den foreslåede plan, som Kommissionen håber er trådt i kraft til den tid, kan ansjosfiskeriet i Biscayabugten fortsætte, hvis det baseret på den videnskabelige rådgivning vurderes, at bestandens biomasse er på over 24 000 t. Er niveauet lavere, fremgår det af planen, at fiskeriet fortsat skal være forbudt.

Et skift til en langsigtet forvaltningsstrategi er ikke nogen garanti for en automatisk ophævelse af forbuddet mod fiskeri, hvis de nuværende lave biomasseniveauer varer ved. Planen omfatter udnyttelsesgrænser for bestanden, som reducerer risikoen for et sammenbrud. Den har således til formål at sikre industrien de bedste muligheder for stabilt fiskeri samt det højeste udbytte, som kan fiskes af bestanden inden for grænserne for bæredygtighed. Kommissionen har altid baseret sine forslag på den bedste tilgængelige forskning og haft fokus på industriens langsigtede interesser. Planens metode til fastlæggelse af de årlige fiskerimuligheder har fuld opbakning fra Det Regionale Rådgivende Råd For De Sydvestlige Farvande.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Jim Higgins (H-0323/09)**Om: Transfedt**

Agter Kommissionen at stille forslag om et direktiv til fastsættelse af en maksimumgrænse for hydrogenerede syrer / transfedt i foder, i betragtning af at denne ingrediens er en faktor, som beviseligt bidrager til koronarsygdomme?

⁽⁵⁾ EFT L 187 af 20.7.1999.

⁽⁶⁾ EUT L 157 af 9.6.2006.

Svar

(EN) Kommissionen lægger vægt på at anvende de relevante tilgængelige midler til at fremme forbrugerbeskyttelsen og sundheden. Den støtter initiativer, der kan bidrage til at forebygge hjerte-kar-sygdomme i Europa. Forbruget af transfedtsyrer er en af risikofaktorerne for hjerte-kar-sygdomme i Europa sammen med det overordnede indtag af fedt og indtaget af mættede fedtsyrer.

Kommissionen er af den opfattelse, at kostvaner afhænger af mange forskellige faktorer. Det er en meget kompleks opgave at påvirke dem, og det kræver flere forskellige foranstaltninger. Disse skal være forholdsmæssige og tage højde for EU's og medlemsstaternes respektive kompetencer og ansvarsområder. I den forbindelse opfordrer Kommissionen både til vedtagelse af selvreguleringsforanstaltninger og overvejer regulerende foranstaltninger. Omfanget af de regulerende foranstaltninger vil med sikkerhed være påvirket af effektiviteten af selvreguleringsforanstaltningerne.

For øjeblikket mener Kommissionen ikke, at en juridisk begrænsning af indholdet af transfedt i fødevarer er en passende eller forholdsmæssig foranstaltning på EU-niveau.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Mairead McGuinness (H-0326/09)**Om: Hestevelfærd**

Den økonomiske krise har ført til en væsentlig forringelse af salgsværdien af raceheste. Antallet af forladte heste er steget markant i mange medlemsstater, fordi ejerne ikke har råd til at betale for deres hestehold. Nærer Kommissionen de samme bekymringer, som dyrevelfærdsorganisationer har givet udtryk for med hensyn til hestes velfærd på nuværende tidspunkt? Har Kommissionen planer om at undersøge dette spørgsmål, eller har den allerede fremsat forslag om iværksættelse af konkrete foranstaltninger i denne sag?

Svar

(EN) Kommissionen har ikke modtaget nogen oplysninger fra medlemsstaterne eller klager fra ikkestatslige organisationer for beskyttelse af dyr vedrørende en markant stigning i antallet af forladte heste på grund af en forringet salgsværdi af raceheste. Kommissionen er dog blevet opmærksom på problemet via artikler, der er offentliggjort i pressen.

Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998⁽⁷⁾ fastlægger generelle minimumsstandards for beskyttelse af dyr, der opdrættes eller holdes til landbrugsformål, herunder heste. Direktivet finder ikke anvendelse på heste, der skal deltage i konkurrencer, udstillinger og kulturelle eller sportsmæssige arrangementer eller aktiviteter. I henhold til direktivet skal medlemsstaterne sørge for, at ejere eller tilsynsførende træffer alle passende foranstaltninger med henblik på at sikre deres dyrs velfærd samt sikre, at dyrene ikke påføres unødigt smerte, lidelse eller skade.

Medlemsstaterne er primært ansvarlige for gennemførelsen af dette direktiv, og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004⁽⁸⁾ om offentlig kontrol skal de træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende beskyttelsen af dyrs sundhed og dyrevelfærd gennemføres.

Det er medlemsstaternes ansvar at sikre, at de muligheder, som EU-lovgivningen tilvejebringer, anvendes på en fornuftig måde, og således hjælpe med at forhindre, at heste, som af økonomiske årsager ikke længere kan holdes under passende forhold, forsømmes og forlades. I den forbindelse ønsker Kommissionen at henlede medlemmets opmærksomhed på forordning (EF) nr. 504/2008⁽⁹⁾ om identifikation af enhovede dyr, som er vigtig i forhold til muligheden for at slagte enhovede dyr under kontrollerede forhold, for så vidt angår fødevarer sikkerhed.

(7) Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, EFT L 221 af 8.8.1998.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes, EUT L 191 af 28.5.2004.

(9) Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2008 af 6. juni 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 90/426/EØF og 90/427/EØF for så vidt angår metoder til identifikation af enhovede dyr, EUT L 149 af 7.6.2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Syed Kamall (H-0328/09/ændr.1)**Om: Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens tiltrædelse**

Europa-Parlamentet stemte i marts i år om et forslag til beslutning om statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (P6_TA(2009)0135). Under punkt 10 beklager Parlamentet, at der "tre år efter tildelingen af status som kandidatland endnu ikke er indledt tiltrædelsesforhandlinger, hvilket er en uholdbar situation, der har demotiverende virkninger for landet, og som risikerer at virke destabiliserende på regionen; finder det ønskeligt, at denne specielle situation ophører; opfordrer til forøgelse af tempoet..."

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens parlament har nu gennemført de fire retsakter, der manglede for en fuld gennemførelse af de vigtigste prioriteter i tiltrædelsespartnerskabet, nemlig lovgivning om interne anliggender, den offentlige forvaltning, finansieringen af politiske partier samt loven om parlamentet.

Har Kommissionen, i lyset af de igangværende reformer i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og den uhørt lange forsinkelse for fastsættelsen af en dato for påbegyndelse af forhandlingerne, til hensigt at anbefale et startdato for forhandlingerne med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i sin kommende statusrapport?

Svar

(EN) Kommissionen vedtog sin årlige udvidelsesstrategi den 14. oktober. I den forbindelse kunne Kommissionen konstatere, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien siden sin tildeling af status som kandidatland i 2005 har konsolideret funktionen af sit demokrati og sikret institutionel stabilitet, som garanterer retsstatsforhold og respekt for grundlæggende rettigheder, selv om disse bestræbelser skal videreføres.

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har endvidere i høj grad taget fat på de centrale prioriteter i tiltrædelsespartnerskabet. I lyset af de overordnede reformfremskridt mener Kommissionen, at landet i tilstrækkelig grad opfylder de politiske kriterier, som blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København i 1993, og stabiliserings- og associeringsprocessen. Landet er tættere på at blive en fungerende markedsøkonomi og har gjort fremskridt på en række områder, som vedrører dets evne til at leve op til forpligtelserne ved et medlemskab.

I lyset af de ovenfor anførte overvejelser og under hensyntagen til Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 og december 2006 anbefaler Kommissionen derfor, at der åbnes forhandlinger om tiltrædelse i EU med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Opretholdelse af gode naboforbindelser, herunder en forhandlet og gensidigt acceptabel løsning på navnespørgsmålet, i FN-regi er fortsat væsentlig.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Carl Schlyter (H-0329/09)**Om: Overskridelse af grænseværdier for kemikalier i beklædningsgenstande**

Ifølge en nyligt offentliggjort undersøgelse (SVT Plus, Sveriges Television) har der kunnet måles høje indhold af forskellige kemiske stoffer i jeans. Indholdene overskrider klart de tilladte grænseværdier for bl.a. dimethylfumarat, nonylfenoletoxylater og tungmetaller. Flere af disse stoffer er stærkt allergifremkaldende og bør ikke komme i direkte kontakt med huden. Dette til trods kontrollerer åbenbart hverken producenter eller detailforhandlere, om deres varer er sikre.

Hvilke initiativer har Kommissionen taget eller agter den at tage for at sikre, at markedsaktørerne efterlever lovgivningen på dette område?

Svar

(EN) Håndhævelse af EU's lovgivning som f.eks. produktkontrol ligger inden for medlemsstaternes kompetenceområde. I denne sammenhæng skal medlemsstaterne i henhold til artikel 125 i

kemikalielovgivningen REACH (forordning (EF) nr. 1907/2006)⁽¹⁰⁾ opretholde en ordning med officiel kontrol og andre aktiviteter, der er hensigtsmæssige, hvorimod medlemsstaterne ifølge artikel 126 skal fastsætte sanktionsbestemmelser for overtrædelse af bestemmelserne i REACH-forordningen. Forordningen om akkreditering og markedsovervågning (forordning (EF) nr. 765/2008, som træder i kraft den 1. januar 2010⁽¹¹⁾) er et andet instrument, som medlemsstaterne kan anvende til at træffe passende foranstaltninger.

Kommissionen blev orienteret om, at størstedelen af medlemsstaterne forventede, at deres håndhævelsesmyndigheder ville være fuldt funktionsdygtige i 2008, idet de fleste af medlemsstaterne ville anvende eksisterende håndhævelsesinstrumenter fra tidligere lovgivning.

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) spiller en hjælperolle ved at tilvejebringe et forum for informationsudveksling om håndhævelsesaktiviteter. ECHA-forummet behandler håndhævelsesspørgsmål specifikt på EU-niveau. Forummet fungerer som en platform for udveksling af informationer om håndhævelse og koordinerer et netværk af medlemsstaternes håndhævelsesmyndigheder. Nogle af forummets opgaver er at foreslå, koordinere og vurdere harmoniserede håndhævelsesprojekter og fælles inspektioner. Det første møde i forummet fandt sted i december 2007, og siden da har det mødtes to gange om året.

Nogle af stofferne som f.eks. nonylfenoletoxylater og tungmetaller blev reguleret via begrænsninger ifølge Rådets direktiv 76/769/EØF⁽¹²⁾, som nu er ophævet af REACH og inkluderet i bilag XVII dertil.

Kommissionen kan ændre de aktuelle foranstaltninger på baggrund af yderligere oplysninger. Det betyder, at REACH, når som helst Kommissionen eller en medlemsstat mener, at uacceptable risici for menneskets helbred og miljøet skal behandles på EU-niveau, giver mulighed for, at der træffes passende foranstaltninger vedrørende disse stoffer, hvilket eventuelt medfører en ændring af bilag XVII til REACH.

Hvad angår dimethylfumarat, skal medlemsstaterne ifølge Kommissionens beslutning 2009/251/EF⁽¹³⁾, som er fastlagt i henhold til direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed⁽¹⁴⁾, sørge for, at produkter indeholdende dette kemikalie ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet, og at sådanne produkter skal kaldes tilbage fra forbrugerne, samt at forbrugerne informeres om risikoen ved dimethylfumarat. Alle forbrugerprodukter, der indeholder dimethylfumarat, er således forbudt i EU.

REACH's ikrafttræden medførte nye forpligtelser for producenter og/eller importører af artikler. Fra den 1. juni 2008 skal alle producenter eller importører af artikler registrere stoffer, der er beregnet til at blive frigivet fra disse artikler under normale og forudsigelige anvendelsesforhold, såfremt stofferne er til stede i disse artikler i mængder på over 1 t. Producenter og importører af artikler skal endvidere underrette ECHA om tilstedeværelsen af særlig problematiske stoffer i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i artikel 7, stk. 2, hvis stofferne er blevet identificeret i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, og anbragt på listen over stoffer. Dette vil øge informationen om særlig problematiske stoffer, der er frigivet og indeholdt i artikler.

Når det er sagt, at håndhævelsen af EU-lovgivningen om kemikalier primært er medlemsstaternes ansvar, kan medlemmet kort sagt stole på, at Kommissionen har fuldt fokus på at fremme en omfattende

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, EUT L 396 af 30.12.2006.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EØS-relevant tekst), EUT L 218 af 13.8.2008.

⁽¹²⁾ Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, EFT L 262 af 27.9.1976.

⁽¹³⁾ 2009/251/EF: Kommissionens beslutning af 17. marts 2009 om et krav til medlemsstaterne om at sørge for, at produkter indeholdende biocidet dimethylfumarat ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet (meddelt under nummer K(2009) 1723) (EØS-relevant tekst), EUT L 74 af 20.3.2009.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (EØS-relevant tekst), EFT L 11 af 15.1.2002.

gennemførelse af REACH-forpligtelserne og aktivt støtter arbejdet i ECHA, som er ansvarlig for visse videnskabelige og tekniske opgaver vedrørende gennemførelsen af REACH-kravene. På forbrugerproduktområdet har medlemsstaterne desuden det primære håndhævelsesansvar, og Kommissionen ansporer og støtter dem i denne opgave. Offentliggørelsen af medlemsstaternes meddelelser om produkter, der indeholder dimethylfumarat⁽¹⁵⁾, er et praktisk eksempel herpå.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Britta Thomsen (H-0330/09)

Om: Danmarks implementering af direktiv 2002/73/EF

Kommissionen sendte i marts 2007 en åbningsskrivelse til den danske regering vedrørende Danmarks implementering af direktiv 2002/73/EF⁽¹⁶⁾. 4. november 2008 spurgte jeg første gang Kommissionen om, hvor langt sagen var kommet, og hvornår det kunne forventes, at der skete nyt i sagen. 20. november 2008 svarede Kommissionen, at den var i gang med at færdigbehandle vurderingen af den danske lovgivnings overholdelse af direktiv 2002/73/EF.

Nu spørger jeg igen Kommissionen, hvornår og hvordan man vil sikre, at Danmark overholder direktivets bestemmelser?

Der henvises til tidligere spørgsmål og svar (H-0863/08).

Svar

Den danske regering har oplyst Kommissionen om vedtagelsen af lov nr. 387 af 27. maj 2008 om oprettelse af et ligebehandlingsnævn. I lyset af denne udvikling har Kommissionen besluttet at tage sin vurdering af den danske lovgivnings overholdelse af direktiv 2002/73/EF⁽¹⁷⁾ op til fornyet behandling. Kommissionen vil træffe beslutning om en opfølgning i de kommende uger og vil informere medlemmet herom.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Andres Perello Rodriguez (H-0334/09)

Om: Forsinkelse af forelæggelsen af direktivet om bioaffald

Ved udgangen af 2008 forelagde Kommissionen en grønbog om håndteringen af bioaffald, og senere indledte den en offentlig høringsrunde, der afsluttedes i marts 2009. Det er planen, at Kommissionen vil forelægge konklusionerne af disse høringer for Rådets arbejdsgruppe og eventuelt et forslag eller initiativ om fremgangsmåden for håndteringen af bioaffald.

Også arbejdet med evalueringen af konsekvenserne af et eventuelt lovgivningsforslag skal være afsluttet inden dette års udgang.

Lovgivningen er for Rådet et prioriteret område, idet det i konklusionerne fra Rådets samling den 25. juni 2009 om grønbogen blev fastslået, at "en forbedret håndtering af bioaffald vil bidrage til en bæredygtig forvaltning af ressourcer og en forbedret beskyttelse af jordbunden på den ene side og til bekæmpelse af klimaændringer og til at nå målene for undgåelse af deponering, for genanvendelse samt for vedvarende energi på den anden side."

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående bekræfte, at den ved overholdelse af de gældende frister vil kunne forelægge et forslag til lovgivning i begyndelsen af 2010?

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, rul ned, og søg efter dimethylfumarat.

⁽¹⁶⁾ EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15).

Svar

Arbejdet med konsekvensanalysen af håndteringen af bioaffald er en af Generaldirektoratet for Miljøprioriteter. Kommissionen er for øjeblikket ved at afslutte udkastet til konsekvensanalysen og vil sende det til intern godkendelse i november.

Yderligere tiltag vedrørende håndteringen af bioaffald i EU, herunder mulige foranstaltninger (lovforslag eller meddelelse), afhænger af udfaldet af vurderingen af fordele og ulemper ved forskellige metoder til håndtering af bioaffald. Denne beslutning forventes derfor ikke truffet før færdiggørelsen af ovennævnte konsekvensanalyse – efter planen i december 2009. Hvis vurderingen viser, at der er behov for at vedtage lovgivningsforanstaltninger, kan et forslag vedtages af Kommissionen i foråret 2010.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Pat the Cope Gallagher (H-0340/09)**Om: Irsk som arbejdssprog i EU**

Kan Kommissionen komme med en omfattende redegørelse for de praktiske foranstaltninger, der siden januar 2007 er truffet for at integrere irsk som arbejdssprog i EU?

Svar

Som Kommissionen allerede har anført i sine svar på mundtligt spørgsmål H-0622/08 og H-0636/08 i medfør af Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 som ændret ved artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 920/2005 af 13. juni 2005, har irsk haft status som officielt sprog og arbejdssprog i EU-institutionerne siden 1. januar 2007.

OVERSÆTTELSER

Artikel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 920/2005 indeholder en delvis fornyelig femårig fravigelse af brugen af irsk i EU-institutionerne. Denne fravigelse betyder i praksis, at det på nuværende tidspunkt kun er forslag til forordninger under den fælles beslutningsprocedure (og visse relaterede dokumenter⁽¹⁸⁾) samt direkte kommunikation med offentligheden, der oversættes til (eller fra) irsk.

I overensstemmelse med disse bestemmelser har Kommissionen således været i stand til at tilvejebringe alle nødvendige oversættelser til irsk i lovgivningsprocessen og sikre, at de leveres rettidigt. Endvidere er der blevet sendt svar på irsk til borgere eller juridiske personer, som har stillet spørgsmål til Kommissionen på irsk.

I denne forbindelse har Kommissionen – under Generaldirektoratet for Oversættelse (GD for Oversættelse) – oprettet en selvstændig irsk enhed. Dens medarbejderstab består for øjeblikket af en fungerende kontorchef, en assistent, fem oversættere på fuld tid og en udstationeret national ekspert. Dette er tilstrækkeligt til at håndtere den nuværende arbejdsbyrde, men situationen overvåges konstant. Endvidere er en anden national ekspert blevet udstationeret til at arbejde i weboversættelsesenheden. Medarbejderne i enheden har fået den it-uddannelse, der er nødvendig for at udføre jobbet, og der arrangeres endvidere regelmæssige temakurser inden for rammerne af GD for Oversættelse. Oversættelsen til irsk gavnes af samarbejdet med de nationale myndigheder, især inden for terminologiudvikling, hvilket er særlig positivt, da en stor del af Fællesskabets regelværk ikke foreligger på irsk. Siden 2007 har GD for Oversættelse gennemført flere udbudsrunder for freelanceoversættere i irsk, og som følge heraf samarbejder enheden med et antal professionelle irske oversættelsesbureauer om oversættelse i perioder, hvor behovet er stort.

En fælles konkurrence for Rådet og Kommissionen er undervejs med henblik på at udarbejde en reserveliste, hvorfra kontorchefer for både Rådets og Kommissionens irske sprogheder vil blive rekrutteret. Reservelisten forventes at blive offentliggjort om kort tid. Endvidere vil der til sin tid også blive afholdt en ny konkurrence for irske oversættere.

Ud over sine forpligtelser i medfør af den ændrede forordning nr. 1 og inden for rammerne af de tilgængelige ressourcer er Kommissionen ligeledes begyndt at stille nogle af sine websider på øverste niveau til rådighed på irsk, især de sider, der har særlig interesse for irsktalende borgere. Kommissionen har offentliggjort et

⁽¹⁸⁾ Især ændringsforslag (artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten) og bemærkninger til Parlamentets eller Rådets holdninger i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure (artikel 251, stk. 2, i EF-traktaten).

stigende antal websider på irsk siden 2007, og dette arbejde anerkendes i Irland, idet siderne inkorporeres af forskellige medier.

Som officielt EU-sprog er irsk et af de sprog, der tilbydes i GD for Oversættelses årlige oversættelseskonkurrence, "Juvenes Translatores", for elever på de gymnasiale uddannelser. Den allerførste vinder fra Irland (i 2007) oversatte til irsk.

GD for Oversættelse er i lyset af sine rekrutteringsbehov opmærksom på udviklingen inden for oversættelsesprogrammer i medlemsstaterne, og Kommissionen lancerede for nylig netværket "European Master in Translation", der omfatter 34 universitetsprogrammer af høj kvalitet inden for oversættelse på masterniveau. To af de første uddannelser, der blev optaget i netværket, var MA Léann an Aistriúcháin, der tilbydes af Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge (Galway NUI), og MA in Translation Studies, der tilbydes af Dublin City University, School of Applied Language and Intercultural Studies. Kommissionen ser frem til at arbejde tæt sammen med disse to programmer og med andre universiteter, der tilbyder professionelle oversættelsesprogrammer i irsk. På denne måde håber Kommissionen, at tilstrækkelig mange irksprogede oversættere, der opfylder de krav, som stilles til personer, der arbejder i eller for EU-institutionerne som freelancere, vil komme ind på markedet.

Endvidere har GD for Oversættelse på det politiske plan handlet meget proaktivt i forhold til de irske myndigheder for at sikre, at Irland fokuserer tilstrækkeligt på universitetsuddannelse af oversættere, udvikling af irsk terminologi og rekruttering af irske oversættere. Dette har man bl.a. gjort gennem tjenesterejser med deltagelse af generaldirektøren for og medarbejdere ved GD for Oversættelse samt gennem andre initiativer.

TOLKNING

På anmodning af de irske myndigheder har man benyttet irsk tolkning på møder afholdt i Kommissionen, Ministerrådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Parlamentet siden januar 2007.

Generaldirektoratet for Tolkning (GD for Tolkning) under Kommissionen har tilstrækkelige ressourcer til at dække det aktuelle behov for irsk tolkning i Rådet og Regionsudvalget. I Parlamentet (der trækker på den samme pulje af freelancere) kan det øgede behov under plenarmøderne give anledning til vanskeligheder. Efter det seneste parlamentsvalg lader det til, at behovet for irsk i Parlamentet stiger snarere end falder.

Der er for øjeblikket to tolke ansat ved GD for Tolkning, som kan tolke fra irsk. Derudover er der nu 11 EU-akkrediterede freelancetolke, som kan tolke fra irsk til engelsk. Fem af disse kan også tolke til irsk. I øjeblikket er der endvidere en akkrediteret freelancetolk med irsk som modersmål, der kan tolke til engelsk, og yderligere to tolke, som er midlertidigt akkrediterede. To kandidater bestod akkrediteringstesten i juni 2009.

For så vidt angår uddannelse, kørte University of Westminster et særligt program (med økonomisk støtte fra Parlamentet og undervisningsstøtte fra GD for Tolkning) for irske tolke i 2006-2007 og igen i 2007-2008. I alt har seks kandidater fra Westminster nu bestået akkrediteringstesten (tre i 2007 og tre i 2008). University of Galway lancerede et nyt overbygningsprogram i tolkning i efteråret 2008. Fire studerende gennemførte første år af kurset, hvoraf en af dem bestod den interinstitutionelle akkrediteringstest i juni 2009. Programmet kører nu på andet år. Otte studerende har indtil videre tilmeldt sig med sprogkombinationer som fransk og tysk sammen med irsk og engelsk.

JURIDISK REVISION

Som det er tilfældet med de andre lovgivende institutioner, råder Kommissionens Juridiske Tjeneste over en gruppe juridiske revisorer, der kan arbejde på alle de officielle sprog. I Kommissionens tilfælde omfatter denne gruppe to juridiske revisorer, som kan arbejde på irsk. Dette svarer til situationen for de andre officielle sprog.

*

* *

Spørgsmål nr. 48 af Eleni Theocharous (H-0342/09)**Om: Tilbagevenden til byen Farmagusta**

Har EU og herunder især Kommissionen til hensigt at støtte kravet fra byen Farmagustas retmæssige indbyggere om, at de øjeblikkeligt skal kunne vende tilbage til deres by, der på nuværende tidspunkt er under den tyrkiske hærs kontrol, hvilket vil være et tillidsskabende skridt på vej mod en varig løsning på Cypern-spørgsmålet?

En øjeblikkelig tilbagevenden til byen er fastsat i aftalen fra topmødet mellem Denktas og Kyprianous i 1979 og FN's Sikkerhedsråds resolutioner herom.

Svar

Genforeningen af Cypern og afslutningen af denne 40 år gamle konflikt på europæisk grund er i alles interesse. Denne opdeling af øen er uacceptabel i EU.

Kommissionen bekræfter sin fulde støtte til de to samfunds lederes bestræbelser på i FN-regi at nå frem til en omfattende løsning på Cypern-problemet.

I lyset af den konkrete mulighed for en løsning og genforening af øen håber Kommissionen, at Varosha snart gives tilbage til sine retmæssige indbyggere.

Såfremt de to ledere beslutter snarligt at give Varosha tilbage til indbyggerne som en tillidsskabende foranstaltning, sådan som medlemmet foreslår, vil de have Kommissionens fulde støtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Rosa Estaràs Ferragut (H-0344/09)**Om: Overholdelse af EF-traktatens bestemmelser om økarakter**

Det anerkendes i Amsterdamtraktatens artikel 158 og den tilhørende erklæring nr. 30, at øområder lider under vedvarende strukturelle ulemper, der skyldes deres status som øsamfund, og som hæmmer deres økonomiske og sociale udvikling. Det fastslås desuden, at det er nødvendigt, at der i EF-lovgivningen tages hensyn til disse ulemper, ligesom der kan træffes særlige foranstaltninger til gavn for disse områder for bedre at integrere dem i det indre marked på rimelige vilkår. Lissabontraktaten indeholder de samme bestemmelser og styrker dem ved at tilføje den territoriale samhörighed som et af sine vigtigste mål.

Der har praktisk taget ikke været tale om nogen anvendelse og udvikling af artikel 158. Der er derfor behov for en specifik og integreret politik på europæisk niveau for at afværge de ulemper, der skyldes økarakteren, og for at ligestille øområderne med fastlandsregionerne.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at overholde Amsterdamtraktatens artikel 158 og bestemmelserne om øområder i Lissabontraktaten, når denne træder i kraft?

Svar

Øerne med deres omfattende mangfoldighed som følge af de særlige geografiske forhold (f.eks. adgangs- og klimaforhold) udgør en særlig udfordring for regionalpolitikken.

Kommissionen er naturligvis opmærksom på denne situation og lægger stor vægt på at opnå større økonomisk, social og geografisk samhörighed i Europa. Det er af afgørende betydning for Kommissionen at sikre en harmonisk og afbalanceret udvikling i EU, samtidig med at opsplitning af de europæiske politikker undgås.

Især samhörighedspolitikken indeholder mange muligheder for at støtte og styrke udviklingen af områder med særlige geografiske træk, f.eks. øer. Den giver f.eks. mulighed for at modulere medfinansieringssatserne under hensyntagen til målene for regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Endvidere kan medlemsstaterne og regionerne tilpasse sig de særlige samfundsøkonomiske og geografiske karakteristika for bestemte områder på andre måder, f.eks. gennem særlige territoriale bestemmelser i de operationelle programmer.

Andre fællesskabspolitikker indeholder også muligheder for bestemte områder. Eksempelvis giver reglerne om statsstøtte mulighed for at yde støtte til fremme af den økonomiske udvikling af bestemte områder. Disse regler omfatter bl.a. øer, bjergområder og områder med lav befolkningstæthed, forudsat af disse opfylder visse betingelser.

Derudover kan de øsamfund, der er afhængige af fiskerirelaterede aktiviteter, få bistand fra Den Europæiske Fiskerifond (EFF), hvis indgriben også er områdebaseret. Især kan der i overensstemmelse med akse 4 i EFF ydes støtte til gennemførelse af strategier for lokal udvikling, der gør det lettere for lokale fiskersamfund at diversificere deres aktiviteter og højne livskvaliteten i deres område. Sådanne strategier kan afhjælpe visse ulemper eller fokusere på øområdernes særlige territoriale aktiver.

Der er naturligvis plads til yderligere udvikling af de tilgængelige instrumenter på dette område, såfremt borgerne bliver eller fortsætter med at være i stand til at få det bedste ud af de iboende træk ved de områder, som de lever i, som det nævnes i grønbogen om territorial samhørighed.

Det skal dog understreges, at særlige geografiske forhold i sig selv ikke nødvendigvis udgør et problem. Statistikker viser, at disse områder langt fra er homogene ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv. Derfor giver en "one-size-fits-all"-tilgang (f.eks. en generel øpolitik) ikke megen mening. Endvidere afviste et overvældende flertal af respondenterne på grønbogen, at der var behov for særlige politikker for disse områder.

Ikke desto mindre skal Kommissionen videreudvikle de tilgængelige analyseværktøjer (f.eks. data, indikatorer og konsekvensanalyser). Målet er at øge kendskabet til disse områders særlige karakteristika og at blive bedre til at tage hensyn til dem. EU skal til fulde fastholde omfanget af deres udviklingsdynamik og hjælpe dem med at styrke deres komparative fordele og konkurrencefordele.

Derfor har Kommissionen udarbejdet et arbejdsdokument om områder med særlige geografiske træk ("Territories with specific geographical features"), der offentliggøres til efteråret. Yderligere stof til eftertanke kan forventes fra den kommende undersøgelse af bestemte typer områder ("A European perspective on specific types of territories"), der udarbejdes af ESPON (European Spatial Planning Observation Network).

Disse to undersøgelser vil gøre det lettere for Kommissionen at udarbejde forslag til yderligere foranstaltninger, der kan føre til en forbedring af situationen i områder med særlige geografiske træk, især øer.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Anne E. Jensen (H-0345/09)

Om: Transfer for flypassagerer fra tredjelande

Når personer fra tredjelande rejser til en medlemsstat, er det ikke ualmindeligt, at de bliver nødt til at foretage en transfer, inden de fortsætter til deres endelige destination. Der er imidlertid konkrete eksempler på, at personer fra tredjelande nægtes transfer, selv om de opfylder visumkravene for deres bestemmelsessted. Helt konkret kan det nævnes, at en tredjelandstatsborger ydermere fik forbud mod at rejse ind i EU i 6 måneder.

Er Kommissionen enig i, at transfer bør bevilges, hvis visumkravene gældende for den endelige destination er opfyldt?

Kan Kommissionen tilslutte sig det synspunkt, at der er tale om en krænkelse af den grundlæggende ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet, hvis en medlemsstats myndigheder i det land, hvor transfer finder sted, forhindrer tredjelandstatsborgeren i at nå frem til sit bestemmelsessted?

Vil Kommissionen tage skridt til at sikre, at tredjelandstatsborgere ikke efter forgodtbefindende forhindres i at rejse til deres endelige destination? Er Kommissionen enig i, at der bør gives en velfunderet begrundelse, som kan appelleres, hvis en sådan transfer nægtes?

Svar

De regler, der gælder for krydsning af eksterne grænser, og betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse i medlemsstaterne er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)⁽¹⁹⁾.

Schengengrænsekodeksen overholder grundlæggende rettigheder og de principper, der især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det skal understreges, at den ubetingede grundlæggende ret til fri bevægelighed – som det fremgår af chartrets artikel 45 – kun gælder for EU-borgere

⁽¹⁹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006.

og ikke for tredjelandstatsborgere. Retten til fri bevægelighed i EU gælder kun for tredjelandstatsborgere i det omfang, der er fastlagt særlige regler for dette i fællesskabslovgivningen.

I overensstemmelse med artikel 7 i Schengengrænsekodeksen skal passagerer, der ankommer til EU, før de sætter sig ombord i et indenrigsfly, underkastes systematisk grænsekontrol med henblik på at sikre, at de indrejserregler, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen, er overholdt. Dette omfatter især, at passageren skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og om nødvendigt et gyldigt visum som dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder, at passageren ikke må være indberettet til Schengeninformationssystemet, og at den pågældende ikke må udgøre en trussel mod den offentlige orden.

En detaljeret, ikkeudtømmende liste over støttedokumenter, som grænsevagten kan anmode om fra tredjelandstatsborgeren med henblik på at bekræfte, at de i stk. 3, litra c, fastlagte betingelser er opfyldt, fremgår af bilag I til Schengengrænsekodeksen.

Heraf følger, at tilstedeværelsen af et visum eller mangel på samme ikke er det eneste, grænsevagterne skal tage hensyn til i forbindelse med grænsekontrollen.

I henhold til artikel 13 skal en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Indrejse kan dog kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. I henhold til national ret har personer, der er nægtet indrejse, ret til at påklage den afgørelse, der er truffet af den nationale myndighed.

Heraf følger, at Schengengrænsekodeksen fuldt ud respekterer enkeltpersoners ret til at få et afslag på indrejse hørt ved en klageinstans.

På grundlag af de oplysninger, som medlemmet har fremlagt, og som følge af manglen på mere præcise oplysninger (såsom den pågældendes statsborgerskab, de berørte medlemsstater og den begrundelse, som de nationale myndigheder har givet for at nægte den pågældende indrejse) har Kommissionen ikke mulighed for at vurdere, om der foreligger en krænkelse af ovennævnte regler i Schengengrænsekodeksen i de sager, som medlemmet henviser til.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Georgios Toussas (H-0347/09)

Om: Selvmord blandt medarbejderne i "France Telecom"

Det tragiske antal selvmord i det privatiserede franske telekommunikationsselskab "France Telekom" har antaget dramatiske proportioner. 24 medarbejdere har begået selvmord, fordi de var ude af stand til at klare de "middelalderlige arbejdsforhold", der hersker i det franske multinationale selskab men også generelt i andre monopolistiske forretningskoncerner. Disse selvmord er det tragiske resultat af den mere og mere udbredte anvendelse af "flexicurity"-ordningen, undergravningen og den stadig tiltagende svækkelse af ansættelsesforholdene, en ekstrem og overdreven arbejdsbelastning og den frygt og usikkerhed, som de ansatte konfronteres med som følge af de dystre perspektiver i en tid med galopperende arbejdsløshed. Denne strategi er et grundlæggende politisk valg, som Den Europæiske Union og medlemsstaternes regeringer har truffet, herunder Grækenland under de skiftende Nye Demokrati- og Pasok-regeringer.

Kommissionen bedes oplyse følgende: Mener den, at denne strategi fra EU's side, hvor man forsøger at generalisere anvendelsen af "flexicurity"-ordningen, at gøre ansættelsesforholdene mere fleksible, at afskaffe aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter, og at afskaffe eller undergrave alle retsforskrifter om beskyttelse af arbejdstagerne, rent faktisk er til fordel for arbejdstagerne eller kun og udelukkende er i selskabernes interesse rent konkurrence- og udbyttmæssigt, samtidig med at man bogstaveligt talt ofrer arbejdstagernes liv på profittens alter?

Svar

Kommissionen vil gerne understrege, at flexicurity ikke må forveksles med fleksibilitet eller en politik, der har til formål at gøre det lettere at afskedige medarbejdere. Tværtimod er det overordnede formål med flexicurity at øge jobsikkerheden. Dette sker ved at yde støtte ved jobskift for at gøre jobbet så sikkert som muligt for arbejdstageren og for i videst muligt omfang at sikre, at et sådant jobskift betyder et skridt op ad rangstigen.

Flexicurity-ordningen omfatter en kombination af foranstaltninger med henblik på at yde tilstrækkelig støtte til arbejdstagerne, således at de kan blive på eller hurtigt vende tilbage til arbejdsmarkedet, hvis de mister deres job. Ordningen søger at finde den rette balance mellem sikkerhed og fleksibilitet. Begge disse komponenter er væsentlige for flexicurity, og de er begge uundværlige, hvis arbejdstagerne skal støttes effektivt, og virksomhederne skal have lettere ved at tilpasse og skabe job.

De fælles principper for flexicurity, som medlemsstaterne vedtog i december 2007, understreger, at tilstrækkelig kontraktlig fleksibilitet skal ledsages af sikre jobskift. Anvendelsen af flexicurity er ikke et forsøg på at ophæve vigtige arbejdsaftaler eller beskyttende lovgivning. Det er et spørgsmål om at finde den rette kombination af foranstaltninger og opnå aktiv inddragelse af og støtte fra alle store aktører, herunder arbejdsmarkedsparterne. Fremme af produktive job af høj kvalitet og fornuftig tilrettelæggelse af arbejdet er også af stor betydning for flexicurity-princippet. Endvidere er samarbejde mellem og inddragelse af alle væsentlige aktører en forudsætning for, at en sådan ordning kan fungere efter hensigten.

Efter Kommissionens mening er flexicurity af afgørende betydning, hvis arbejdsmarkedspolitikken skal kunne tage de udfordringer op, som EU står over for. At flexicurity er den rette politik til at bekæmpe krisen og støtte genopretningen blev bekræftet af Det Europæiske Råd i juni 2009 og af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, hvis seneste udtalelse⁽²⁰⁾ understreger flexicurity-ordningens centrale rolle i nedbringelsen af arbejdsløsheden.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Georgios Papanikolaou (H-0348/09)

Om: Cybermobning blandt mindreårige

Den 10. februar 2009, som var den internationale sikker internet dag, indledte EU en oplysningskampagne mod cybermobning blandt mindreårige. Som led i denne kampagne bliver en kort videofilm, der har til formål at tilskynde børn til at respektere kontrol, når de surfer på internettet, vist på offentlige og private tv-kanaler i hele 2009. Cybermobning med skolebørn som ofre og ophavsmænd er et alvorligt problem, der berører alle EU-medlemsstater. Kommissionen har med held forsøgt at overtale internetudbydere til at underskrive en aftale, hvori de forpligter sig til at bidrage til mere effektiv beskyttelse af unge mennesker, der bruger internettet. Da denne aftale kun er det første skridt på vejen til beskyttelse af unge, der bruger internettet, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvilke andre aktioner er der planlagt? Mener den, at skolen som institution kan spille en afgørende rolle i forbindelse med begrænsning og forebyggelse af internetvold mellem mindreårige? I bekræftende fald hvordan?

Svar

Som svar på medlemmets spørgsmål mener Kommissionen, at kampagnen mod cybermobning, der blev lanceret i februar 2009, har været en succes. Filmen er både blevet vist på tv og på internettet. Mere end 200 nationale og regionale tv-kanaler og 230 websteder deltog i kampagnen. Filmen gav de unge en bedre forståelse af cybermobning og muligheden for at indberette det.

Selvreguleringsaftalen om mere sikre sociale netværksprincipper ("Safer Social Networking Principles"), der blev underskrevet af 18 førende internetvirksomheder i februar 2009, er et vigtigt skridt mod større sikkerhed og bedre beskyttelse af privatlivets fred for børn, der bruger internettet. Siden februar har to andre udbydere tiltrådt aftalen, nemlig spanske Tuenti og estiske Rate. Indtil videre har 19 udbydere udstedt "selverklæringer" til Kommissionen, der forklarer, hvordan de vil inkorporere denne aftale i deres sikkerhedspolitik. Disse oplysninger er nu offentligt tilgængelige.

Kommissionen har bestilt en uafhængig vurdering af gennemførelsen af denne frivillige aftale, der offentliggøres på Sikker Internet Dag den 9. februar 2010. Vurderingen vil fokusere på overensstemmelsen mellem virksomhedernes politikker og principperne i aftalen samt effektiviteten med hensyn til beskyttelse af mindreårige. Kommissionen vil på grundlag af denne rapport drage en række konklusioner og, om nødvendigt, følge op på disse med forslag til nye regler.

⁽²⁰⁾ CCMI/66 – CESE 794/2009.

Som svar på behovet for konkret handling mod mobning i skolen og det voksende problem med cybermobning har Kommissionen finansieret og vil fortsat finansiere adskillige projekter vedrørende enhver form for mobning gennem Daphneprogrammet. Der har været øget fokus på mobning i de senere år, og en række interessante projekter mangler stadig at blive gennemført. I forbindelse med Daphneprogrammet har man beskrevet resultaterne af projekter vedrørende mobning i skolen i publikationen "Vold og skoler" og cyberrelateret vold i publikationen "Vold og teknologi", der begge findes på Daphne Toolkit-webstedet:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

Endelig foretog Kommissionen på initiativ af Det Europæiske Kriminalpræventive Net, der fokuserer på ungdomskriminalitet, i 2004 en undersøgelse af god praksis med hensyn til forebyggelse og nedbringelse af mobning i skolen.

Kommissionen mener, at de offentlige myndigheder, forældrene, skolerne og branchen har et fælles ansvar for at gøre børns surfing på internettet sikrere. Det er allerede en af de opmærksomhedsskabende centres missioner via Safer Internet-programmet at informere lærere og elever om de risici, der er forbundet med internettet, og hvordan man håndterer dem – nogle af centrene har sågar særlige programmer for lærere i denne henseende. En af vores prioriteter er at benytte skolen som en måde at nå ud til alle børn på. Derfor arrangerer Kommissionen en konference om fremme af internetsikkerhed på skoler i Luxembourg den 22.-23. oktober, hvor der bl.a. vil blive nedsat et ungdomspanel og et lærerpanel. Som følge heraf forventer jeg at få en vurdering af uddannelsen i sikker brug af internettet i Europa samt anbefalinger til Kommissionen og andre berørte parter om, hvordan uddannelsen i sikker brug af internettet kan fremmes på skolerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Ivo Belet (H-0349/09)

Om: Høje eltakster i Belgien

Kan Kommissionen give oplysninger om de relative gennemsnitlige eltakster for privatkunder og virksomheder i Belgien sammenlignet med taksterne i nabolandene?

Er Kommissionen enig i, at de relativt høje takster i Belgien skyldes manglende konkurrence på elmarkedet?

Er Kommissionen enig i, at fortsat drift af afskrevne atomkraftværker ville skabe økonomisk råderum for en mærkbar nedsættelse af de høje forbrugertakster?

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget man beregner, at den såkaldte atomkraftrente vil beløbe sig til, hvis man fortsætter driften af tre atomkraftværker?

Vil Kommissionen også støtte initiativer, der tager sigte på, at "dividenden" ved en forlænget drift af atomkraftværkerne investeres i dels lavere takster og dels vedvarende energikilder?

Svar

Benchmarkrapporten fra 2008⁽²¹⁾ viste, at eltaksterne ligesom olietaksterne på det internationale marked var steget, selv om ændringerne i eltaksterne svingede meget mellem de enkelte medlemsstater. Rapporten viste, at taksterne for el til husholdninger og industrien steg mere i bestemte medlemsstater, deriblandt Belgien. Tallene viser også, at slutbrugertaksterne i Belgien (herunder moms og afgifter) for husholdninger og industrien var blandt de højeste i EU.

Forskellene i eltaksterne mellem medlemsstaterne kan forklares af forskellige faktorer. For det første er omkostningerne ved elproduktionen forskellige, afhængigt af hvilke brændstofblandinger producenterne anvender. Det andet element er tilgængeligheden af tilstrækkelig produktions- og (grænseoverskridende) transmissionskapacitet. Det tredje element er den rolle, konkurrencen på grossist- og detailmarkedet spiller.

Elmarkedet i Belgien er stadig meget koncentreret. Kommissionen hæftede sig for nylig en beslutning truffet af de belgiske konkurrencemyndigheder om indførelsen af uanmeldte tilsynsbesøg hos de to største elselskaber. Kommissionen er endnu ikke blevet underrettet om resultaterne af disse undersøgelser. Kommissionen

(21) KOM(2009)0115 offentliggjort på Kommissionens websted:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0115:FIN:DA:PDF>.

undersøger for øjeblikket, om GDF Suez (Electrabel) har misbrugt sin dominerende position på det belgiske elmarked for store industrikunder. Endvidere er Kommissionen også i gang med at granske, hvilken betydning fusioner og opkøb kan have for konkurrencen på det belgiske elmarked.

En beslutning om fortsætte driften af atomkraftværker, der efter planen skal lukkes (hvad enten de er afskrevet eller ej) vil medføre større produktionskapacitet, således at forbrugerefterspørgslen kan imødekommes. Dette kan i fremtiden resultere i lavere takster, end det ville have været tilfældet, hvis en sådan kapacitet ikke længere var tilgængelig.

Kommissionen er ikke i stand til at beregne den absolutte værdi af den fortjeneste, der følger i kølvandet på en forlængelse af de belgiske atomkraftværkers levetid. Ikke alene har Kommissionen ikke mandat til dette – den har heller ikke adgang til de data, der er nødvendige for at foretage en sådan beregning.

Hvis de kompetente nationale myndigheder beslutter at lade det selskab, der ejer atomkraftværkerne, fortsætte driften, vil det være op til myndighederne at forhandle betingelserne for en sådan forlængelse på plads med selskabet. Enhver form for foranstaltning skal naturligvis være i overensstemmelse med reglerne for det indre marked og konkurrencereglerne i EF-traktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Laima Liucija Andrikiene (H-0351/09)

Om: Om udsigten til indgåelse af vidtgående og brede frihandelsaftaler med de østlige partnerlande

Med lanceringen af den østlige partnerskabspolitik har EU forpligtet sig til at arbejde hen imod indgåelsen af vidtgående og brede frihandelsaftaler med de seks østeuropæiske nabolande – Belarus, Ukraine, Moldova, Georgien, Aserbajdsjan og Armenien. Vil sådanne aftaler kunne indgås inden for de nærmeste få år?

Hvor fremskredne er forhandlingerne om en frihandelsaftale med Ukraine? Hvornår kan vi forvente, at aftalen er indgået? Hvad er EU's holdning til ukrainske krav om, at aftalen skal omfatte landbrugsprodukter? Kan man med rette sige, at forhandlingerne med Ukraine danner eksempel for forhandlingerne med de øvrige lande i det østlige partnerskab?

Svar

Som nævnt i den fælles erklæring fra Prag af 7. maj 2009 er hovedformålet med det østlige partnerskab "at skabe de nødvendige betingelser for at fremskynde politisk associering og yderligere økonomisk integration mellem EU og de interesserede partnerlande".

Bilateralt samarbejde bør danne grundlaget for en ny generation af associeringsaftaler, der omfatter etablering eller en hensigt om at etablere vidtgående og omfattende frihandelsområder.

Der er ikke fastlagt nogen tidsramme for realiseringen af sådanne frihandelsområder, da hvert lands villighed vil blive vurderet særskilt. Beslutningen om at indlede forhandlinger mellem EU og en østlig partner træffes, når de nødvendige betingelser er opfyldt, dvs. når

- partneren har tiltrådt Verdenshandelsorganisationen
- det fremtidige vidtgående og omfattende frihandelsområdes levedygtighed er blevet dokumenteret gennem en grundig gennemførlighedsundersøgelse
- partneren har bekræftet, at denne deler den høje ambition for det fremtidige frihandelsområde, dvs. at det skal være "vidtgående og omfattende"
- partneren er i stand til at indlede forhandlinger om et vidtgående og omfattende frihandelsområde og efterfølgende gennemføre de afgivne tilsagn på en bæredygtig måde.

I tråd med Rådets konklusioner af 14.-15. september 2009 er Kommissionen i gang med at udarbejde direktiver for forhandling af en associeringsaftale, herunder etableringen eller hensigten om at etablere et vidtgående og omfattende frihandelsområde, med hvert af de tre lande i Sydkaukasus – Armenien, Aserbajdsjan og Georgien. Lignende direktiver for forhandling med Moldova blev vedtaget tidligere i 2009. Forhandlingerne kan indledes, så snart ovennævnte betingelser er opfyldt.

Forhandlinger med Ukraine om et vidtgående og omfattende frihandelsområde blev indledt i 2008 – ét år senere end forhandlingerne om de politiske og samarbejdsrelaterede aspekter af associeringsaftalen, da

Ukraine først tiltrådte Verdenshandelsorganisationen i maj 2008. Frihandelsaftalen med Ukraine vil indgå i en overordnet associeringsaftale med Ukraine og har til formål at udvide Ukraines adgang til det europæiske marked og tilskynde til yderligere europæiske investeringer i Ukraine. Frihandelsaftalen med Ukraine vil være både vidtgående og omfattende, hvilket betyder, at den giver en omfattende "grænseoverskridende tilgang" til økonomisk integration og stort set dækker al handel med varer og tjenesteydelser. Den indeholder også bestemmelser om gennemførelse af tilsagn på handels- og økonomiområdet, herunder konkrete mål for tilnærmelse af EU-regelværket. Forhandlingerne er komplekse og kræver stor ekspertise, hvilket er en sand udfordring for både Ukraine og EU. Kommissionen forventer, at forhandlingerne om frihandelsaftaler med de andre østlige partnerlande vil blive lige så krævende.

Ottende runde af forhandlingerne om en frihandelsaftale blev afholdt i Bruxelles den 5.-9. oktober. Både EU og Ukraine er fortsat besluttet på at afslutte forhandlingerne så hurtigt som muligt.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Jacek Włosowicz (H-0353/09)

Om: Den civile regering i Pakistan

Der er en folkevalgt civil regering i Pakistan. Mener Kommissionen, at den civile regering har fuldstændig kontrol over landet, eller mener Kommissionen, at Pakistans hær, som det tidligere har været tilfældet, er den reelle magthaver i landet?

Svar

Kommissionen ønsker at etablere stærke og langsigtede relationer med Pakistan. Kommissionen mener, at EU skal samarbejde tæt med Pakistan på en række områder af fælles interesse, herunder politiske og regionale spørgsmål, demokrati og menneskerettigheder, sikkerhedsspørgsmål samt handels- og udviklingsbistand.

Forstærkning af ledelsen og især demokratiske sekulære institutioner er centrale elementer i denne tilgang. Dette blev understreget på EU-Pakistan-topmødet i juni 2009. Den fælles pressemeddelelse fra topmødet er et bud på en køreplan for yderligere relationer.

For første gang i mange år har vi at gøre med en demokratisk valgt regering i Pakistan. Kommissionens primære mål er at yde politisk og materiel støtte til landets demokratiske regering.

Udviklingen har været positiv. Den pakistanske regering har sat hårdt ind over for oprørsstyrkerne i Malakand-provinsen, herunder Swat-dalen, hvilket også bidrager til større regional stabilitet.

Den umiddelbare udfordring er nu at føre Kommissionens tilsagn om at bidrage til rehabiliteringen og genopbygningen af Malakand-provinsen ud i livet. Ud over de 72 mio. EUR til humanitær bistand har Kommissionen indtil nu afsat 52 mio. EUR til rehabilitering og genopbygning. Kommissionen intensiverer endvidere sin indsats i sikkerhedssektorreformen, valgsystemet og forbedringen af dialogen om menneskerettigheder.

Kommissionen tilskynder Pakistan til at konsolidere overgangen til et stabilt demokrati, så militærstyret kan afskaffes én gang for alle. Der er taget vigtige skridt for at styrke domstolenes uafhængighed. Der er behov for en institutionel styrkelse af regeringen, herunder ansvarlighed over for parlamentet.

Kommissionen er parat til at støtte denne proces i tråd med de anbefalinger, som blev fremsat af EU-valgobservationsmissionen efter valget i februar 2008.

Pakistans beslutsomhed med hensyn til at vise, at staten kan sikre et effektivt og upartisk retssystem og overvinde korruptionen vil være afgørende for landets bestræbelser på at bekæmpe ekstremister og konsolidere demokratiet.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Tadeusz Cymański (H-0355/09)

Om: Punjab

Den indiske delstat Punjab er et eksempel på et liberalt samfund, der omfatter forskellige religiøse samfund, der har modsat sig terrorisme og arbejder for demokrati. Agter Kommissionen at overtale europæiske lande

til ikke at støtte ekstremister i Khalistan, der forsøger at destabilisere det indiske Punjab ved hjælp af religion, og i givet fald hvordan?

Svar

Det skal bemærkes, at den indiske delstat Punjab, der blev ødelagt af mere end 15 års vold i 1980'erne, vendte tilbage til normale tilstande, efter at bevægelsen blev nedkæmpet i midten af 1990'erne. Efter flere år med direkte styre fra New Delhi blev den demokratiske proces genoplivet med en demokratisk valgt regering i 1997. Det seneste parlamentsvalg i 2007 betød, at Akali Dal-partiet (der udelukkende repræsenterer sikhernes interesser) kom tilbage til roret.

På trods af ureglementerede rapporter om risiciene ved et endnu bestående netværk af sikhiske aktivister er Kommissionens konklusion, at den ideologi, der lagde grunden til halvandet års vold i Punjab, ikke længere hersker i befolkningen.

Som følge heraf er der ikke behov for at opfordre de europæiske lande til ikke at støtte ekstremister i Khalistan. Under alle omstændigheder må det først og fremmest være Indien, der skal træffe foranstaltninger i denne forbindelse. Når det er sagt, skal det bemærkes, at Indien for nylig omtalte EU-medlemsstaternes daværende solidaritet i dette spørgsmål som både prisværdig og nyttig.

*

* *

Spørgsmål nr. 57 af Ryszard Czarnecki (H-0356/09)

Om: Ytringsfrihed og separatistiske tendenser i Indien

Hvordan agter Kommissionen at opretholde friheden til offentligt at udtrykke sin modstand og afvigende politiske synspunkter i Indiens grænseprovinser og samtidig sikre, at friheden ikke anvendes til at støtte separatistiske tendenser, der går imod den indiske stat?

Svar

Ytringsfriheden er en central rettighed, som anerkendes af både EU og Indien. Ansvar for at sikre, at ytringsfriheden ikke misbruges til at støtte separatistbevægelser i Indien, synes dog primært at ligge hos den indiske regering, nærmere bestemt det indiske indenrigsministerium.

*

* *